

3° les articles 3, 2°, 13 et 14, qui entrent en vigueur le 1er mars 2023.

L'article 28 produit ses effets à partir du 1er janvier 2022.

Bruxelles, le 15 juillet 2022.

Le Ministre-Président du Gouvernement flamand,
J. JAMBON

Le Ministre flamand de l'Enseignement, des Sports, du Bien-Être des animaux et du Vlaamse Rand,
B. WEYTS

—————
Note

(1) *Session 2021-2022*

Documents : – Projet de décret : 1337 – N° 1

- Amendements : 1337 – N° 2 et 3

- Rapport de l'audience : 1337 – N° 4

- Rapport : 1337 – N° 5

- Amendements après dépôt du rapport : 1337 – N° 6 et 7

- Texte adopté en séance plénière : 1337 – N° 8

Annales - Discussion et adoption : séances du 13 juillet 2022.

—————
VLAAMSE OVERHEID

[C – 2022/32274]

1 APRIL 2022. — Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne en titel III van het VLAREM van 16 mei 2014, wat betreft de omzetting van de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen

DE VLAAMSE MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME
VERSLAG AAN DE VLAAMSE REGERING

Algemene toelichting

BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen

Titel III van het VLAREM (besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 houdende bijkomende algemene en sectorale milieuvorwaarden voor GPBV-installaties) bevat de algemene en sectorale voorwaarden die enkel van toepassing zijn voor GPBV-installaties (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging).

Met dit wijzigingsbesluit worden aan titel II en III van het VLAREM de bijkomende sectorale milieuvorwaarden toegevoegd voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen.

Deze toevoeging komt er naar aanleiding van de BBT-conclusies die op 9 december 2020 gepubliceerd werden in het Europees publicatieblad. Deze BBT-conclusies hebben een bindend karakter en vormen de referentie voor de vaststelling van de vergunningsvoorwaarden. De BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen dienen nu geïmplementeerd te worden in titel III van het VLAREM.

Overeenkomstig artikel 5.4.6/1 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM), gebeurt de omzetting van BBT-conclusies in eerste instantie door middel van algemene en sectorale milieuvorwaarden.

Er werd voor geopteerd om zoveel mogelijk van de BBT's uit de BBT-conclusies in te voegen in titel III van het VLAREM. In de praktijk komt dit neer op de opname van bijna alle BBT's uit de BBT-conclusies in titel III van het VLAREM.

Conform de bepalingen van afdeling 1.4.1 van titel II van het VLAREM worden alle BBT's uit de BBT-conclusies, met bijzondere aandacht voor de BBT's uit de BBT-conclusies die niet worden opgenomen in titel III van het VLAREM, geëvalueerd bij de algemene evaluatie. Deze evaluaties kunnen aanleiding geven tot het bijstellen van de milieuvorwaarden.

Concrete omzetting van de BBT-conclusies

Overeenkomstig artikel 5.4.3, §2 van het DABM, moet er bij de omzetting van BBT-conclusies in titel III van het VLAREM rekening worden gehouden met:

1° de geldende milieukwaliteitsnormen, met inbegrip van de bijzondere milieukwaliteitsnormen;

2° de bestaande toestand van het milieu en van de gezondheid van de mens, voor zover die gezondheid wordt beïnvloed door de toestand van het milieu, telkens voor zover de betrokken inrichtingen en activiteiten hier risico's of hinder voor kunnen veroorzaken;

3° de ligging van de ingedeelde inrichtingen of activiteiten in of nabij gebieden die een bijzondere bescherming behoeven of hindergevoelige objecten;

4° het feit dat de hinder en de risico's afkomstig van de exploitatie van de ingedeelde inrichtingen en activiteiten moeten worden beperkt tot een aanvaardbaar niveau.

Er worden geen technieken weergegeven indien de betreffende BBT een milieuprestatieniveau (bijvoorbeeld een emissiegrenswaarde of een milieuprestatieniveau voor energieverbruik of waterverbruik) voorschrijft. Op die manier worden geen technieken opgelegd en is de exploitant in principe vrij om te kiezen hoe dat milieuprestatieniveau wordt behaald.

Er wordt naar gestreefd dat doelvoorschriften primeren op middelvoorschriften.

Daarnaast worden indicatieve milieuprestatieniveau's opgenomen voor hoeveelheid van de locatie verwijderd afval. Vanwege hun indicatief karakter zijn deze opgenomen als richtwaarden in titel III van het VLAREM.

Bij de omzetting van de BBT-conclusies in titel III van het VLAREM moet rekening worden gehouden met artikel 18 van de Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging), waarbij er wordt bepaald dat er extra voorwaarden moeten worden gesteld indien met het oog op een milieukwaliteitsnorm strengere voorwaarden moeten gelden dan die welke door toepassing van de beste beschikbare technieken haalbaar zijn.

Mogelijkheid van een andere beste beschikbare techniek

De exploitant heeft via artikel 1.7 van titel III van het VLAREM wel steeds de mogelijkheid om een andere beste beschikbare techniek toe te passen om het beoogde van de betreffende BBT te kunnen halen. Wanneer de exploitant verplicht wordt om één of meerdere (of een combinatie van) technieken toe te passen wordt er rechtstreeks naar de BBT-conclusies verwezen waar alle technieken staan opgesomd. De verschillende BBT-conclusies kunnen onder andere geraadpleegd worden op de websites van het Europese IPPC Bureau (<http://eippcb.jrc.ec.europa.eu/reference/>) en het BBT-kenniscentrum (<http://emis.vito.be/bbt-conclusies>).

Plan-m.e.r-richtlijn 2001/42

Het Hof van Justitie heeft bij arrest van 25 juni 2020 in de zaak C-24/19 de plan-m.e.r-plicht voor sectorale voorwaarden voor windturbines beoordeeld. Het Hof heeft daarbij de volgende zaken in overweging genomen. Artikel 3 van de plan-m.e.r-richtlijn 2001/42 stelt de verplichting om een bepaald plan of programma te onderwerpen aan een milieubeoordeling afhankelijk van de voorwaarde dat het plan of programma aanzienlijke milieueffecten kan hebben. Meer in het bijzonder moet krachtens artikel 3, lid 2, onder a), van deze richtlijn een systematische milieubeoordeling worden verricht voor de plannen en programma's die voorbereid worden met betrekking tot bepaalde sectoren en die het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor de projecten die worden genoemd in de bijlagen I en II bij de project-m.e.r-richtlijn. Wat de vraag betreft of deze handelingen het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor projecten, zij eraan herinnerd dat het begrip „plannen en programma's” betrekking heeft op elke handeling die, door vaststelling van op de betrokken sector toepasselijke regels en controleprocedures, een groot pakket criteria en modaliteiten vaststelt voor de goedkeuring en de uitvoering van één of meerdere projecten die aanzienlijke gevolgen voor het milieu kunnen hebben. Deze uitlegging is erop gericht te waarborgen dat voorschriften die aanzienlijke gevolgen voor het milieu kunnen hebben, aan een milieubeoordeling worden onderworpen.

Met dit besluit worden op Europees niveau vastgelegde BBT-conclusies opgenomen in de Vlaamse regelgeving. In overweging 13 van de Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake Industriële Emissies (afgekort RIE) worden de bedoeling en de wijze van vaststelling van BBT-conclusies toegelicht: *“Teneinde de „beste beschikbare technieken” te bepalen en ongelijkheid in de Unie inzake emissieniveaus van industriële activiteiten te beperken, dienen referentiedocumenten voor beste beschikbare technieken, hierna „BBT-referentiedocumenten” genoemd, te worden opgesteld, geëvalueerd en, waar nodig, bijgewerkt door de uitwisseling van informatie met de belanghebbende partijen, en dienen de belangrijkste bestanddelen van de BBT-referentiedocumenten (hierna „BBT-conclusies” genoemd), via de comitéprocedure te worden vastgesteld. In dit verband dient de Commissie, via de comitéprocedure, richtsnoeren vast te leggen voor het verzamelen van gegevens, het opstellen van BBT-referentiedocumenten en het waarborgen van de kwaliteit ervan. De BBT-conclusies dienen het ijkpunt te vormen voor de vaststelling van de vergunningsvoorwaarden. Zij kunnen worden aangevuld met informatie uit andere bronnen. De Commissie moet ernaar streven de BBT-referentiedocumenten uiterlijk acht jaar na de publicatie van de vorige versie te hebben bijgewerkt.”* De BBT-conclusies worden opgesteld én vastgesteld op Europees niveau door de Europese Commissie via de comitéprocedure (artikel 13 RIE). Bij deze procedure worden zowel de lidstaten, de betrokken bedrijfstakken als niet-gouvernementele organisaties die zich inzetten voor milieubescherming betrokken. Voor het bepalen van BBT en BBT-GEN (met BBT-geassocieerde emissieniveaus) worden specifieke (technische) informatie en milieueffecten eigen aan de lidstaten meegenomen in het Sevilla-proces. Door middel van Split views kunnen lidstaten ook in de eindfase van het Sevilla-proces kenbaar maken dat bepaalde informatie en milieueffecten meer aandacht verdienen.

De RIE moet vervolgens uitwerking vinden op projectniveau. De lidstaten hebben een verplichting om de nodige maatregelen te treffen opdat de betreffende installaties overeenkomstig deze BBT worden geëxploiteerd (artikel 11, b) RIE). De BBT-conclusies vormen daarbij de referentie voor de vaststelling van de vergunningsvoorwaarden (artikel 14, lid 3 RIE). Voor bestaande installaties dienen de lidstaten binnen een termijn van vier jaar na de vaststelling van de betreffende BBT-conclusies de nodige maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat de vergunningsvoorwaarden van de betreffende industriële installaties worden getoetst en desgevallend worden bijgesteld om aan de toepasselijke BBT-conclusie te voldoen (artikel 21 RIE).

Het is aldus de bedoeling van de RIE dat op Europees niveau BBT-conclusies opgesteld worden die voor alle betrokken installaties het ijkpunt vormen voor de vaststelling van de vergunningsvoorwaarden, waarmee de Europese regelgever ongelijkheid in de Unie inzake emissieniveaus van industriële activiteiten wil beperken. Het is niet de bedoeling dat de lidstaten op planniveau voor de installaties op hun grondgebied een ander ijkpunt invoeren. Omzetting van de RIE kan enkel de bedoeling hebben de Europees vastgestelde BBT-conclusies op te nemen in de regelgeving van de lidstaten. Het invoeren van eigen ijkpunten door de lidstaten zou de beoogde doelstelling van het beperken van ongelijkheid in de Unie inzake emissieniveaus van industriële activiteiten ondermijnen.

In uitvoering van artikel 5.4.6/1 Decreet algemene bepalingen milieubeleid (DABM) worden in de Vlaamse regelgeving nieuwe of bijgewerkte BBT-conclusies waar mogelijk en bij voorrang omgezet door middel van algemene of sectorale milieuvoorwaarden of andere sectorale regelgeving. Het kan daarbij niet de bedoeling zijn om het vaststellingsproces op Europees niveau over te doen in de Vlaamse context. De omzetting betreft geen opstelling en vaststelling van een eigen plan van de Vlaamse Regering maar een omzetting van de Europees vastgestelde BBT-conclusies. Het betreft louter het omzetten van de Europese verplichtingen in het interne recht teneinde deze in de Vlaamse situatie rechtstreeks te kunnen toepassen in een concreet geval. De omzetting van de BBT-conclusies in intern recht en de opname van de bovengrens van BBT-GEN's in een algemeen bindend voorschrift zoals titel II of III van het VLAREM getuigt dus niet van het “opstellen” of “vaststellen” van een plan of programma in de zin van artikel 2, a), eerste streepje van de plan-m.e.r-richtlijn. In de omgevingsvergunning kan overeenkomstig artikel 1.3 titel III van het VLAREM steeds afgeweken worden van die emissiegrenswaarde zolang de emissiegrenswaarde voldoet aan de BBT-GEN bepaald in de BBT-conclusies die de Europese Commissie heeft aangenomen. Het is dus met de vaststelling van de Europese BBT-conclusies dat het toetsingskader voor de vergunningen wordt bepaald.

Dit besluit waarmee de Europees vastgestelde BBT-conclusies worden opgenomen in de Vlaamse regelgeving is aldus geen plan of programma in de zin van de plan-m.e.r-richtlijn waardoor voor de vaststelling van dit besluit geen plan-MER of plan-m.e.r-screening vereist is. De bepalingen van de Plan-m.e.r-richtlijn 2001/42, omgezet in internrechtelijke regelgeving via titel IV van het DABM (meer specifiek artikel 4.1.1 en de artikelen 4.2.1 tot en met 4.2.11.), zijn bijgevolg niet van toepassing op dit besluit.

Opbouw van het nieuwe hoofdstuk 3.17. Oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen

De titel III van het VLAREM volgt grotendeels de opbouw van de BBT-conclusies. Dit resulteert in volgende structuur:

Hoofdstuk 3.17. Oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen

Afdeling 3.17.1. Toepassingsgebied en definities

Afdeling 3.17.2. Algemene bepalingen

Afdeling 3.17.3. Algemene bepalingen voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen

Onderafdeling 3.17.3.1. Toepasbaarheid

Onderafdeling 3.17.3.2. Totale milieuprestaties

Onderafdeling 3.17.3.3. Grondstoffen

Onderafdeling 3.17.3.4. Aanbrengen van coating, droging en uitharding

Onderafdeling 3.17.3.5. reiniging

Onderafdeling 3.17.3.6. Monitoring

Onderafdeling 3.17.3.7. Emissies tijdens andere dan normale bedrijfsomstandigheden

Onderafdeling 3.17.3.8. Emissies in afgassen

Onderafdeling 3.17.3.9. Energie-efficiëntie

Onderafdeling 3.17.3.10. Watergebruik en de productie van afvalwater

Onderafdeling 3.17.3.11. Emissies naar water

Onderafdeling 3.17.3.12. Afvalbeheer

Afdeling 3.17.4. Coaten van voertuigen

Afdeling 3.17.5. Coaten van andere oppervlakken van metaal of kunststof

Afdeling 3.17.6. Coaten van schepen en jachten

Afdeling 3.17.7. Coaten van vliegtuigen

Afdeling 3.17.8. Continu verven (bandlakken)

Afdeling 3.17.9. Vervaardiging van kleefband

Afdeling 3.17.10. Coaten van textiel, folie en papier

Afdeling 3.17.11. Vervaardiging van wikkeldraad

Afdeling 3.17.12. Coaten en bedrukken van metalen verpakkingen

Afdeling 3.17.13. Heatsetrotatie-offsetdruk

Afdeling 3.17.14. Flexografie en rotatiediepdruk, andere dan illustratiediepdruk

Afdeling 3.17.15. Illustratiediepdruk

Afdeling 3.17.16. coaten van houten oppervlakken

Afdeling 3.17.17. Conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen

Onderafdeling 3.17.17.1. Toepasbaarheid

Onderafdeling 3.17.17.2. Totale milieuprestaties

Onderafdeling 3.17.17.3. Vervanging van schadelijke of gevaarlijke stoffen

Onderafdeling 3.17.17.4. Efficiënt gebruik van hulpbronnen

Onderafdeling 3.17.17.5. Levering, opslag en hantering van behandelingschemicaliën

Onderafdeling 3.17.17.6. Voorbereiding en conditionering van hout

Onderafdeling 3.17.17.7. Procedure voor het aanbrengen van conserveermiddelen

Onderafdeling 3.17.17.8. Conditionering na behandeling en tussentijdse opslag

Onderafdeling 3.17.17.9. Afvalbeheer

Onderafdeling 3.17.17.10. Monitoring water en grondwater

Onderafdeling 3.17.17.11. Emissies naar bodem en grondwater

Onderafdeling 3.17.17.12. Emissies naar water en afvalwaterbeheer

Onderafdeling 3.17.17.13. Emissies naar lucht

Artikelsgewijze bespreking

HOOFDSTUK 1. — *Inleidende bepalingen*

Artikel 1

Dit artikel stelt dat dit besluit voorziet in de omzetting van het uitvoeringsbesluit (EU) 2020/2009 van de Commissie van 22 juni 2020 tot vaststelling van BBT-conclusies (beste beschikbare technieken) op grond van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad, voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen.

HOOFDSTUK 2. — *Wijzigingen van titel II van het VLAREM*

De wijzigingen onder dit hoofdstuk hebben allen betrekking op aanpassingen aan titel II van het VLAREM om conformiteit en afstemming te garanderen met de Europese BBT-conclusies en de omzetting daarvan in titel III van het VLAREM, in het bijzonder de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen.

Artikel 2

Dit artikel vervangt de definitie voor “referentieperiode”. In de definitie “referentieperiode” behouden we de referentieperiode van één uur, maar laten we toe dat ook een referentieperiode van negentig minuten gebruikt wordt. Overeenkomstig de algemene bepalingen van titel II van het VLAREM en de sectorale bepalingen van titel III van het VLAREM geldt dan:

- referentieperiode van één uur of negentig minuten voor parameters die onder de titel II van het VLAREM-bepalingen vallen;
- referentieperiode van negentig minuten voor parameters die onder de titel III van het VLAREM-bepalingen vallen.

De bepaling “waarbij effectief emissies optreden” wordt geschrapt, in overeenstemming met de in opmaak zijnde Code van goede praktijk voor batchprocessen.

Artikel 3

Dit artikel wijzigt artikel 4.4.4.3 van titel II van het VLAREM. Voor de bemonstering gedurende een aantal opeenvolgende tijdsintervallen die de volledige referentieperiode omvatten, is de duur van de tijdsintervallen vrij te kiezen. Voor parameters die onder de titel III van het VLAREM-bepalingen vallen, wordt in de sectorale voorwaarden van titel III van het VLAREM bepaald dat de tijdsintervallen ten minste 30 minuten dienen te bedragen. De laatste rij in de tabel werd ingevoegd via het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2019 tot wijziging van diverse besluiten inzake leefmilieu en landbouw, met als doel om voor batchprocedures die minder dan één uur duren de bemonsteringswijze te specificeren. Dit punt was afgestemd op de eerste versie van de in opmaak zijnde code van goede praktijk voor batchprocessen. Deze code van goede praktijk beoogt een eenduidige en representatieve aanpak van emissiemetingen op batchprocessen en de verwerking van de resultaten. Na een publieksconsultatie bleek de voorgestelde werkwijze in de code van goede praktijk echter te complex. De code van goede praktijk werd hierop vereenvoudigd en herwerkt na een praktijktoetsing. De huidige bepaling is hierdoor niet langer in overeenstemming met de in opmaak zijnde code van goede praktijk, die ondertussen zo goed als gefinaliseerd is, en dient bijgevolg geschrapt om tegenstrijdigheden te vermijden.

Artikel 4

Dit artikel is louter een verduidelijking. Het voegt in artikel 5.19.2.1.2 van titel II van het VLAREM een verwijzing toe naar de creosoot klassen overeenkomstig EN 13991. WEI types en klassen volgens EN13991 zijn immers identiek. Bij het opmaken van EN 13991 heeft men zich gebaseerd op de toenmalige indeling in WEI-type A, B en C om deze op te nemen in de Europese norm. De BBT-conclusies gebruiken de terminologie uit EN 13991, welke werd overgenomen in titel III van het VLAREM. De EN-normen zijn beschikbaar in het Frans, Engels en Duits en zijn net zoals andere Europese of Belgische normen niet gratis beschikbaar. De norm kan o.m. aangekocht worden via het NBN, het Bureau voor Normalisatie, verantwoordelijk voor het ontwikkelen en verkopen van normen in België.

Artikel 5

Dit artikel betreft een rechtzetting. Emissiegrenswaarden bij gebruik van oplosmiddelen die voortvloeien uit de Richtlijn Industriële Emissies gelden zonder correctie voor het zuurstofgehalte. De algemene bepaling uit artikel 4.4.3.3, §3, van titel II van het VLAREM is hierop dus niet van toepassing.

Artikel 6

Dit artikel wijzigt artikel 5.59.3.2 van titel II van het VLAREM. Verdere bepalingen voor het opstellen van een oplosmiddelenboekhouding staan vermeld in bijlage 5.59.3 bij titel II van het VLAREM. In deze bijlage wordt, overeenkomstig de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen, een bepaling toegevoegd m.b.t. het rekening houden met de geschatte onnauwkeurigheden. Daardoor moet het in artikel 5.59.3.2 niet nogmaals vermeld worden. Bovendien zien we geen reden om een onderscheid te maken tussen installaties met een jaarlijks oplosmiddelverbruik van minder dan of meer dan 100 ton. De oplijsting van de minimaal op te nemen gegevens in een oplosmiddelenboekhouding betreft voor elke installatie die een oplosmiddelenboekhouding moet opstellen een overzicht van de gegevens die bijdragen tot een goed uitgewerkte, onderbouwde en kwalitatieve oplosmiddelenboekhouding.

Artikel 7

Dit artikel wijzigt artikel 5.59.3.3 van titel II van het VLAREM. Het betreft hier enkele verduidelijkingen door aanpassing van de terminologie, waaronder:

- In andere VLAREM artikels wordt de term “continue metingen” gebruikt, in plaats van de term “doorlopende metingen” die in artikel 5.59.3.3, §2, werd gebruikt.
- In artikel 5.59.3.1, §2 is sprake van een meetcampagne met meetresultaten, in artikel 5.59.3.3, §3 is sprake van een toezichtcampagne met metingen. Het betreft hier dezelfde meetcampagne, daarom wordt de terminologie in artikel 5.59.3.3, §3 aangepast in overeenstemming met artikel 5.59.3.1, §2.
- In artikel 5.59.3.3, §3, 1° wordt verduidelijkt dat het gemiddelde berekend moet worden als een debiet- en tijdgewogen rekenkundig gemiddelde.
- Voor de toetsing in artikel 5.59.3.3, §3, 2° dienen de meetresultaten gebruikt te worden. Dit kunnen uurgemiddelden zijn, maar dit is niet noodzakelijk het geval.

Artikel 8

Dit artikel schrapt in bijlage 5.59.1 voor heatsetrotatie-offsetdruk een voetnoot die niet meer van toepassing is wegens het verstrijken van de termijn, en verduidelijkt dat er aanvullende emissiegrenswaarden zijn bij een oplosmiddelengebruik van meer dan 200 ton/jaar of meer dan 150 kg/h. Daarvoor worden namelijk emissiegrenswaarden opgenomen in titel III van het VLAREM overeenkomstig de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen.

Artikel 9

Dit artikel voegt in bijlage 5.59.1 een verwijzing toe naar de emissiegrenswaarde voor illustratiediepdruk bij een oplosmiddelengebruik van meer dan 200 ton/jaar of meer dan 150 kg/h. Daarvoor worden namelijk emissiegrenswaarden opgenomen in titel III van het VLAREM overeenkomstig de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen.

Artikel 10

Dit artikel voegt in bijlage 5.59.1 een verwijzing toe naar de emissiegrenswaarden voor flexografie en rotatiediepdruk, andere dan illustratiediepdruk, bij een oplosmiddelengebruik van meer dan 200 ton/jaar of meer dan 150 kg/h. Daarvoor wordt namelijk een emissiegrenswaarde opgenomen in titel III van het VLAREM overeenkomstig de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen.

Artikel 11

Dit artikel voegt in bijlage 5.59.1 een verwijzing toe naar de emissiegrenswaarden voor continu verven (bandlakken) bij een oplosmiddelengebruik van meer dan 200 ton/jaar of meer dan 150 kg/h. Daarvoor worden namelijk emissiegrenswaarden opgenomen in titel III van het VLAREM overeenkomstig de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen.

Artikel 12

Dit artikel voegt in bijlage 5.59.1 een verwijzing toe naar de emissiegrenswaarden voor het coaten van andere oppervlakken van metaal of kunststof, het coaten van schepen en jachten, het coaten van vliegtuigen, het coaten van textiel, folie en papier, en het coaten en bedrukken van metalen verpakkingen bij een oplosmiddelengebruik van meer dan 200 ton/jaar of meer dan 150 kg/h. Daarvoor worden namelijk emissiegrenswaarden opgenomen in titel III van het VLAREM overeenkomstig de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen.

Artikel 13

Dit artikel voegt in bijlage 5.59.1 een verwijzing toe naar de emissiegrenswaarden voor de vervaardiging van wikkeldraad bij een oplosmiddelengebruik van meer dan 200 ton/jaar of meer dan 150 kg/h. Daarvoor worden namelijk emissiegrenswaarden opgenomen in titel III van het VLAREM overeenkomstig de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen.

Artikel 14

Dit artikel voegt in bijlage 5.59.1 een verwijzing toe naar de emissiegrenswaarden voor het coaten van houten oppervlakken bij een oplosmiddelengebruik van meer dan 200 ton/jaar. Daarvoor worden namelijk emissiegrenswaarden opgenomen in titel III van het VLAREM overeenkomstig de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen.

Artikel 15

Dit artikel voegt in bijlage 5.59.1 een verwijzing toe naar de emissiegrenswaarde voor de conservering van hout en houtproducten met behulp van behandelingschemicaliën op oplosmiddelbasis of met creosoot voor installaties die onder de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen vallen, met name bij een productiecapaciteit van meer dan 75 m³ per dag. Daarvoor wordt namelijk een emissiegrenswaarde voor de afgassen opgenomen in titel III van het VLAREM overeenkomstig de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen. De emissiegrenswaarden voor totale en diffuse emissies in bijlage 5.59.1 bij titel II van het VLAREM blijven behouden, aangezien deze niet worden afgedekt door nieuwe bepalingen in titel III van het VLAREM.

Artikel 16

Dit artikel voegt in bijlage 5.59.1 een verwijzing toe naar de emissiegrenswaarden voor de vervaardiging van kleefband bij een oplosmiddelengebruik van meer dan 200 ton/jaar of meer dan 150 kg/h. Daarvoor worden namelijk emissiegrenswaarden opgenomen in titel III van het VLAREM overeenkomstig de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen. De sector voor het aanbrengen van een lijmlaag waarop punt 16 in bijlage 5.59.1 bij titel II van VLAREM van toepassing is, gaat ruimer dan de sector voor de vervaardiging van kleefband waarvoor emissiegrenswaarden zijn opgenomen in titel III van het VLAREM. Daarom werden de emissiegrenswaarden voor > 200 ton/jaar in de bijlage niet vervangen.

Artikel 17

Dit artikel voegt in bijlage 5.59.1 een verwijzing toe naar de emissiegrenswaarden voor het coaten van voertuigen bij een oplosmiddelengebruik van meer dan 200 ton/jaar of meer dan 150 kg/h. Daarvoor worden namelijk emissiegrenswaarden opgenomen in titel III van het VLAREM overeenkomstig de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen. De emissiegrenswaarden voor het coating van personenwagens, bestelwagens, vrachtwagen-cabines, vrachtwagens en bussen in bijlage 5.59.1 die hierdoor worden overroepen wegens minder strikt, worden geschrapt.

Artikel 18

Dit artikel voegt de voorwaarden (technieken) toe aan bijlage 5.59.3 bij titel II van het VLAREM om de onzekerheid van de gegevens in de oplosmiddelenboekhouding tot een minimum te beperken. Deze technieken worden gespecificeerd in BBT 10 van de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen. Tijdens de opmaak van de BREF is immers gebleken dat de kwaliteit van de jaarlijkse oplosmiddelenboekhoudingen dient verhoogd te worden. Dit kan door de oplosmiddelenboekhoudingen beter te laten onderbouwen, en meer specifiek om meer aandacht te hebben voor de onzekerheid van de gegevens. Ook in Vlaanderen blijkt uit de praktijk dat de kwaliteit van de oplosmiddelenboekhoudingen in veel gevallen kan verbeteren. In navolging van deze verplichting uit de BBT-conclusies, die uitgebreid kan worden naar alle activiteiten die gebruikmaken van organische oplosmiddelen, moeten volgende technieken worden toegepast om de onzekerheid van de gegevens in de oplosmiddelenboekhouding tot een minimum te beperken: 1° de volledige identificatie en kwantificering van de relevante inputs en outputs aan oplosmiddelen; 2° de invoering van een opvolgsysteem voor oplosmiddelen; 3° de monitoring van veranderingen die van invloed kunnen zijn op de onzekerheid van de gegevens voor de oplosmiddelenboekhouding.

Bijlage 5.59.3 bij titel II van het VLAREM bevat de bepalingen voor de uitvoering van een oplosmiddelenboekhouding. Deze technieken worden hieraan toegevoegd en vanuit titel III van het VLAREM wordt doorverwezen naar de verder verfijnde bepalingen uit titel II van het VLAREM.

Onder punt 5 (Technieken om de onzekerheid van de gegevens in de oplosmiddelenboekhouding tot een minimum te beperken) wordt in punt 2° melding gemaakt van de invoering van een opvolgsysteem voor oplosmiddelen. Dit kan bijvoorbeeld gebeuren door weging van de hoeveelheden oplosmiddelen die na het aanbrengeven overblijven en weer opslagen worden.

De mate van gedetailleerdheid van de massabalans van de oplosmiddelen zal in verhouding staan tot de aard, omvang en complexiteit van de installatie en van de mogelijke milieueffecten ervan, alsook tot het type en de hoeveelheid gebruikte materialen.

HOOFDSTUK 3. — *Wijzigingen van titel III van het VLAREM*

Artikel 19, 21, 23

Deze artikelen betreffen louter het harmoniseren van de terminologie. Met “atmosferische emissies” wordt “emissies naar lucht” bedoeld, zoals elders gebruikt wordt doorheen titel III van het VLAREM.

Artikel 20, 22, 25, 27, 30, 31, 32, 48 en 49

Deze artikelen wijzigen voor alle subsectoren in titel III van het VLAREM waarvoor dit relevant is, hoe de meetwaarde voor periodieke metingen van emissies naar lucht moet bepaald worden. We behouden de bemonsteringsperiode van drie opeenvolgende tijdsintervallen van ten minste dertig minuten, maar laten toe dat ook een continue bemonstering gedurende negentig minuten kan gebruikt worden. Bedrijven uit verschillende sectoren zijn hiervoor vragende partij, en het betreft een vereenvoudiging voor de labo's, aangezien er anders een onderscheid was tussen titel II en titel III van het VLAREM-meetpunten (o.a. één versus drie metingen + verschillende monsternemingsduur). We geven nu de mogelijkheid om deze op dezelfde wijze te bepalen.

Daarnaast wordt verduidelijkt dat de uitvoerder van de metingen verifieert dat de gekozen monsternemingsduur en aantal bemonsteringen een representatieve meetwaarde oplevert voor de voorgeschreven referentiemethode, zoals reeds in artikel 4.4.4.3 van titel II van het VLAREM bepaald is. Daar wordt verder gesteld dat de monsternemingsduur of frequentie ervan zo nodig wordt verhoogd als men met de aangegeven monsternemingsduur of frequentie niet tot een betrouwbaar eindresultaat komt.

Vervolgens wordt voor alle sectoren binnen titel III van het VLAREM opgenomen dat voor parameters waarvoor, door beperkingen op het vlak van bemonstering of analyse of door operationele omstandigheden, de bemonsteringsperiodes niet geschikt zijn, een meer geschikte bemonsteringsperiode kan worden vastgelegd. Deze optie wordt in verschillende BBT-conclusies gegeven, en wordt nu op uniforme wijze doorgetrokken naar alle sectoren binnen titel III van het VLAREM. Indien de exploitant dit wenst toe te passen, laat hij de motivatie hiervoor opnemen in het meetrapport.

Ten slotte wordt in artikel 3.10.2.5.6 een paragraaf ingeschreven omtrent emissiemetingen in geval van batchprocessen. Daar wordt verduidelijkt dat emissiemetingen van batchprocessen worden uitgevoerd en gerapporteerd conform een Code van goede praktijk. Momenteel is de *code van goede praktijk voor de uitvoering van emissiemetingen tijdens batchprocessen* nog in opmaak, maar een definitieve versie wordt op korte termijn verwacht. Deze code van goede praktijk zal op de emis-website geplaatst worden zodra beschikbaar (<https://emis.vito.be/nl/erkende-laboratoria/lucht-gop/code-van-goede-praktijk>).

Artikel 24

Dit artikel betreft een rechtzetting in artikel 3.5.4.1 van een verkeerde vertaling van de BBT-conclusies voor de productie van chlooralkali waar werd overgekeken bij de implementatie ervan naar titel III van het VLAREM.

Artikel 26

Dit artikel wijzigt artikel 3.6.4.2.3. Door het vervangen van artikel 3.6.2.6.3 worden de woorden “gemiddelde over de bemonsteringsperiode” niet meer rechtstreeks gedefinieerd. Daarom wordt verduidelijkt dat de daggemiddelden gelinkt zijn aan continue metingen, de jaargemiddelden gelinkt zijn aan continue of periodieke metingen, en de gemiddelden over de bemonsteringsperiode gelinkt zijn aan periodieke metingen. Hoe de bepaling van de meetwaarden en middelingstijden voor emissies in de lucht dient te gebeuren, wordt geregeld in artikel 3.6.2.6.3.

Artikel 28, 29

Deze artikelen betreffen louter het harmoniseren van de terminologie. Met “atmosferische emissies” wordt “emissies naar lucht” bedoeld, zoals elders gebruikt wordt doorheen titel III van het VLAREM.

Artikel 33

Dit artikel wijzigt artikel 3.12.2.4.2. Door het vervangen van artikel 3.12.2.1.9 worden de woorden “gemiddelde over de bemonsteringsperiode” niet meer rechtstreeks gedefinieerd. Daarom wordt verduidelijkt dat de jaargemiddelden gelinkt zijn aan continue metingen, terwijl de gemiddelden over de bemonsteringsperiode gelinkt zijn aan periodieke metingen”. Hoe de bepaling van de meetwaarden en middelingstijden voor emissies in de lucht dient te gebeuren, wordt geregeld in artikel 3.12.2.1.9.

Artikel 34, 35, 36, 38, 40, 41, 42, 44 en 46

Verschillende artikelen in afdeling 3.12.3 (De verbranding van vaste brandstoffen), afdeling 3.12.4 (Verbranding van vloeibare brandstoffen), afdeling 3.12.5 (Verbranding van gasvormige brandstoffen), afdeling 3.12.6 (Met verschillende brandstoffen gestookte installaties) en afdeling 3.12.8 (Vergassing) worden gewijzigd. Door het vervangen van artikel 3.12.2.1.9 worden de woorden “gemiddelde over de bemonsteringsperiode” niet meer rechtstreeks gedefinieerd. Daarom wordt verduidelijkt dat de daggemiddelden gelinkt zijn aan continue metingen, terwijl de gemiddelden over de bemonsteringsperiode gelinkt zijn aan periodieke metingen”. Hoe de bepaling van de meetwaarden en middelingstijden voor emissies in de lucht dient te gebeuren, wordt geregeld in artikel 3.12.2.1.9.

Artikel 37, 39, 43, 45 en 47

Deze artikelen wijzigen artikelen met de woorden “gemiddelde over de bemonsteringsperiode”. Door het vervangen van artikel 3.12.2.1.9 worden de woorden “gemiddelde over de bemonsteringsperiode” niet meer rechtstreeks gedefinieerd. Daarom wordt verduidelijkt dat de gemiddelden over de bemonsteringsperiode gelinkt zijn aan periodieke metingen”. Hoe de bepaling van de meetwaarden en middelingstijden voor emissies in de lucht dient te gebeuren, wordt geregeld in artikel 3.12.2.1.9.

Artikel 50

Dit artikel voegt een hoofdstuk toe aan deel 3 “Sectorale Milieuvorwaarden” van titel III van het VLAREM, namelijk Hoofdstuk 3.17 Oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen.

De volgende BBT-conclusies worden niet opgenomen in titel III van het VLAREM. Tijdens de algemene evaluaties zal worden geëvalueerd of deze BBT-conclusies van toepassing zijn op de installatie. Indien nodig worden de milieuvorwaarden bijgesteld om een volledige omzetting van de BBT-conclusies te bekomen.

BBT 23. (nl. de BBT om **geuremissies** te voorkomen of, indien dat niet haalbaar is, te verminderen, is om als onderdeel van het milieubeheersysteem (zie BBT 1) een geurbeheersplan op te zetten, uit te voeren en regelmatig te evalueren). De toepasbaarheid is beperkt tot gevallen waarin geurhinder bij gevoelige receptoren wordt verwacht of zich heeft voorgedaan. Deze BBT-conclusie wordt niet opgenomen in titel III van het VLAREM. Deze bepaling is niet algemeen toepasbaar en handhaafbaar, is te voorwaardelijk geformuleerd, en sterk gekoppeld aan een individuele toetsing aan de lokale omstandigheden. Daarom wordt deze BBT van geval tot geval beoordeeld.

Punt III, h, onder de specifieke elementen voor STS-installaties van BBT 1. (nl. een **geurbeheersplan** (zie BBT 23)). Hier wordt verwezen naar BBT 23, welke niet wordt opgenomen in titel III van het VLAREM. Gezien het voorgaande wordt dit punt van het milieubeheersysteem met betrekking tot het geurbeheersplan dus ook niet opgenomen in titel III van het VLAREM.

BBT 53. (nl. de BBT om **geluidsemissies** te voorkomen of, indien dat niet haalbaar is, te verminderen, is de toepassing van één of een combinatie van de vermelde technieken). De toepasbaarheid is beperkt tot gevallen waarin geluidshinder bij gevoelige receptoren wordt verwacht of zich heeft voorgedaan. Deze BBT-conclusie wordt niet opgenomen in titel III van het VLAREM. Deze bepaling is niet algemeen toepasbaar en handhaafbaar, is te voorwaardelijk geformuleerd, en sterk gekoppeld aan een individuele toetsing aan de lokale omstandigheden. Daarom wordt deze BBT van geval tot geval beoordeeld.

Hoofdstuk 3.17 bestaat uit volgende elementen:

titel III van het VLAREM	BBT-conclusies	Toelichting
Afdeling 3.17.1. Toepassingsgebied en definities		
3.17.1.1.	Toepassingsgebied	<p>- De activiteiten waarop de BBT-conclusies al dan niet betrekking hebben worden opgenomen. Zowel de rubrieken van de indelingslijst worden vermeld, als de overeenkomstige GPBV-activiteiten die zijn opgenomen in bijlage 1 bij titel III van het VLAREM. In deze bijlage worden de GPBV-activiteiten van bijlage I bij de Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) letterlijk opgenomen. Deze bijlage heeft betrekking op het toepassingsgebied van hoofdstuk 2 van deze richtlijn. Gezien het belang van dit toepassingsgebied werd ervoor geopteerd om deze integraal over te nemen als bijlage 1 bij titel III van het VLAREM III met het oog op eenvoud en transparantie van de omzetting van het toepassingsgebied van de BBT-conclusies.</p> <p>Dit hoofdstuk is ook van toepassing bij een gecombineerde behandeling van afvalwater van verschillende herkomst als de belangrijkste vuilvracht afkomstig is van een of meer activiteiten die onder de toepassing van rubriek 4.6, a) en b), en rubriek 19.4, 4°, vallen, als die afwaterbehandeling niet onder het toepassingsgebied van Richtlijn 91/271/EEG valt (stedelijk afvalwater).</p> <p>- De indelingslijst, vermeld in §1, 1°, van dit artikel, wordt gedefinieerd in het Decreet algemene bepalingen milieubeleid (DABM), met name als de lijst, vastgesteld door de Vlaamse Regering bestaande uit rubrieken die een omschrijving omvatten van de inrichtingen en activiteiten die ernstige risico's of hinder voor de mens en het milieu kunnen inhouden. In het omgevingsvergunningbesluit wordt verder gedefinieerd dat de indelingslijst de lijst is, opgenomen als bijlage 1 bij titel II van het VLAREM.</p> <p>- In §2, 1°, van dit artikel, worden de activiteiten vermeld die niet onder het hoofdstuk 3.17 vallen voor wat betreft de oppervlaktebehandeling van stoffen, voorwerpen of producten met behulp van organische oplosmiddelen, waaronder onder meer:</p> <p>a) het waterdicht maken van textiel met behulp van andere middelen dan het gebruik van een op oplosmiddelbasis ononderbroken laag. Dit kan vallen onder de BBT-conclusies voor de textielindustrie (TXT) (bij het schrijven van dit hoofdstuk nog geen gepubliceerde BBT-conclusies voor de textielindustrie, dus nog geen omzetting naar titel III van het VLAREM);</p> <p>b) het bedrukken, sterken en impregneren van textiel. Dit kan vallen onder de BBT-conclusies voor de textielindustrie (TXT) (bij het schrijven van dit hoofdstuk nog geen gepubliceerde BBT-conclusies voor de textielindustrie, dus nog geen omzetting naar titel III van het VLAREM);</p> <p>f) stookinstallaties (in de BBT-conclusies stookinstallaties ter plekke genoemd), tenzij de geproduceerde hete gassen worden gebruikt voor het via direct contact verwarmen, drogen of anderzijds behandelen van voorwerpen of materialen. Deze kunnen vallen onder hoofdstuk 3.12 van titel III van het VLAREM (grote verbrandingsinstallaties) of onder afdeling 5.43.2 of 5.43.3 van titel II van het VLAREM (kleine en middelgrote stookinstallaties en grote stookinstallaties).</p> <p>- In §2, 2°, van dit artikel, worden de activiteiten vermeld die niet onder het hoofdstuk 3.17 vallen voor wat betreft de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen, waaronder onder meer:</p> <p>a) chemische modificatie en hydrofobering, bijvoorbeeld met behulp van harsen, van hout en houtproducten;</p> <p>d) stookinstallaties (in de BBT-conclusies stookinstallaties ter plekke genoemd). Deze kunnen vallen onder hoofdstuk 3.12 van titel III van het VLAREM (grote verbrandingsinstallaties) of onder afdeling 5.43.2 of 5.43.3 van titel II van het VLAREM (kleine en middelgrote stookinstallaties en grote stookinstallaties).</p>

titel III van het VLAREM	BBT-conclusies	Toelichting
3.17.1.2.	Afkortingen en definities	<p>Enkel definities die niet gelijk zijn aan definities reeds opgenomen in het VLAREM én welke nodig zijn om de sectorale voorwaarden te kunnen begrijpen worden opgenomen.</p> <p>Enkele verduidelijkingen:</p> <ul style="list-style-type: none"> - De termen "procesafgassen" en "afgassen" betekenen niet hetzelfde. Afgassen worden in artikel 1.1.2 van titel II van het VLAREM reeds gedefinieerd voor activiteiten die gebruikmaken van organische oplosmiddelen (hoofdstuk 5.59), wat in overeenstemming is met de definitie in artikel 57, lid 2, van Richtlijn 2010/75/EU. Het is dus in principe niet nodig om "afgas" hier te definiëren, maar door het belang in verschil tussen beide termen, is er voor de duidelijkheid voor gekozen om de definitie van afgassen hier nogmaals te hernemen. - De term "diffuse emissies" wordt niet gedefinieerd in dit hoofdstuk, aangezien dit een reeds veelgebruikte term in VLAREM is. Niettegenstaande de Engelstalige term "fugitive emissions" is, is de Nederlandstalige term wel degelijk 'diffuse emissies', zoals gedefinieerd in artikel 57, lid 3, van Richtlijn 2010/75/EU: "<i>diffuse emissie: emissie, in een andere vorm dan van afgassen, van vluchtige organische stoffen in lucht, bodem of water alsmede oplosmiddelen die zich in enig product bevinden, tenzij anders vermeld in bijlage VII, deel 2</i>". - De term "organische oplosmiddel" wordt niet gedefinieerd in dit hoofdstuk, aangezien deze term reeds gedefinieerd wordt in titel II van het VLAREM voor activiteiten die gebruikmaken van organische oplosmiddelen (hoofdstuk 5.59): "een vluchtige organische stof die alleen of in combinatie met andere stoffen en zonder een chemische verandering te ondergaan wordt gebruikt om grondstoffen, producten of afvalmaterialen op te lossen of als schoonmaakmiddel om verontreinigingen op te lossen, dan wel als verdunner, als dispergeermiddel, om de viscositeit aan te passen, om de oppervlaktespanning aan te passen, als weekmaker of als conserveermiddel" (i.e. overeenkomstig de definitie uit Richtlijn Industriële Emissies). - Met de term "oplosmiddel" wordt "organisch oplosmiddel" bedoeld. - Voor de definitie "input aan massa aan vaste stof" wordt verwezen naar de totale massa aan gebruikte vaste stoffen als omschreven in bijlage 5.59.2, punt 3, 2°, a), bij titel II van het VLAREM, waar vermeld staat: "Vaste stof is ieder materiaal in coating, inkt, lak en kleefstof dat vast wordt wanneer het water of de vluchtige organische stoffen zijn verdampt". - Voor de term "input aan oplosmiddelen" wordt doorverwezen naar de reeds bestaande definitie in titel II van het VLAREM voor "input" voor activiteiten die gebruikmaken van organische oplosmiddelen (hoofdstuk 5.59), naar analogie met definitie in Richtlijn Industriële Emissies artikel 57(7): "de hoeveelheid organische oplosmiddelen en de hoeveelheid daarvan in mengsels die tijdens het uitoefenen van een activiteit worden gebruikt, met inbegrip van de binnen en buiten de installatie gerecycleerde oplosmiddelen die telkens worden meegerekend wanneer ze worden gebruikt om de activiteit uit te oefenen". - In de definitie voor behandelingschemicaliën worden chemicaliën voor het waterdicht maken vermeld, dit kunnen bijvoorbeeld olie en emulsies betreffen. In afdeling 5.19.2 van titel II van het VLAREM wordt de term "drenkvloeistoffen" gebruikt, deze worden vervat onder de behandelingschemicaliën.
Afdeling 3.17.2. Algemene bepalingen		
3.17.2.1	Algemene overwegingen	De manier waarop totale VOS-emissies moeten worden uitgedrukt, wordt overgenomen in titel III van het VLAREM.

titel III van het VLAREM	BBT-conclusies	Toelichting
3.17.2.2	Algemene overwegingen	<p>- De definitie voor periodieke metingen uit de BBT-conclusies wordt, inclusief voetnoot (1), opgenomen in titel III van het VLAREM aangezien deze afwijkt van de algemene bepalingen hieromtrent in titel II van het VLAREM (meer bepaald artikel 4.4.3.3 van titel II van het VLAREM).</p> <p>- Naast een bemonstering van 3x30 min wordt ook een continue bemonstering van 1x90 min toegelaten. Bedrijven uit verschillende sectoren zijn hiervoor vragende partij, en het betreft een vereenvoudiging voor de labo's, aangezien er anders een onderscheid is tussen titel II en III van het VLAREM-meetpunten (o.a. één versus drie metingen + verschillende monsternemingsduur). 1x90 min meten is aanvaardbaar, mits rekening gehouden wordt met doorbraak. In dit laatste geval, moeten bij een totale bemonsteringsduur van 90 min toch meerdere opeenvolgende metingen uitgevoerd worden. Dit wordt ondervangen door artikel 4.4.4.3, tweede lid, van titel II van het VLAREM, welke stelt dat de monsternemingsduur of frequentie zo nodig wordt verhoogd als men met de aangegeven monsternemingsduur of frequentie niet tot een betrouwbaar eindresultaat komt. Bovenstaande wordt extra verduidelijkt door in het tweede lid te stellen dat de uitvoerder van de metingen verifieert dat de gekozen monsternemingsduur en meetfrequentie een representatieve meetwaarde oplevert voor de voorgeschreven referentiemethode.</p> <p>De huidige periode van titel II van het VLAREM (60 minuten bemonsteren) opnemen in titel III van het VLAREM is geen optie, daar deze te afwijkend is van wat de BBT-conclusies voorschrijven.</p>
3.17.2.3	Algemene overwegingen	De bepaling dat emissiegrenswaarden gelden zonder correctie voor zuurstofgehalte wordt opgenomen in titel III van het VLAREM. In geval dat naverbranding gebruikt wordt als afgasreinigingstechniek, vervalt bijgevolg artikel 4.4.3.3, §3, van titel II van het VLAREM, en gelden de emissiegrenswaarden in hoofdstuk 3.17 van titel III van het VLAREM zonder correctie voor zuurstofgehalte.
-	Algemene overwegingen	De manier van uitmiddeling voor emissies naar water wordt niet opgenomen in titel III van het VLAREM. Daarvoor wordt teruggevallen op de reeds bestaande algemene bepalingen uit titel II van het VLAREM, die ook binnen titel III van het VLAREM van toepassing zijn. Ook wordt niet toegelaten om tijdsproportioneel te werken voor bemonsteringen, aangezien dit beperkingen inhoudt naar controle door de toezichthouder.
Afdeling 3.17.3. Algemene bepalingen voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen		
Onderafdeling 3.17.3.1. Toepasbaarheid		
3.17.3.1.1	Toepasbaarheid: BBT 4 BBT 5, f) BBT 7 BBT 8 BBT 14 BBT 19 BBT 20 tabel 16 BBT 27	De toepasbaarheid van de technieken vermeld in BBT 4, BBT 5, f), BBT 7, BBT 8, BBT 14, BBT 19, BBT 20, tabel 16 en BBT 27 van de BBT-conclusies (omgezet in artikel 3.17.3.3.2, artikel 3.17.3.3.3, 6°, artikel 3.17.3.4.1, artikel 3.17.3.4.2, artikel 3.17.3.8.1, artikel 3.17.3.9.2, artikel 3.17.3.10.2, artikel 3.17.9.1 en artikel 3.17.11.1) is mogelijk beperkt. Gezien de voorwaardelijke formulering in de BBT-conclusies, is een beoordeling nodig. Door dit te verankeren in de omgevingsvergunning kan deze beoordeling gebeuren via de evaluatie- of vergunningsprocedures. Dit biedt de bedrijven rechtszekerheid. Via dit artikel wordt dus de mogelijkheid gegeven om in de vergunning een afwijking toe te staan op deze technieken.
3.17.3.1.2	Algemene overweging voor elke sector	Er wordt verduidelijkt dat de bepalingen die specifiek gelden voor bepaalde sectoren of processen, vermeld in afdeling 3.17.4 tot en met afdeling 3.17.16, van toepassing zijn naast de algemene bepalingen die in deze afdeling beschreven worden.

titel III van het VLAREM	BBT-conclusies	Toelichting
3.17.3.1.3		Er wordt verduidelijkt dat de algemene bepalingen voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen niet van toepassing zijn op de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen.
Onderafdeling 3.17.3.2. Totale milieuprestatie		
3.17.3.2.1.	BBT 1.	<p>- De elementen van het milieubeheersysteem die steeds van toepassing zijn, worden opgenomen. Het geurbeheerplan wordt niet opgenomen als onderdeel van het milieubeheersysteem in VLAREM, gezien de overeenkomstige BBT 23 niet wordt omgezet in titel III van het VLAREM wegens beperkte toepasbaarheid. Deze BBT en dit onderdeel van het milieubeheersysteem wordt wel bekeken in de individuele evaluaties.</p> <p>-Bij Verordening (EG) nr. 1221/2009 van het Europees Parlement en de Raad is het milieubeheer- en milieuauditsysteem van de Unie (EMAS) vastgesteld, een voorbeeld van een milieubeheersysteem dat in overeenstemming is met deze BBT. Een ander voorbeeld is een ISO 14001-gecertificeerd milieuzorgsysteem.</p> <p>Er is geen verplichting tot een gecertificeerd milieuzorgsysteem, dit wordt bevestigd door de toepasbaarheid in de overeenkomstige BBT-conclusies, met name dat het toepassingsgebied (bv. de mate van gedetailleerdheid) en de aard (bv. gestandaardiseerd of niet-gestandaardiseerd) van het milieubeheersysteem over het algemeen te maken heeft met de aard, omvang en complexiteit van de installatie en de milieueffecten ervan.</p> <p>- De toepasbaarheid wordt opgenomen in het derde lid.</p>
3.17.3.2.2.	BBT 2.	Alle elementen moeten worden toegepast, dus de BBT-conclusie is geheel opgenomen in titel III van het VLAREM.
Onderafdeling 3.17.3.3. Grondstoffen		
3.17.3.3.1.	BBT 3.	<p>- Alle elementen moeten worden toegepast, dus de technieken worden opgenomen in titel III van het VLAREM, inclusief de beschrijving. De technieken zijn vaag geformuleerd. De beschrijving bevat bijkomende, essentiële informatie over wat er juist wordt bedoeld met de technieken.</p> <p>- Voorbeelden van optimalisaties zoals vermeld onder punt 2° zijn: werken met kleurpartijen en optimaliseren van spuitverstuiving.</p> <p>- De toepasbaarheden worden niet opgenomen. Afhankelijk van de aard, de schaal en de complexiteit van de installatie zal de invulling van de techniek a verschillen, maar de techniek is wel algemeen toepasbaar.</p>
3.17.3.3.2.	BBT 4.	<p>- “één of een combinatie van de technieken” impliceert dat niet alle technieken moeten worden toegepast, daarom wordt rechtstreeks naar BBT 4 uit de BBT-conclusies verwezen.</p> <p>- De toepasbaarheid wordt opgenomen in titel III van het VLAREM via het algemeen afwijkingsartikel in artikel 3.17.3.1.1 aangezien hiervoor een evaluatie nodig is.</p>
3.17.3.3.3.	BBT 5.	<p>- Alle technieken moeten worden toegepast, dus de technieken worden opgenomen in titel III van het VLAREM. Ook de beschrijvingen van de technieken worden opgenomen in titel III van het VLAREM. De technieken zijn vaag geformuleerd. De beschrijving bevat bijkomende, essentiële informatie over wat er juist wordt bedoeld met de technieken.</p> <p>- Enkel voor techniek f (6° in VLAREM) wordt de toepasbaarheid opgenomen in titel III van het VLAREM. De toepasbaarheid specificeert de gevallen waarbij een afwijking van de BBT-conclusie kan toegestaan worden. Hiervoor is evenwel een evaluatie nodig (“mogelijk niet”), daarom wordt dit via het algemeen afwijkingsartikel in artikel 3.17.2.1.1 opgenomen.</p>

titel III van het VLAREM	BBT-conclusies	Toelichting
3.17.3.3.4.	BBT 6.	“één of een combinatie van de technieken” impliceert dat niet alle technieken moeten worden toegepast, daarom wordt rechtstreeks naar BBT 6 uit de BBT-conclusies verwezen.
Onderafdeling 3.17.3.4. Aanbrengen van coating, droging en uitharding		
3.17.3.4.1.	BBT 7.	<ul style="list-style-type: none"> - “één of een combinatie van de technieken” impliceert dat niet alle technieken moeten worden toegepast, daarom wordt rechtstreeks naar BBT 7 uit de BBT-conclusies verwezen. - De toepasbaarheid, waaronder voetnoot (1), wordt opgenomen in titel III van het VLAREM via het algemeen afwijkingsartikel in artikel 3.17.3.1.1 aangezien hiervoor een evaluatie nodig is.
3.17.3.4.2.	BBT 8.	<ul style="list-style-type: none"> - “één of een combinatie van de technieken” impliceert dat niet alle technieken moeten worden toegepast, daarom wordt rechtstreeks naar BBT 8 uit de BBT-conclusies verwezen. - De toepasbaarheid, waaronder voetnoot (1), wordt opgenomen in titel III van het VLAREM via het algemeen afwijkingsartikel in artikel 3.17.3.1.1 aangezien hiervoor een evaluatie nodig is.
Onderafdeling 3.17.3.5. Reiniging		
3.17.3.5.1.	BBT 9.	<ul style="list-style-type: none"> - “een combinatie van de technieken” impliceert dat niet alle technieken moeten worden toegepast, daarom wordt rechtstreeks naar BBT 9 uit de BBT-conclusies verwezen. - De toepasbaarheid wordt niet opgenomen in titel III van het VLAREM. De toepasbaarheid kan een mogelijke beperking inhouden voor alle technieken, maar toch lijken deze voldoende algemeen dat telkens minstens twee van de technieken (“een combinatie”) kunnen toegepast worden.
Onderafdeling 3.17.3.6. Monitoring		
3.17.3.6.1.	BBT 10.	<ul style="list-style-type: none"> - Alle technieken moeten worden toegepast, daarom wordt deze BBT-conclusie volledig opgenomen, inclusief de beschrijvingen, want deze bevatten bijkomende, essentiële informatie (brengen verduidelijking). Aangezien bijlage 5.59.3 bij titel II van het VLAREM de richtsnoeren bevat voor het opstellen van een oplosmiddelenboekhouding, worden de technieken daar ingevoegd en wordt vanuit titel III van het VLAREM doorverwezen naar deze bestaande, maar verder verfijnde, richtsnoeren in titel II van het VLAREM. - De BBT is algemeen toepasbaar, daarom wordt de toepassing niet opgenomen in titel III van het VLAREM. De mate van gedetailleerdheid van de oplosmiddelenboekhouding zal in verhouding staan tot de aard, omvang en complexiteit van de installatie en van de mogelijke milieueffecten ervan, alsook tot het type en de hoeveelheid gebruikte materialen.
3.17.3.6.2.	BBT 11.	Verwijzing CEN-, ISO- en andere normen voor emissies naar lucht wordt opgenomen. De EN-normen zijn beschikbaar in het Frans, Engels en Duits en zijn net zoals andere Europese of Belgische normen niet gratis beschikbaar. De norm kan o.m. aangekocht worden via het NBN, het Bureau voor Normalisatie, verantwoordelijk voor het ontwikkelen en verkopen van normen in België.

titel III van het VLAREM	BBT-conclusies	Toelichting
3.17.3.6.3.	BBT 11.	<ul style="list-style-type: none"> - De meetfrequenties voor emissies naar lucht worden opgenomen in de tabel. Voor stof, DMF, NO_x en CO werd rekening gehouden met strengere geldende meetfrequenties uit titel II van het VLAREM, die in die gevallen werden overgenomen in titel III van het VLAREM. - De referentiemeetmethodes zijn beschreven in het compendium voor de monsterneming, meting en analyse van lucht (LUC, zie http://www.emis.vito.be/node/269) en worden daarom niet opgenomen in titel III van het VLAREM. - In de tabel, onder bronnen en sectoren, zijn schuren en stralen voorbeelden van voorbereiding bij coating van vliegtuigen. - Voetnoot (1) in de BBT-conclusies heeft betrekking op de toepasbaarheid en wordt opgenomen in de tabel. Ze staat bij parameters stof, TVOC en DMF. - Voetnoot (2) in de BBT-conclusies bepaalt de voorwaarden waaronder een lagere TVOC meetfrequentie of een berekening in plaats van een meting wordt toegelaten. Aangezien het hier om een heel specifieke problematiek gaat binnen de STS sectoren, waarbij een installatie vele schouwen met een beperkte TVOC vracht kan hebben die nauwelijks bijdragen aan de totale VOS uitstoot, en de problematiek uitvoerig is besproken tijdens de Finale Meeting van de BREF, wordt de voetnoot opgenomen in de tabel. - Voetnoot (3) in de BBT-conclusies wordt opgenomen in een afzonderlijk artikel: artikel 3.17.3.6.4. - Voetnoot (4) in de BBT-conclusies wordt niet opgenomen in titel III van het VLAREM. De voetnoot bevat een verwijzing naar toepasselijke meetmethoden, wat wordt geregeld in het LUC. - Voetnoot (5) in de BBT-conclusies wordt opgenomen in titel III van het VLAREM. De voetnoot heeft betrekking op de toepasbaarheid en hoort bij parameter DMF. - Voetnoot (6) in de BBT-conclusies wordt niet opgenomen in titel III van het VLAREM. Het LUC bevat een meetmethode voor DMF, die het meten van de condensfase verplicht. - Voetnoot (7) in de BBT-conclusies wordt niet opgenomen in titel III van het VLAREM. Ter controle van thermische behandeling van afgassen is een jaarlijkse NO_x en CO meting aangewezen. - Er wordt in titel III van het VLAREM een voetnoot (3) toegevoegd voor de parameter TVOC, om de verduidelijken dat ook de bepalingen, vermeld in artikel 5.59.3.1 van titel II van het VLAREM, blijven gelden, aangezien die in sommige gevallen een strengere meetfrequentie inhouden. Hierbij geldt steeds de strengste meetfrequentie van de twee.
3.17.3.6.4.	BBT 11.	<p>Voetnoot (3) in de BBT-conclusies zorgt ervoor dat de thermische nabehandeling van TVOC-afgassen juist functioneert, met als primair doel om de emissies van TVOC te beperken. NO_x wordt beschouwd als een crossmedia effect van de TVOC verwijdering. Het is zo dat een goede temperatuurbewaking ook de NO_x-emissie onder controle houdt, maar het gaat in de eerste plaats om de verwijdering van TVOC, daarom werd de voetnoot aan deze parameter gekoppeld in de BBT-conclusies. Voetnoot (3) bevat een essentiële monitoringvoorwaarde voor thermische behandeling van procesafgassen. Ook artikel 5.59.3.1, §2, 3° van titel II van het VLAREM stelt dat de naverbranding moet worden ingesteld op de optimale temperatuur en die continu moet worden geregistreerd.</p>

titel III van het VLAREM	BBT-conclusies	Toelichting
3.17.3.6.5.	BBT 12.	<p>- Verwijzing CEN-, ISO- en andere normen voor emissies naar water wordt opgenomen. De EN-normen zijn beschikbaar in het Frans, Engels en Duits en zijn net zoals andere Europese of Belgische normen niet gratis beschikbaar. De norm kan o.m. aangekocht worden via het NBN, het Bureau voor Normalisatie, verantwoordelijk voor het ontwikkelen en verkopen van normen in België.</p> <p>- De monitoringvoorwaarden (minimum frequenties) worden via 3.17.3.11.3 in titel III van het VLAREM ondergebracht bij de BBT-conclusie (met emissiegrenswaarden) waarmee ze geassocieerd zijn, met name BBT 21.</p> <p>- De referentiemeetmethodes zijn beschreven in het compendium voor de monsterneming, meting en analyse van water (WAC, zie https://emis.vito.be/nl/ln-erkenningen-water) en worden daarom niet opgenomen in titel III van het VLAREM.</p>
Onderafdeling 3.17.3.7. Emissies tijdens andere dan normale bedrijfsomstandigheden		
3.17.3.7.1.	BBT 13.	De BBT-conclusie met technieken worden opgenomen, aangezien beiden moeten worden toegepast. De beschrijving bevat bijkomende, essentiële informatie en wordt daarom opgenomen in titel III van het VLAREM.
Onderafdeling 3.17.3.8. Emissies in afgassen		
3.17.3.8.1.	BBT 14.	<p>- “een passende combinatie van de technieken” impliceert dat niet alle technieken moeten worden toegepast, daarom wordt rechtstreeks naar BBT 14 uit de BBT-conclusies verwezen.</p> <p>- Techniek a moet steeds worden toegepast. Daarom wordt deze techniek wel opgenomen in titel III van het VLAREM. De techniek is algemeen toepasbaar. Een procesafgas-systeem wordt geselecteerd, ontworpen en geoptimaliseerd, rekening houdend met parameters als:</p> <ul style="list-style-type: none"> • hoeveelheid afgezogen lucht; • type en concentratie van oplosmiddelen in de afgezogen lucht; • type behandelingssysteem (lokaal/gecentraliseerd); • gezondheid en veiligheid; • energie-efficiëntie. <p>De volgende volgorde van prioriteit die in overweging kan worden genomen bij het kiezen van een systeem wordt opgenomen in het tweede lid.</p> <p>- De toepasbaarheid houdt een mogelijke beperking in voor alle overige technieken. De toepasbaarheid wordt opgenomen in titel III van het VLAREM via het algemeen afwijkingsartikel in artikel 3.17.3.1.1 aangezien hiervoor in sommige gevallen een evaluatie nodig is.</p> <p>- Bij de evaluaties zal bekeken worden dat alle mogelijke maatregelen die relevant zijn voor een bepaalde installatie toegepast worden.</p>
/	BBT 15.	<p>- Indien een BBT-conclusie een BBT-GMPN bevat worden technieken niet opgenomen in titel III van het VLAREM. Installaties die niet onder één van de subsectoren vallen, hebben geen overeenkomstige BBT-GMPN. De toepassing van BBT 15 wordt voor deze installaties bekeken tijdens de individuele evaluaties.</p> <p>- De BBT-GEN voor emissies van VOS voor de diverse sectoren worden opgenomen als EGW onder de respectievelijke onderafdelingen en worden hieronder per subsector besproken.</p>

titel III van het VLAREM	BBT-conclusies	Toelichting
3.17.3.8.2.	BBT 16.	<p>- “één of een combinatie van de technieken” impliceert dat niet alle technieken moeten worden toegepast. Normaal wordt dergelijke BBT-conclusie enkel opgenomen door verwijzing naar de technieken in BBT 16 van de BBT-conclusies. In latere artikelen wordt echter regelmatig verwezen naar techniek 16, c, met name voor een bijkomende EGW. Het is dus van belang alvast deze techniek, inclusief de verduidelijkende beschrijving, op te nemen in titel III van het VLAREM. Voor de eenvoud worden daarom alle technieken opgenomen. Andere beschrijvingen zijn niet nodig om mee op te nemen.</p> <p>- Voor techniek 16, c, opgenomen in titel III van het VLAREM als techniek 3°, kan de uitrusting het volgende omvatten:</p> <ul style="list-style-type: none"> • vast-bed-adsorptie met actieve kool of zeoliet; • wervelbedadsorptie met actieve kool; • rotoradsorptie met actieve kool of zeoliet; • moleculaire zeef. <p>- De toepasbaarheid houdt een mogelijke beperking in voor technieken a, b en c. De toepasbaarheid wordt opgenomen in titel III van het VLAREM via het algemeen afwijkingsartikel in artikel 3.17.3.1.1 aangezien hiervoor een evaluatie nodig is.</p>
3.17.3.8.3.	BBT 17.	<p>Techniek a, namelijk optimalisatie van de thermische behandelingsomstandigheden, is dermate essentieel, en voor parameter CO geldt enkel een indicatieve waarde in de BBT-conclusies die niet wordt omgezet naar titel III van het VLAREM. Daarom wordt techniek a, alsook de verduidelijkende beschrijving met specificatie wat dit inhoudt, opgenomen in titel III van het VLAREM.</p> <p>- De toepasbaarheid bij techniek a stelt dat de toepasbaarheid van ontwerpen beperkt kan zijn voor bestaande installaties. Wat betreft optimalisering van de verbrandingsomstandigheden en het onderhoud is de techniek a algemeen toepasbaar. Daarom wordt de toepasbaarheid niet mee opgenomen in titel III van het VLAREM.</p>
3.17.3.8.4.	BBT 17. Tabel 1.	<p>- De bovengrens van de BBT-GEN voor emissies van NO_x naar de lucht voor thermische behandeling van procesafgassen wordt opgenomen als EGW.</p> <p>- De indicatieve emissiewaarde voor CO, namelijk 20 – 150 mg/Nm³, wordt niet opgenomen in VLAREM III maar kan wel als richtwaarde gebruikt worden bij de individuele evaluaties.</p> <p>- De voetnoot (1) heeft betrekking op de toepasbaarheid en wordt opgenomen in titel III van het VLAREM als tweede lid.</p> <p>- De voetnoot (2) in de BBT-conclusies is er gekomen op vraag van Vlaanderen (België) en wordt opgenomen in titel III van het VLAREM. De voetnoot heeft betrekking op de toepasbaarheid. Hoewel er staat “is mogelijk niet van toepassing” is uit de dataverzameling gebleken dat deze BBT-GEN systematisch uitdagend zijn voor textielcoating bedrijven in Vlaanderen die DMF gebruiken. Daarom wordt de mogelijkheid gelaten om hiervoor een afwijking in de vergunning te voorzien.</p>
3.17.3.8.5.	BBT 18. Tabel 2.	<p>- De technieken worden niet opgenomen, enkel de BBT-GMPN's.</p> <p>- De bovengrens van de BBT-GEN voor emissies van stof naar de lucht worden opgenomen als EGW.</p>

titel III van het VLAREM	BBT-conclusies	Toelichting
Onderafdeling 3.17.3.9. Energie-efficiëntie		
3.17.3.9.1.	BBT 19.	<ul style="list-style-type: none"> - De BBT bevat BBT-GMPN's, echter niet voor alle subsectoren. De technieken die steeds moeten worden toegepast, technieken a en b, worden opgenomen in titel III van het VLAREM. Alle andere technieken worden enkel opgenomen door verwijzing naar de technieken in BBT 19. De beschrijvingen van techniek a en b worden mee opgenomen. - Het energie-efficiëntieplan en het rapport van de energiebalans zijn algemeen toepasbaar, maar de mate van gedetailleerdheid en de aard ervan zijn in het algemeen gerelateerd aan de aard, omvang en complexiteit van de installatie en van de soorten energiebronnen die worden gebruikt. - Er wordt in het tweede lid gespecificeerd dat een energie-efficiëntieplan en het rapport ter beschikking worden gesteld voor de toezichthouder en het Vlaams Energie- en Klimaatagentschap (VEKA). - Energie-intensieve inrichtingen stellen al een energieplan op overeenkomstig Hoofdstuk V van het energiebesluit, en wensen de relevante gegevens mogelijks aan te wenden voor het energie-efficiëntieplan zoals bepaald in titel III van het VLAREM, zodat slechts één plan moet worden opgesteld. - Er wordt in het derde lid verduidelijkt dat het rapport over de energiebalans wordt gebruikt ter aftoetsing van de grenswaarden voor specifiek energieverbruik, vermeld in artikel 3.17.3.9.2. - Het energie-efficiëntieplan en het rapport van de energiebalans kunnen ook betrekking hebben op een grotere installatie dan enkel de STS-activiteit, onder voorwaarde dat de grotere installatie de STS-activiteit afdoende omvat.
3.17.3.9.2.	BBT 19. Tabel 3. + Algemene overwegingen	<ul style="list-style-type: none"> - De bovengrenzen van de BBT-GMPN voor energieverbruik worden opgenomen. - De toepasbaarheid in voetnoot (1) wordt opgenomen in titel III van het VLAREM via het algemeen afwijkingsartikel in artikel 3.17.3.1.1 aangezien hiervoor een evaluatie nodig is. - De manier waarop de specifieke energieverbruiksniveaus worden geformuleerd, worden opgenomen in titel III van het VLAREM. - Informatie voor de aftoetsing van de grenswaarden voor specifiek energieverbruik is ter beschikking via het rapport over de energiebalans, vermeld in artikel 3.17.3.9.1, §1, 2°, welke jaarlijks moet worden opgesteld.
Onderafdeling 3.17.3.10. Watergebruik en de productie van afvalwater		
3.17.3.10.1.	BBT 20.	<ul style="list-style-type: none"> - De BBT bevat BBT-GMPN's, echter niet voor alle subsectoren. De techniek die steeds moet worden toegepast, techniek a, wordt opgenomen in titel III van het VLAREM, inclusief de beschrijving. Alle andere technieken worden enkel opgenomen door verwijzing naar de technieken in BBT 20. - het waterbeheersplan en de wateraudits zijn algemeen toepasbaar, maar de mate van gedetailleerdheid en de aard ervan zijn in het algemeen gerelateerd aan de aard, omvang en complexiteit van de installatie. - het waterbeheersplan en de wateraudits kunnen ook betrekking hebben op een grotere installatie dan enkel de STS-activiteit, onder voorwaarde dat de grotere installatie de STS-activiteit afdoende omvat. - Er wordt in paragraaf 2 gespecificeerd dat het waterbeheersplan en de wateraudits ter beschikking worden gesteld van de toezichthouder en de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM), indien zij daarom vragen. - Er wordt in paragraaf 3 verduidelijkt dat informatie uit het waterbeheersplan en de wateraudits, wordt gebruikt ter aftoetsing van de grenswaarden voor specifiek waterverbruik, vermeld in artikel 3.17.3.10.2.

titel III van het VLAREM	BBT-conclusies	Toelichting
3.17.3.10.2.	BBT 20. Tabel 4. + Algemene overwegingen	<ul style="list-style-type: none"> - De bovengrenzen van de BBT-GMPN voor waterverbruik worden opgenomen. - De toepasbaarheid in voetnoot (1) wordt opgenomen in titel III van het VLAREM via het algemeen afwijkingsartikel in artikel 3.17.3.1.1 aangezien hiervoor een evaluatie nodig is. - De manier waarop de specifieke waterverbruiksniveaus worden geformuleerd, worden opgenomen in titel III van het VLAREM. - Informatie voor de aftoetsing van de grenswaarden voor specifiek waterverbruik is ter beschikking via het waterbeheersplan en de wateraudits, vermeld in artikel 3.17.3.10.1, §1, welke jaarlijks moeten worden uitgevoerd.
Onderafdeling 3.17.3.11. Emissies naar water		
3.17.3.11.1.	BBT 21.	De BBT bevat BBT-GMPN's, echter niet voor alle subsectoren. De technieken worden in titel III van het VLAREM opgenomen door verwijzing naar de technieken in BBT 21.
3.17.3.11.2.	BBT 21. Tabel 5, 6.	<ul style="list-style-type: none"> - De emissiegrenswaarden voor directe (in oppervlaktewater) en indirecte (in riolering) lozing worden opgenomen in één tabel in titel III van het VLAREM. Er wordt uitgegaan van de bovengrens van de BBT-GMPNs, tenzij er strengere geldende emissiegrenswaarden zijn in titel II van het VLAREM of bijzondere voorwaarden en dit dus haalbaar is voor de sector. In die gevallen worden de reeds geldende strengere waarden overgenomen in titel III van het VLAREM: • CZV bij coating van voertuigen, continu verven en DWI-blikken • Fluoride bij coating van voertuigen, continu verven • In geval van coating en bedrukken van metalen verpakkingen (DWI-blikken) is er geen sectorale norm in titel II van het VLAREM, en moet dus bij overschrijding van het indelingscriterium van 0,9 mg/l een bijzondere voorwaarde worden aangevraagd. Er zijn momenteel echter geen dergelijke installaties in Vlaanderen. Daarom wordt voor deze sector dezelfde norm voor fluoride in titel III van het VLAREM voorgesteld als bij de coating van voertuigen en continu verven. • zink (Zn) bij coating van voertuigen en continu verven • nikkel (Ni) voor continu verven - Tabel directe lozing (in oppervlaktewater): • De voetnoot (1) wordt niet opgenomen in titel III van het VLAREM, want geen bijkomende, nieuwe informatie. • De voetnoot (2) wordt opgenomen om de keuze te laten tussen parameter CZV of TOC. • De voetnoot (3) wordt opgenomen in titel III van het VLAREM, deze heeft betrekking op de toepasbaarheid. • De voetnoot (4) wordt opgenomen in titel III van het VLAREM, via de vergunning kan afwijking verleend worden van de emissiegrenswaarde voor zink (Zn) voor de sector van continu verven. Opname is niet relevant voor de sector coating van voertuigen, want de bestaande installaties in Vlaanderen hebben allen strengere bijzondere voorwaarden. • Voetnoot (5) wordt opgenomen in titel III van het VLAREM, deze heeft betrekking op de toepasbaarheid. • Voetnoot (6) wordt opgenomen in titel III van het VLAREM, deze heeft betrekking op de toepasbaarheid. - Tabel indirecte lozing (in riolering): • De voetnoot (1) wordt niet opgenomen in titel III van het VLAREM, want er wordt aangenomen dat de RWZI's in Vlaanderen niet voldoende uitgerust zijn om dergelijke parameters (chromium, chromium VI, nikkel, zink, AOX, fluoride) voldoende te zuiveren, daarom is het nodig van toepassing te laten voor de STS-installatie en is de voetnoot overbodig. • Voetnoten, (2) tot (6) zijn hetzelfde als die voor directe lozing, zie boven.

titel III van het VLAREM	BBT-conclusies	Toelichting
3.17.3.11.3.	BBT 12.	<ul style="list-style-type: none"> - De meetfrequenties worden overgenomen uit de BBT-conclusies. Deze is voor alle parameters en in alle situaties maandelijks, wat even streng of strenger is dan de huidige voorwaarden uit titel II van het VLAREM. De meetfrequenties zijn enkel van toepassing indien de emissiegrenswaarde van toepassing is. - Voetnoot (1) wordt mee geïmplementeerd, aangezien de meetfrequentie in titel III van het VLAREM enkel geldt als ook de overeenkomstige emissiegrenswaarde geldt. Let wel, een meetfrequentie die geldt op basis van titel II van het VLAREM blijft van toepassing. - Voetnoot (2) wordt opgenomen als vierde lid. - Voetnoot (3) betreffende batchlozingen wordt opgenomen als tweede lid. - De voetnoot (4) wordt opgenomen als derde lid om de keuze te laten tussen parameter CZV of TOC. - Voetnoten (5), (7) en (8) zijn dezelfde als voor de emissiegrenswaarden, en worden opgenomen in artikel 3.17.3.11.2. - Voetnoot (6) wordt niet opgenomen, want er wordt aangenomen dat de RWZI's in Vlaanderen niet voldoende uitgerust zijn om dergelijke parameters (chromium, chromium VI, nikkel, zink, AOX, fluoride) voldoende te zuiveren. Daarom is het nodig dat deze emissiegrenswaarden van toepassing blijven voor de STS-installatie en is de voetnoot niet relevant.
Onderafdeling 3.17.3.12. Afvalbeheer		
3.17.3.12.1.	BBT 22.	<ul style="list-style-type: none"> - De technieken die steeds moeten worden toegepast, technieken a en b, wordt opgenomen in titel III van het VLAREM, inclusief de beschrijving. Alle andere technieken worden enkel opgenomen door verwijzing naar de technieken in BBT 22. - Er wordt verduidelijkt dat de informatie van de monitoring van hoeveelheid afvalstoffen, kan gebruikt worden ter aftoetsing van de richtwaarden voor de specifieke hoeveelheid afval die van de locatie verwijderd is.
Afdeling 3.17.4. Coaten van voertuigen		
Onderafdeling 3.17.4.1. VOS-emissies en verbruik van energie en grondstoffen		
3.17.4.1.1.	BBT 24.	De BBT-conclusie bevat BBT-GMPN's, maar niet voor alle parameters waarop deze BBT gericht is (geldt voor verbruik van solvent, andere grondstoffen en energie). Bovendien is het een belangrijke basis BBT die de manier van coating in de toekomst (=> nieuwe installaties of wezenlijke verbeteringen van installaties) definieert. Pure solvent-gebaseerde toepassingen worden niet als mogelijke optie gegeven. Daarom worden deze coatingsystemen als "een of een combinatie van" in titel III van het VLAREM opgenomen, samen met de beschrijving en de toepasbaarheid.
3.17.4.1.2.	BBT 24. Tabel 7.	<ul style="list-style-type: none"> - De emissiegrenswaarden voor totale VOS-emissies worden opgenomen in titel III van het VLAREM. Er wordt uitgegaan van de bovengrens van de BBT-GMPN's. Voor de categorie van de personenwagens haalt de enige Vlaamse installatie systematisch veel lagere emissies. Er zijn wel trends (bv. Duo-tone wagens) die een negatieve invloed kunnen hebben op de VOS emissies, daarom wordt de emissiegrenswaarde toch iets hoger ingesteld als de huidige emissies, met name de bovengrens van de BBT-GMPN. - De voetnoot (1) wordt opgenomen in titel III van het VLAREM aangezien het een belangrijke duiding is voor de interpretatie van de emissiegrenswaarden. - De voetnoot (2) wordt opgenomen in titel III van het VLAREM aangezien het definieert wat hier bedoeld wordt met "oppervlakte". Er wordt doorverwezen naar "Emissiegrenswaarden voor de voertuigcoating-industrie" in bijlage 5.59.1 bij titel II van het VLAREM, waar dit uit de Richtlijn Industriële Emissies werd geïmplementeerd.

titel III van het VLAREM	BBT-conclusies	Toelichting
Onderafdeling 3.17.4.2. Hoeveelheid afval die van de locatie verwijderd is		
3.17.4.2.1	Tabel 8 (gelinkt aan BBT 22). + Algemene overwegingen	<ul style="list-style-type: none"> - De bovengrenzen van de indicatieve waarden voor hoeveelheid afval die van de locatie verwijderd is worden opgenomen als richtwaarden. - De toepasbaarheid in voetnoot (1) wordt opgenomen in titel III van het VLAREM als afzonderlijk lid. - De manier waarop de specifieke hoeveelheid afval die van de locatie verwijderd is worden geformuleerd, worden opgenomen in titel III van het VLAREM. - Informatie voor de aftoetsing van de richtwaarden voor de specifieke hoeveelheid afval die van de locatie verwijderd is ter beschikking via de monitoring van de hoeveelheden afval, vermeld in artikel 3.17.3.12.1, eerste lid, 2°, welke jaarlijks moeten worden geregistreerd.
Afdeling 3.17.5. Coaten van andere oppervlakken van metaal of kunststof		
3.17.5.1.	Tabel 9, 10, 11. BBT 15.	<ul style="list-style-type: none"> - De bovengrenzen van de BBT-GEN voor totale, diffuse en geleide VOS-emissies worden opgenomen in titel III van het VLAREM. Er wordt de keuze gelaten tussen de BBT-GEN voor <ul style="list-style-type: none"> • OF de totale emissies, • OF de combinatie van deze voor diffuse emissies én geleide emissies. - De voetnoot (1) wordt opgenomen in titel III van het VLAREM. - De voetnoot (2) bevat een bijkomende emissiegrenswaarde als BBT 16, c, wordt toegepast, in geval de emissiegrenswaarden voor diffuse VOS-emissies en VOS emissies in afgassen gelden, en wordt opgenomen in titel III van het VLAREM als afzonderlijke paragraaf. Indien de totale emissiegrenswaarde geldt, omvat deze de VOS-emissies van de volledige activiteit, dus ook van de concentrator. Indien de emissiegrenswaarden voor diffuse + geleide gelden, beperkt deze laatste zich tot de afgassen van het coaten, vandaar een bijkomende eis voor de concentrator.
3.17.5.1.	algemene overweging bij deze subsector	<ul style="list-style-type: none"> - De eerste zin is louter een verduidelijking, en wordt niet opgenomen in titel III van het VLAREM. - De tweede zin is een duiding bij de toepasbaarheid van de BBT-GEN. De bedoeling is dat alle emissies ergens gereguleerd zijn, ofwel onder deze afdeling, ofwel als onderdeel van de activiteit van het coaten van voertuigen. Daarom wordt de mogelijkheid gegeven om van de emissiegrenswaarden vermeld in deze afdeling af te wijken via de omgevingsvergunning. Dit wordt opgenomen in het derde lid van dit artikel.
Afdeling 3.17.6. Coaten van schepen en jachten		
3.17.6.1.	BBT 25.	<ul style="list-style-type: none"> - De BBT-conclusie bevat BBT-GMPN's, maar niet voor alle parameters waarop deze BBT gericht is (o.a. niet op emissies van stof naar lucht of emissies naar water). Technieken a en b moeten altijd worden toegepast, en worden opgenomen in titel III van het VLAREM. Voor de overige technieken wordt verwezen naar BBT 25 van de BBT-conclusies. - De toepasbaarheid bij techniek a wordt opgenomen (nl. enkel voor nieuwe installaties of belangrijke verbeteringen)
3.17.6.2.	BBT 25. Tabel 12.	De bovengrens van de BBT-GEN voor totale VOS-emissies wordt opgenomen in titel III van het VLAREM.
Afdeling 3.17.7. Coaten van vliegtuigen		
3.17.7.1.	BBT 26.	De BBT-conclusie bevat BBT-GMPN's, maar niet voor alle parameters waarop deze BBT gericht is (niet voor de algehele milieuperformantie). Techniek a moet altijd worden toegepast, en wordt daarom opgenomen in titel III van het VLAREM. Voor techniek b wordt verwezen naar BBT 26 van de BBT-conclusies.

titel III van het VLAREM	BBT-conclusies	Toelichting
3.17.7.2.	BBT 26. Tabel 13.	De bovengrens van de BBT-GEN voor totale VOS emissies wordt opgenomen in titel III van het VLAREM.
Afdeling 3.17.8. Continu verven (bandlakken)		
3.17.8.1.	Tabel 14, 15. BBT 15.	<ul style="list-style-type: none"> - De bovengrenzen van de BBT-GEN voor diffuse en geleide VOS-emissies worden opgenomen in titel III van het VLAREM. De BBT-GEN dienen te worden gecombineerd, en zijn dus niet onderling inwisselbaar. - De voetnoot (1) wordt opgenomen in titel III van het VLAREM. - De voetnoot (2) bevat een bijkomende emissiegrenswaarde als BBT 16, c, wordt toegepast en wordt opgenomen in titel III van het VLAREM als afzonderlijk lid.
Afdeling 3.17.9. Vervaardiging van kleefband		
3.17.9.1.	Tabel 16, 17. BBT 15.	<ul style="list-style-type: none"> - De BBT-GEN voor totale en geleide VOS-emissies worden opgenomen in titel III van het VLAREM. De BBT-GEN dienen te worden gecombineerd, en zijn dus niet onderling inwisselbaar. Voor de geleide emissies wordt de bovengrens opgenomen. Voor de totale emissie blijkt uit de solventboekhoudingen van de Vlaamse installaties die hieronder vallen dat de totale emissieniveaus systematisch in een grootteorde liggen van 2% of lager. Daarom wordt hier geopteerd voor een emissiegrenswaarde van 2,5% in titel III van het VLAREM. - De voetnoot (1) uit tabel 16 betreft een toepasbaarheid die wordt opgenomen in titel III van het VLAREM via het algemeen afwijkingsartikel in artikel 3.17.3.1.1 aangezien hiervoor een evaluatie nodig is. - De voetnoot (1) uit tabel 17 wordt opgenomen in titel III van het VLAREM. - De voetnoot (2) uit tabel 17 bevat een bijkomende emissiegrenswaarde als BBT 16, c, wordt toegepast en wordt opgenomen in titel III van het VLAREM als afzonderlijk lid.
Afdeling 3.17.10. Coaten van textiel, folie en papier		
3.17.10.1.	Tabel 18, 19. BBT 15.	<ul style="list-style-type: none"> - De bovengrenzen van de BBT-GEN voor diffuse en geleide VOS-emissies worden opgenomen in titel III van het VLAREM. De BBT-GEN dienen te worden gecombineerd, en zijn dus niet onderling inwisselbaar. - De voetnoot (1) wordt opgenomen in titel III van het VLAREM. - De voetnoot (2) bevat een bijkomende emissiegrenswaarde als BBT 16, c, wordt toegepast en wordt opgenomen in titel III van het VLAREM als afzonderlijk lid.
Afdeling 3.17.11. Vervaardiging van wikkeldraad		
3.17.11.1.	BBT 27.	<ul style="list-style-type: none"> - De BBT-conclusie bevat BBT-GMPN's, maar niet voor alle parameters waarop deze BBT gericht is (niet voor energieverbruik). Techniek a moet altijd worden toegepast, en wordt opgenomen in titel III van het VLAREM, voor de overige technieken wordt verwezen naar de technieken in BBT 27 van de BBT-conclusies. De beschrijving van techniek a wordt mee opgenomen, de toepasbaarheid niet aangezien dit algemeen toepasbaar is. - De toepasbaarheid van technieken b tot en met d houdt een mogelijke beperking in en wordt opgenomen in titel III van het VLAREM via het algemeen afwijkingsartikel in artikel 3.17.3.1.1 aangezien hiervoor een evaluatie nodig is.

titel III van het VLAREM	BBT-conclusies	Toelichting
3.17.11.2.	BBT 27. Tabel 20, 21. BBT 15.	<p>- De bovengrenzen van de BBT-GEN voor totale en geleide VOS-emissies worden opgenomen in titel III van het VLAREM. De BBT-GEN dienen te worden gecombineerd, en zijn dus niet onderling inwisselbaar.</p> <p>- In de BBT-conclusies staat enkel een emissiegrenswaarde voor draden met een gemiddelde diameter > 0,1 mm. De oude STS BREF en titel II van het VLAREM, bijlage 5.59.1, vermeldde echter ook een emissiegrenswaarde voor draden met een gemiddelde diameter ≤ 0,1 mm, die voor de volledigheid wordt overgenomen in titel III van het VLAREM aangezien dit ook blijft gelden.</p>
Afdeling 3.17.12. Coaten en bedrukken van metalen verpakkingen		
3.17.12.1.	Tabel 22, 23, 24. BBT 15.	<p>- De bovengrenzen van de BBT-GEN voor totale, diffuse en geleide VOS-emissies worden opgenomen in titel III van het VLAREM. Er wordt de keuze gelaten tussen de BBT-GEN voor</p> <ul style="list-style-type: none"> • OF de totale emissies, • OF de combinatie van deze voor diffuse emissies én geleide emissies. <p>- De voetnoot (1) bevat een bijkomende emissiegrenswaarde als BBT 16, c, wordt toegepast, in geval de emissiegrenswaarden voor diffuse VOS-emissies en VOS emissies in afgassen gelden, en wordt opgenomen in titel III van het VLAREM als afzonderlijk lid.</p>
Afdeling 3.17.13. Heatsetrotatie-offsetdruk		
3.17.13.1.	BBT 28. Tabel 25, 26, 27. BBT 15.	<p>- De technieken worden niet opgenomen, enkel de BBT-GMPN's.</p> <p>- De bovengrenzen van de BBT-GEN voor totale, diffuse en geleide VOS-emissies worden opgenomen in titel III van het VLAREM. Er wordt de keuze gelaten tussen de BBT-GEN voor</p> <ul style="list-style-type: none"> • OF de totale emissies, • OF de combinatie van deze voor diffuse emissies én geleide emissies. <p>- De voetnoot (1) bij tabellen 25 en 26 (met totale en diffuse emissiegrenswaarden), welke stelt dat de bovengrens van het BBT-GEN-bereik verband houdt met de fabricage van producten van hoge kwaliteit, wordt niet opgenomen in titel III van het VLAREM, maar kan wel nuttige informatie zijn bij de individuele evaluaties.</p>
Afdeling 3.17.14. Flexografie en rotatiediepdruk, andere dan illustratiediepdruk		
3.17.14.1.	Tabel 28, 29, 30. BBT 15.	<p>- De bovengrenzen van de BBT-GEN voor totale, diffuse en geleide VOS-emissies worden opgenomen in titel III van het VLAREM. Er wordt de keuze gelaten tussen de BBT-GEN voor</p> <ul style="list-style-type: none"> • OF de totale emissies, • OF de combinatie van deze voor diffuse emissies én geleide emissies. <p>- De voetnoot (1) wordt opgenomen in titel III van het VLAREM.</p> <p>- De voetnoot (2) bevat een bijkomende emissiegrenswaarde als BBT 16, c, wordt toegepast, in geval de emissiegrenswaarden voor diffuse VOS-emissies en VOS emissies in afgassen gelden, en wordt opgenomen in titel III van het VLAREM als afzonderlijk lid.</p>
Afdeling 3.17.15. Illustratiediepdruk		
3.17.15.1.	BBT 29.	De techniek "gebruik van een tolueenterugwinningssysteem op basis van adsorptie" moet altijd worden toegepast en lijkt dermate essentieel, en wordt daarom opgenomen in titel III van het VLAREM. De andere technieken worden omwille van de afdekking ervan door de BBT-GMPN's niet opgenomen.
3.17.15.2.	BBT 29. Tabel 31, 32. BBT 15.	De bovengrenzen van de BBT-GEN voor diffuse en geleide VOS-emissies worden opgenomen in titel III van het VLAREM. De BBT-GEN dienen te worden gecombineerd, en zijn dus niet onderling inwisselbaar.

titel III van het VLAREM	BBT-conclusies	Toelichting
Afdeling 3.17.16. Coaten van houten oppervlakken		
3.17.16.1.	Tabel 33, 34, 35. BBT 15.	<p>- De bovengrenzen van de BBT-GEN voor totale, diffuse en geleide VOS-emissies worden opgenomen in titel III van het VLAREM. Er wordt de keuze gelaten tussen de BBT-GEN voor</p> <ul style="list-style-type: none"> • OF de totale emissies, • OF de combinatie van deze voor diffuse emissies én geleide emissies. <p>- De voetnoot (1) bevat een bijkomende emissiegrenswaarde als BBT 16, c, wordt toegepast, in geval de emissiegrenswaarden voor diffuse VOS-emissies en VOS emissies in afgassen gelden, en wordt opgenomen in titel III van het VLAREM als afzonderlijk lid.</p>
Afdeling 3.17.17. Conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen		
Onderafdeling 3.17.17.1. Toepasbaarheid		
3.17.17.1.1.	Toepasbaarheid: BBT 38, g) BBT 39 BBT 47, a) BBT 47, c)	De toepasbaarheid van de technieken vermeld in BBT 38, g), BBT 39, BBT 47, a), en BBT 47, c), van de BBT-conclusies (omgezet in artikel 3.17.17.7.3, 7°, artikel 3.17.17.7.4, artikel 3.17.17.12.1, §1, 1°, en artikel 3.17.17.12.1, §3) is mogelijk beperkt. Gezien de voorwaardelijke formulering in de BBT-conclusies, is een beoordeling nodig. Door dit te verankeren in de omgevingsvergunning kan deze beoordeling gebeuren via de evaluatie- of vergunningsprocedures. Dit biedt de bedrijven rechtszekerheid. Via dit artikel wordt dus de mogelijkheid gegeven om in de vergunning een afwijking toe te staan op deze technieken.
Onderafdeling 3.17.17.2. Totale milieuprestaties		
3.17.17.2.1.	BBT 30.	<p>- Alle elementen van het milieubeheersysteem zijn steeds van toepassing, en worden opgenomen onder dit artikel of door verwijzing naar de analoge elementen reeds vermeld onder artikel 3.17.3.2.1.</p> <p>- Met betrekking tot punt 16° (“de uitvoering van een sectorale benchmarking op regelmatige basis”) kan er bijvoorbeeld verwezen worden naar een benchmark uitgevoerd door sectororganisaties, in het kader van BBT-studies,...</p> <p>-Bij Verordening (EG) nr. 1221/2009 van het Europees Parlement en de Raad is het milieubeheer- en milieuauditsysteem van de Unie (EMAS) vastgesteld, wat een voorbeeld is van een milieubeheersysteem dat in overeenstemming is met deze BBT. Een ander voorbeeld is een ISO 14001-gecertificeerd milieuzorgsysteem.</p> <p>Er is geen verplichting tot een gecertificeerd milieuzorgsysteem, dit wordt bevestigd door de toepasbaarheid in de overeenkomstige BBT-conclusies, met name dat het toepassingsgebied (bv. de mate van gedetailleerdheid) en de aard (bv. gestandaardiseerd of niet-gestandaardiseerd) van het milieubeheersysteem over het algemeen te maken heeft met de aard, omvang en complexiteit van de installatie en de milieueffecten ervan.</p> <p>- Voor het opnemen van plannen voor het voorkomen en onder controle houden van lekken en morsen, met inbegrip van richtsnoeren voor het beheer van afval dat afkomstig is van morsen, wordt in de BBT-conclusies verwezen naar BAT 46, welke wordt omgezet in artikel 3.17.17.11.1 van VLAREM III.</p> <p>- De toepasbaarheid wordt opgenomen in het derde lid.</p>
Onderafdeling 3.17.17.3. Vervanging van schadelijke of gevaarlijke stoffen		
3.17.17.3.1.	BBT 31.	Dit is een belangrijke basis BBT die de manier van houtverduurzaming definieert. Solvent-gebaseerde middelen of creosoot moeten worden vervangen door water-gebaseerde, tenzij het niet anders kan omwille van kwaliteitseisen of specificaties van de producten. De BBT wordt opgenomen in titel III van het VLAREM, inclusief de beschrijving en de toepasbaarheid.

titel III van het VLAREM	BBT-conclusies	Toelichting
3.17.17.3.2.	BBT 32.	<ul style="list-style-type: none"> - De BBT-conclusie wordt opgenomen. - De toepasbaarheid (“Kwaliteitseisen of specificaties van de producten kunnen de toepasbaarheid in vervanging beperken”) wordt mee opgenomen in titel III van het VLAREM, maar slaat enkel op substitutie, niet op de verplichting om regelmatig te onderzoeken wat de mogelijkheden zijn.
Onderafdeling 3.17.17.4. Efficiënt gebruik van hulpbronnen		
3.17.17.4.1.	BBT 33.	<ul style="list-style-type: none"> - De BBT-conclusie met technieken wordt opgenomen. De beschrijvingen van de technieken bevatten bijkomende, essentiële informatie en worden daarom opgenomen in titel III van het VLAREM. - Techniek a vermeldt dat aanbrengsystemen waarbij het hout wordt ondergedompeld in de conserveervloeistof efficiënter zijn dan bijvoorbeeld spuiten. De efficiëntie van de aanbrenging bij vacuümprocessen (gesloten systeem) bedraagt bijna 100%. - Techniek b vermeldt dat de controle en optimalisering van het verbruik van de behandelingschemicaliën voor het specifieke eindgebruik gebeurt door: <ul style="list-style-type: none"> a) het wegen van het hout en de houtproducten voor en na de impregnering; b) het bepalen van de hoeveelheid conserveervloeistof tijdens en na de impregnering. Het verbruik van de behandelingschemicaliën volgt de aanbevelingen van de leveranciers en leidt niet tot overschrijding van de retentievereisten, zoals bijvoorbeeld vastgesteld in de productkwaliteitsnormen; - Techniek d vermeldt dat de houtvochtigheid voorafgaand aan de behandeling wordt gemeten, zoals door meting van de elektrische weerstand of door weging, en indien nodig wordt gecorrigeerd, zoals door het verder drogen van het hout, om het impregneren te optimaliseren en de vereiste productkwaliteit te waarborgen. - Voor technieken a, c en d wordt de toepasbaarheid opgenomen in titel III van het VLAREM. Techniek b is algemeen toepasbaar, dus deze toepasbaarheid wordt niet opgenomen.
Onderafdeling 3.17.17.5. Levering, opslag en hantering van behandelingschemicaliën		
3.17.17.5.1.	BBT 34.	De BBT-conclusie met technieken wordt opgenomen, c tot f rechtstreeks, terwijl er voor a en b wordt verwezen naar BBT 34. De beschrijvingen bevatten bijkomende, essentiële informatie en worden mee opgenomen in titel III van het VLAREM.
Onderafdeling 3.17.17.6. Voorbereiding en conditionering van hout		
3.17.17.6.1.	BBT 35.	De BBT-conclusie wordt opgenomen door verwijzing naar de technieken in BBT 35 van de BBT-conclusies.
Onderafdeling 3.17.17.7. Procedure voor het aanbrengen van conserveermiddelen		
3.17.17.7.1.	BBT 36.	De BBT-conclusie wordt opgenomen door verwijzing naar de technieken in BBT 36 van de BBT-conclusies.
3.17.17.7.2.	BBT 37.	De BBT-conclusie wordt opgenomen in titel III van het VLAREM.
3.17.17.7.3.	BBT 38.	<ul style="list-style-type: none"> - De BBT-conclusie met technieken wordt opgenomen. De beschrijvingen van de technieken bevatten bijkomende, essentiële informatie en worden daarom opgenomen in titel III van het VLAREM. - Een voorbeeld van techniek e (5° in titel III van het VLAREM) betreft de behandeling van afgezogen lucht uit drukvaten in een vloeistof-dampscheider. - de mogelijke beperkte toepasbaarheid bij techniek g (7° in titel III van het VLAREM) (nl. “Het toepassen van een finaal vacuüm is eventueel niet nodig als de verwijdering van behandelingschemicaliën van het oppervlak van het behandelde hout wordt verzekerd door toepassing van een passend initieel vacuüm (bv. minder dan 50 mbar).”) wordt opgenomen via het algemeen afwijkingsartikel in artikel 3.17.17.1.1. aangezien hiervoor een evaluatie nodig is.

titel III van het VLAREM	BBT-conclusies	Toelichting
3.17.17.7.4.	BBT 39.	<ul style="list-style-type: none"> - De BBT-conclusie, inclusief beschrijving, wordt opgenomen. - De mogelijke beperkte toepasbaarheid wordt opgenomen via het algemeen afwijkingsartikel in artikel 3.17.17.1.1. aangezien hiervoor een evaluatie nodig is.
Onderafdeling 3.17.17.8. Conditionering na behandeling en tussentijdse opslag		
3.17.17.8.1.	BBT 40.	<ul style="list-style-type: none"> - De BBT-conclusie wordt opgenomen in titel III van het VLAREM. - De beschrijving wordt deels mee geïntegreerd in titel III van het VLAREM. De volledige beschrijving houdt in: "Om ervoor te zorgen dat de overtollige behandelingschemicaliën naar het behandelingsvat kunnen terugvloeien, wordt/worden behandeld(e) hout/houtpakketten gedurende een voldoende lange periode na de behandeling en vóór overbrenging naar de droogzone in het omsloten/ingekuipde gebied gehouden (bv. boven het behandelingsvat of een uitlekmat). Vóór het verlaten van de droogzone wordt/worden behandeld(e) hout/houtpakketten bijvoorbeeld opgetild met mechanische middelen en ten minste 5 minuten zo gehouden. Indien er zich geen druppels behandelingsvloeistof vormen, wordt het hout geacht droog te zijn." - er wordt gelinkt naar artikel 5.19.2.1.1, §10, van titel II van het VLAREM, welke meer duiding geeft over wat bedoeld wordt met "het behandelde hout [...] geacht wordt droog te zijn": "<i>Hout of soortgelijke producten moeten verduurzaamd worden onder dak. Daarna moet een voldoende lange fixatieperiode volgen. De exploitant beschikt over een procedure die de fixatieperiode bepaalt en rekening houdt met de zomer- of wintertemperatuur, het gebruikte verduurzamingsproduct, de temperatuur tijdens het proces en de nabehandeling, de luchtvochtigheid, de houtsoort en het houtvochtgehalte. De plaats waar de fixatie plaatsvindt moet voorzien zijn van een afdak en als het behandelde hout niet drupvrij is, moet het vers verduurzaamde hout gedurende de eerste dagen na de behandeling op een vloeistofdichte ondergrond opgeslagen worden.</i>" - Overige te nemen maatregelen tijdens het behandelen, conditioneren na behandeling en het tijdelijk opslaan gedurende het uitdruipen van het hout worden bepaald in artikel 17.17.11.1, §1, en 3.17.17.12.1, §1, van titel III van het VLAREM en artikel 5.19.2.1.1, §3, van titel II van het VLAREM.
Onderafdeling 3.17.17.9. Afvalbeheer		
3.17.17.9.1.	BBT 41.	De BBT-conclusie wordt opgenomen in titel III van het VLAREM, technieken a en b rechtstreeks en technieken c en d door te verwijzen naar BBT 41. De beschrijvingen van deze technieken bevatten geen bijkomende, essentiële informatie en worden niet daarom opgenomen in titel III van het VLAREM.
3.17.17.9.2.	BBT 42.	De BBT-conclusie wordt opgenomen in titel III van het VLAREM.

titel III van het VLAREM	BBT-conclusies	Toelichting
Onderafdeling 3.17.17.10. Monitoring water en grondwater		
3.17.17.10.1.	BBT 43.	<ul style="list-style-type: none"> - Verwijzing CEN-, ISO- en andere normen voor emissies naar water wordt opgenomen. De EN-normen zijn beschikbaar in het Frans, Engels en Duits en zijn net zoals andere Europese of Belgische normen niet gratis beschikbaar. De norm kan o.m. aangekocht worden via het NBN, het Bureau voor Normalisatie, verantwoordelijk voor het ontwikkelen en verkopen van normen in België. - De referentiemeetmethodes zijn beschreven in het compendium voor de monsterneming, meting en analyse van water (WAC, zie https://emis.vito.be/nl/lne-erkenningen-water) en worden daarom niet opgenomen in titel III van het VLAREM. - De monitoringvoorwaarden (minimum frequentie bij elke batchlozing) worden opgenomen. - O.b.v. art. 2.3.1 van titel III van het VLAREM, en dus bijlage 4.2.5.2 bij titel II van het VLAREM, zouden de meetfrequentie kunnen afgebouwd worden. Aangezien dit niet wordt toegelaten in de BBT-conclusies, worden de meetfrequenties hier opgenomen in afwijking van artikel 2.3.1. - Overeenkomstig de huidige WAC-methode en de ISO 28540 (16 PAK in water met GC/MS, 2011), wordt in titel III van het VLAREM verduidelijkt dat met PAK's de lijst van volgende 16 PAK's worden bedoeld: acenafteen, acenaftyleen, antraceen, benzo(a)antraceen, benzo(a)pyreen, benzo(b)fluorantheen, benzo(g,h,i)peryleen, benzo(k)fluorantheen, chryseen, dibenzo(a,h)antraceen, fluorantheen, fluoreen, indeno(1,2,3-cd)pyreen, naftaleen, fenantreen en pyreen. Dit is dezelfde lijst met PAK's die wordt vermeld onder de PAK's in bijlage 4.2.5.2, artikel 4, §1; - het meten van benzo(a)pyreen wordt afzonderlijk vermeld in de BBT-conclusies, maar aangezien deze parameter vervat zit in het meten van de PAK's, wordt benzo(a)pyreen niet meer afzonderlijk vermeld in titel III van het VLAREM. - minerale-olie-index (HOI) wordt omgezet als totaal koolwaterstoffen; - De voetnoten worden opgenomen in titel III van het VLAREM. Voor oplosmiddelen en biociden moeten specifieke stoffen worden gemeten, deze zijn individueel te bepalen op basis van de oplosmiddelen (als die er zijn) en biociden die worden gebruikt in de installaties.

titel III van het VLAREM	BBT-conclusies	Toelichting
3.17.17.10.2.	BBT 44.	<ul style="list-style-type: none"> - Verwijzing CEN-, ISO- en andere normen voor emissies naar water wordt opgenomen. De EN-normen zijn beschikbaar in het Frans, Engels en Duits en zijn net zoals andere Europese of Belgische normen niet gratis beschikbaar. De norm kan o.m. aangekocht worden via het NBN, het Bureau voor Normalisatie, verantwoordelijk voor het ontwikkelen en verkopen van normen in België. - De referentiemeetmethodes zijn beschreven in het compendium voor de monsterneming, meting en analyse van water (WAC, zie https://emis.vito.be/nl/line-erkenningen-water) en worden daarom niet opgenomen in titel III van het VLAREM. Overeenkomstig artikel 1.3.1.1, §1, 1°, van titel II van het VLAREM en artikel 45, §1, 1°, van het VLAREL, moeten de methodes van het WAC worden toegepast. - In paragraaf 1 wordt in het tweede lid vermeld op welke manier de monitoring van het grondwater moet uitgevoerd worden. Met name dat de peilbuizen voor de monitoring bepaald worden in overleg met een erkend bodemsaneringsdeskundige en gebaseerd worden op standaardprocedures van OVAM. Verder staat ook een bodemsaneringsdeskundige in voor de evaluatie van de bekomen meetgegevens. - De standaardprocedure Oriënterend Bodemonderzoek (OBO) wordt gepubliceerd door OVAM. - De monitoringvoorwaarden (minimum frequentie om de zes maanden) worden opgenomen in paragraaf 2. - Overeenkomstig de huidige WAC-methode en de ISO 28540 (16 PAK in water met GC/MS, 2011), wordt in titel III van het VLAREM verduidelijkt dat met PAK's de lijst van volgende 16 PAK's worden bedoeld: acenaftteen, acenaftyleen, antraceen, benzo(a)antraceen, benzo(a)pyreen, benzo(b)fluorantheen, benzo(g,h,i)peryleen, benzo(k)fluorantheen, chryseen, dibenzo(a,h)antraceen, fluorantheen, fluoreen, indeno(1,2,3-cd)pyreen, naftaleen, fenantreen en pyreen; - Minerale-olie-index (HOI) wordt omgezet als totaal koolwaterstoffen; - De voetnoten worden opgenomen in titel III van het VLAREM. Op basis van de eerste voetnoot wordt de mogelijkheid gegeven om de monitoring achterwege te laten indien de betrokken stof niet in het proces wordt gebruikt én aangetoond is dat het grondwater niet met deze stof verontreinigd is. Voetnoten (2) en (3) stellen dat voor oplosmiddelen en biociden specifieke stoffen moeten worden gemeten, deze zijn individueel te bepalen in de omgevingsvergunning op basis van de oplosmiddelen (als die er zijn) en biociden die worden (of werden) gebruikt in de installaties. - De vermelding dat de monitoringfrequentie mag worden verminderd tot eens per twee jaar op basis van een risicobeoordeling of wanneer is aangetoond dat het niveau van de verontreinigende stoffen voldoende stabiel is, wordt opgenomen in titel III van het VLAREM. De BBT-conclusies geven een periode van 4 jaar aan als voorbeeld om voldoende stabiliteit na te gaan.
	BBT 45.	De meetfrequenties voor emissies naar lucht worden opgenomen in titel III van het VLAREM daar waar ook de emissiegrenswaarden worden opgenomen. Zie verder onder artikel 3.17.17.13.6.

titel III van het VLAREM	BBT-conclusies	Toelichting
Onderafdeling 3.17.17.11. Emissies naar bodem en grondwater		
3.17.17.11.1.	BBT 46.	<p>- De BBT-conclusie met technieken wordt opgenomen, verspreid over verschillende paragrafen door de grote omvang ervan. De beschrijvingen van de meeste technieken bevatten immers nog veel bijkomende, essentiële informatie en worden daarom (grotendeels) mee opgenomen in titel III van het VLAREM.</p> <p>- De beschrijving bij techniek a (omgezet in §1) geeft mee dat voorbeelden van kritische apparatuur zijn: afsluiters, in- en uitlaatopeningen van opslagtanks, behandelingsvaten, werktanks, losplaatsen/uitrijzones, koel-/droogzones, en een voorbeeld van een kritisch proces: het hanteren van pas behandeld hout.</p> <p>- Voor het voorzien van voldoende opvangcapaciteit bij inkuipingen wordt doorverwezen naar titel II van het VLAREM, dat al verschillende regels bevat omtrent de minimale capaciteit, afhankelijk van de toepassing en het type product. Zo bepaalt artikel 5.19.2.1.1, §3, van titel II van het VLAREM bijvoorbeeld dat de nuttige inhoud van kuipen en houders voor drenkvloeistoffen tenminste gelijk is aan de inhoud van de grootste erboven geplaatste kuip of houder. Daarnaast zijn in hoofdstuk 5.17 bepalingen opgenomen voor opslag van gevaarlijke producten, met inhoudsvermogens afhankelijk van het type product en/of houder.</p> <p>- De beschrijving bij techniek b (omgezet in §2) geeft als voorbeeld mee dat de opslag van behandeld hout op een ondoordringbare ondergrond moet gebeuren indien dit in de biocidenverordening is voorgeschreven voor de toelating van het voor de behandeling gebruikte houtconserveringsmiddel.</p> <p>- Er wordt verwezen naar de beschrijving bij techniek f (omgezet in §6), welke volgende voorbeelden geeft van geschikte technieken om de verontreiniging van delen van installaties die normaliter niet in contact komen met behandelingschemicaliën te voorkomen:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1° lekbakken zo ontwerpen dat vorkhefrucks niet in contact komen met mogelijk verontreinigde oppervlakken van de lekbakken; 2° de laadapparatuur (gebruikt om behandeld hout uit het behandelingsvat te verwijderen) zo ontwerpen dat de overdracht van behandelingschemicaliën wordt voorkomen; 3° een kraansysteem gebruiken voor het hanteren van behandeld hout; 4° speciale transportvoertuigen gebruiken voor mogelijk verontreinigde zones; 5° de toegang tot mogelijk verontreinigde gebieden beperken; 6° looppaden met grind gebruiken. <p>- Als onderdeel van het milieubeheersysteem, dienen plannen worden opgenomen voor het voorkomen en onder controle houden van lekken en morsen, met inbegrip van richtsnoeren voor het beheer van afval dat afkomstig is van morsen. In de BBT-conclusies wordt hiervoor gerefereerd naar deze BAT 46, welke wordt omgezet in dit artikel 3.17.17.11.1.</p> <p>- Ter info, ook artikel 5.19.2.1.1, §3, van titel II van het VLAREM legt maatregelen op om de verspreiding van de drenkvloeistoffen te voorkomen, deze blijven onverminderd van toepassing.</p>

titel III van het VLAREM	BBT-conclusies	Toelichting
Onderafdeling 3.17.17.12. Emissies naar water en afvalwaterbeheer		
3.17.17.12.1.	BBT 47.	<ul style="list-style-type: none"> - De BBT-conclusie met technieken worden opgenomen, verspreid over verschillende paragrafen door de grote omvang ervan. - De beschrijvingen van de meeste technieken bevatten bijkomende, essentiële informatie en worden daarom (grotendeels) opgenomen in titel III van het VLAREM. - In techniek e (omgezet in §5) wordt verwezen naar een geschikte afvalwaterzuiveringsinstallatie, deze kan op of buiten het terrein liggen. - De toepasbaarheid van technieken a en c (deel 2) zijn voorwaardelijk geformuleerd, en worden daarom opgenomen in titel III van het VLAREM via het algemene afwijkingsartikel omdat hiervoor een evaluatie nodig is. - De toepasbaarheid van techniek d (omgezet in §4), en de eerste zin van de toepasbaarheid bij techniek c (omgezet in §3) bevatten essentiële informatie en worden opgenomen in titel III van het VLAREM.
3.17.17.12.2.	BBT 48.	De BBT-conclusie wordt opgenomen. De beschrijving geeft meer duidelijk (nl. <i>“De condensaten worden opgevangen, krijgen de tijd om te bezinken, en worden behandeld met een actieve koolfilter of zandfilter. Het behandelde water wordt of hergebruikt (gesloten circuit) of in het openbare rioolstelsel geloosd. Als alternatief mogen de opgevangen condensaten ook als gevaarlijke afvalstoffen worden verwijderd.”</i>), maar bevat geen bijkomende, essentiële informatie en worden daarom niet opgenomen in titel III van het VLAREM.
Onderafdeling 3.17.17.13. Emissies naar lucht		
3.17.17.13.1.	BBT 49.	<ul style="list-style-type: none"> - De BBT-conclusie wordt opgenomen. - Er is gekozen om de terminologie van “gesloten systeem” te gebruiken waar gesproken wordt van het insluiten van emitterende apparatuur of processen, overeenkomstig de definitie in VLAREM (definities activiteiten die gebruikmaken van organische oplosmiddelen (hoofdstuk 5.59), 26°) en Richtlijn Industriële Emissies (artikel 57 (12)), welke als volgt luidt: <i>“gesloten systeem: een systeem dat zodanig functioneert dat de uit de activiteit vrijkomende vluchtige organische stoffen beheerst worden afgevangen en uitgestoten, hetzij via een afgaskanaal of via nabehandelingsapparatuur, en derhalve niet volledig diffuus zijn;”</i>.
3.17.17.13.2.	BBT 50.	<ul style="list-style-type: none"> - De BBT-conclusie wordt opgenomen. - De toepasbaarheid (<i>“Mogelijk is creosoot van klasse C niet toepasbaar bij koude klimatologische omstandigheden”</i>) wordt niet opgenomen. Creosoot type B is niet toegelaten in Vlaanderen. Artikel 5.19.2.1.2 uit titel II van het VLAREM stelt namelijk dat emissies moeten worden beperkt tot een niveau dat niet hoger is dan bij het gebruik van WEI type C als houtverduurzamingsproduct. WEI types en klassen volgens EN13991 zijn identiek.

titel III van het VLAREM	BBT-conclusies	Toelichting
3.17.17.13.3.	BBT 51. Tabel 36.	<ul style="list-style-type: none"> - De inleidende zin, namelijk dat toestellen en processen moeten afgesloten worden en afgassen moeten afgezogen worden, is essentieel en wordt opgenomen in titel III van het VLAREM. - De technieken worden niet opgenomen, de BBT-GMPN's wel. - De bovengrenzen van de BBT-GENs worden opgenomen. - Bijlage 4.4.2. bij titel II van het VLAREM vermeldt algemene emissiegrenswaarden voor lucht voor enkele individuele PAK parameters. Deze blijven onverminderd geldig, naast de emissiegrenswaarde voor de groepsparameter in titel III van het VLAREM. Voor de duidelijkheid worden deze individuele emissiegrenswaarden ook overgenomen in titel III van het VLAREM. - De voetnoot wordt opgenomen in titel III van het VLAREM. De lijst van 16 PAKs is de volgende: acenaphthene, acenaftyleen, anthracene, benzo(a)anthracene, benzo(a)pyrene, benzo(b)fluoranthene, benzo(ghi)perylene, benzo(k)fluoranthene, chrysene, dibenzo(a,h)anthracene, fluoranthene, fluorene, indeno(1,2,3-cd)pyrene, naphthalene, phenanthrene, pyrene.
3.17.17.13.4.	BBT 52.	<p>Techniek a, namelijk optimalisatie van de thermische behandelingsomstandigheden, alsook de verduidelijkende beschrijving met specificatie wat dit inhoudt, wordt opgenomen in titel III van het VLAREM. Techniek a is dermate essentieel en voor parameter CO geldt enkel een indicatieve waarde in de BBT-conclusies die niet wordt omgezet in titel III van het VLAREM.</p> <ul style="list-style-type: none"> - De toepasbaarheid bij techniek a stelt dat de toepasbaarheid van ontwerpen beperkt kan zijn voor bestaande installaties. Wat betreft optimalisering van de verbrandingsomstandigheden en het onderhoud is de techniek a algemeen toepasbaar. Daarom wordt de toepasbaarheid niet mee opgenomen in titel III van het VLAREM.
3.17.17.13.5.	BBT 52. Tabel 37.	<ul style="list-style-type: none"> - De bovengrens van de BBT-GEN voor emissies van NO_x naar de lucht voor thermische behandeling van procesafgassen wordt opgenomen als emissiegrenswaarde. - De bovengrens van de indicatieve emissiewaarde voor CO, namelijk 20 – 150 mg/Nm³, wordt niet opgenomen in VLAREM III maar kan wel als richtwaarde gebruikt worden bij de individuele evaluaties. - De voetnoot (1) heeft betrekking op de toepasbaarheid en wordt opgenomen in titel III van het VLAREM als derde lid.

titel III van het VLAREM	BBT-conclusies	Toelichting
3.17.17.13.6.	BBT 45.	<ul style="list-style-type: none"> - Verwijzing CEN-, ISO- en andere normen voor emissies naar lucht wordt opgenomen. De EN-normen zijn beschikbaar in het Frans, Engels en Duits en zijn net zoals andere Europese of Belgische normen niet gratis beschikbaar. De norm kan o.m. aangekocht worden via het NBN, het Bureau voor Normalisatie, verantwoordelijk voor het ontwikkelen en verkopen van normen in België. - De meetfrequenties voor emissies naar lucht worden opgenomen in titel III van het VLAREM. Daarbij wordt rekening gehouden met reeds strenger geldende voorwaarden uit titel II van het VLAREM, die dan worden overgenomen in titel III van het VLAREM. - Bijlage 4.4.3. bij titel II van het VLAREM vermeldt voor lucht algemene meetfrequenties voor enkele individuele PAK parameters. Deze blijven onverminderd geldig, naast de meetfrequentie voor de groepsparameter in titel III van het VLAREM. Voor de duidelijkheid worden deze individuele meetfrequenties ook overgenomen in titel III van het VLAREM. - De voetnoten (1), (2) en (3) worden opgenomen in titel III van het VLAREM. De lijst van 16 PAKs is de volgende: acenaphthene, acenaftyleen, anthracene, benzo(a)anthracene, benzo(a)pyrene, benzo(b)fluoranthene, benzo(ghi)perylene, benzo(k)fluoranthene, chrysene, dibenzo(a,h)anthracene, fluoranthene, fluorene, indeno(1,2,3-cd)pyrene, naphthalene, phenanthrene, pyrene. - De referentiemeetmethodes zijn beschreven in het compendium voor de monsterneming, meting en analyse van lucht (LUC, zie http://www.emis.vito.be/node/269) en worden daarom niet opgenomen in titel III van het VLAREM.

HOOFDSTUK 4. — Slotbepalingen

Artikel 51

Dit artikel stelt de klassieke slotbepaling vast.

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,
Z. DEMIR

Raad van State, afdeling Wetgeving, advies 70.739/1 van 19 januari 2022 over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne en titel III van het VLAREM van 16 mei 2014, wat betreft de omzetting van de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen’

Op 20 december 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne en titel III van het VLAREM van 16 mei 2014, wat betreft de omzetting van de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 13 januari 2022 . De kamer was samengesteld uit Marnix Van Damme, kamervoorzitter, Wouter Pas en Inge Vos, staatsraden, Michel Tison en Johan Put, assessoren, en Wim Geurts, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine Bams, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 19 januari 2022 .

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

Strekking en rechtsgrond van het ontwerp

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe om de titels II en III van het VLAREM te wijzigen, rekening houdend met de conclusies over de beste beschikbare technieken (BBT-conclusies) voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen.

De ontworpen wijzigingen voorzien op die wijze in de omzetting van het uitvoeringsbesluit (EU) 2020/2009 van de Commissie van 22 juni 2020 'tot vaststelling, op grond van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies, van de conclusies inzake de beste beschikbare technieken (BBT-conclusies) voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen'.

3. Voor de ontworpen regeling wordt rechtsgrond ontleend aan het in de aanhef van het ontwerp vermelde artikel 5.4.3, § 1, van het decreet van 5 april 1995 'houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid' (DABM), op grond waarvan de Vlaamse Regering de wijze bepaalt waarop de beste beschikbare technieken vastgesteld worden. In zover de artikelen 2 en 3 van het ontwerp, die een aantal wijzigingen beogen aan te brengen in titel II van het VLAREM niet gebaseerd zijn op BBT-conclusies, kan ervoor een meer algemene rechtsgrond worden gevonden in artikel 5.4.1 van het DABM waarin de Vlaamse Regering wordt belast met het vaststellen van de algemene en sectorale milieuvorwaarden en zij bevoegd wordt gemaakt om voorwaarden vast te stellen ter bescherming van de mens en het milieu tegen bepaalde vormen van hinder en risico's afkomstig van niet-ingedeelde inrichtingen of activiteiten.

Vormvereisten

4. In de rubriek "Vormvereisten", in de aanhef van het ontwerp, wordt onder meer het volgende vermeld:

"De voorschriften van artikel 5.4.4 van het DABM zijn vervuld: het voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering werd van 19 juli 2021 tot en met 30 augustus 2021 gepubliceerd op de website van het Departement Omgeving".

De gemachtigde verstrekke met betrekking tot deze vermelding nog de volgende bijkomende toelichting:

"Deze inspraakprocedures hebben steeds plaatsgevonden, ook bij eerdere besluiten van de Vlaamse Regering ter omzetting van BBT-conclusies, maar de melding hiervan wordt nog maar sinds de omzetting van de BBT-conclusies voor de voedingsmiddelen-, dranken- en zuivelindustrie opgenomen in de vormvereisten van het besluit."

Op te merken valt dat artikel 5.4.4 van het DABM ook nog voorschrijft dat het voorontwerp van besluit ter inzage wordt gelegd bij het Departement Omgeving, hetgeen naar het zeggen van de gemachtigde eveneens is gebeurd. Volledigheidshalve zou het best ook van die inzage melding worden gemaakt in de rubriek "Vormvereisten" in de aanhef van het ontwerp.

Tot slot wordt de Vlaamse Regering in artikel 5.4.4 van het DABM opgedragen "de nadere regels inzake de bekendmaking en inspraak van de bevolking" te bepalen. De gemachtigde deelde wat dat betreft mee dat "[e]r (...) geen specifieke bepalingen ter uitvoering van artikel 5.4.4 van het DABM" zijn tot stand gebracht. Wil aan de betrokken opdracht in artikel 5.4.4 van het DABM uitvoering worden gegeven, zal de Vlaamse Regering alsnog de desbetreffende nadere regels moeten vaststellen.

Onderzoek van de tekst

Aanhef

5. Rekening houdend met hetgeen onder randnummer 3 is opgemerkt met betrekking tot de rechtsgrond voor het ontwerp, dient in de rubriek "Rechtsgronden" van de aanhef, benevens van artikel 5.4.3, § 1, van het DABM, tevens melding te worden gemaakt van artikel 5.4.1 van hetzelfde decreet.

Artikel 50

6. Aan het einde van het opschrift van de ontworpen onderafdeling 3.17.4.2 van titel III van het VLAREM moet worden geschreven "... die van de locatie verwijderd is".

7. In het ontworpen artikel 3.17.17.10.2, § 2, derde lid, moet worden geschreven "..., mag de monitoringfrequentie, vermeld in het eerste lid, na goedkeuring door ...".

8. In het ontworpen artikel 3.17.17.11.1, § 5, schrijve men "Dat omvat de controle van de integriteit en ...". In gelijkaardige zin moet in het ontworpen artikel 3.17.17.13.4, 2°, worden geschreven "... door de controle van verbrandingsparameters zoals ...".

De griffier,
Wim Geurts

De voorzitter,
Marnix Van Damme

1 APRIL 2022. — Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne en titel III van het VLAREM van 16 mei 2014, wat betreft de omzetting van de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen

Rechtsgronden

Dit besluit is gebaseerd op:

- het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, artikel 5.4.1, ingevoegd bij het decreet van 25 april 2014, en artikel 5.4.3, §1, ingevoegd bij het decreet van 25 april 2014.

Vormvereisten

De volgende vormvereisten zijn vervuld:

- De Inspectie van Financiën heeft advies gegeven op 23 november 2021;
- De Raad van State heeft advies 70.739/1 gegeven op 19 januari 2022, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;
- De voorschriften van artikel 5.4.4 van het DABM zijn vervuld: het voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering werd van 19 juli 2021 tot en met 30 augustus 2021 gepubliceerd op de website van het Departement Omgeving en werd gedurende deze periode ook ter inzage gelegd. Tijdens deze termijn kon elk persoon zijn opmerkingen meedelen.

Initiatiefnemer

Dit besluit wordt voorgesteld door de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme.

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

HOOFDSTUK 1. — *Inleidende bepaling*

Artikel 1. Dit besluit voorziet in de omzetting van het uitvoeringsbesluit (EU) 2020/2009 van de Commissie van 22 juni 2020 tot vaststelling, op grond van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies, van de conclusies inzake de beste beschikbare technieken, voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen.

HOOFDSTUK 2. — *Wijzigingen van titel II van het VLAREM*

Art. 2. In artikel 1.1.2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 23 april 2021, wordt in definities luchtverontreiniging (hoofdstuk 2.10, deel 3, 4, 5 en 6) de definitie "referentieperiode" vervangen door wat volgt:

"referentieperiode: tenzij het anders is vermeld één uur of negentig minuten, behalve voor metingen bij discontinue productieactiviteiten, ook wel batchprocedés genoemd, waarvoor als referentieperiode de tijdsduur van de batch met een maximum van vier uur geldt";

Art. 3. In artikel 4.4.4.3 van hetzelfde besluit, vervangen bij het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 en gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid, 2°, worden de woorden "van één uur" opgeheven;

2° in het eerste lid, 3°, wordt in de tabel de rij

"

voor batchprocedés die minder dan 1 uur duren: het aantal monsters, vermeld in punt a). Als het batchproces te kort is om een gepast aantal bemonsteringen uit te voeren, wordt bemonsterd gedurende verschillende opeenvolgende batches.

"

opgeheven;

3° in het derde lid worden de woorden "kan worden" vervangen door de woorden "wordt als dat nodig is".

Art. 4. In artikel 5.19.2.1.2 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 23 december 2011, worden de woorden "WEI type C als houtverduurzamingsproduct" vervangen door de zinsnede "WEI type C, wat overeenstemt met creosoot klasse C volgens EN 13991, als houtverduurzamingsproduct".

Art. 5. Aan afdeling 5.59.1 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 7 juni 2013 en 27 november 2015, wordt een artikel 5.59.1.3 toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Artikel 5.59.1.3. De emissiegrenswaarden in dit hoofdstuk gelden zonder correctie voor het zuurstofgehalte."

Art. 6. In artikel 5.59.3.2 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 10 februari 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het tweede lid opgeheven;

2° paragraaf 2 wordt vervangen door wat volgt:

"§2. De exploitant berekent en controleert jaarlijks de VOS-emissies ten gevolge van het gebruik van organische oplosmiddelen. Hij stelt jaarlijks en uiterlijk op 31 maart van het jaar dat volgt op het jaar waarin de emissies hebben plaatsgevonden, een document op, waarin al de volgende gegevens zijn opgenomen:

1° een beschrijving van de inrichting, met opgave van alle nodige gegevens die relevant zijn om de emissies te berekenen;

2° een overzicht van de resultaten van de metingen, uitgevoerd conform artikel 5.59.3.1, als dat van toepassing is;

3° de berekening van de emissiewaarden en de controle van de voorschriften, vermeld in paragraaf 1, aan de hand van een oplosmiddelenboekhouding die is opgesteld conform bijlage 5.59.3;

4° een overzicht van de emissiebronnen;

5° een beschrijving van het ventilatiesysteem en het eventueel aanwezige afgasbehandelingssysteem;

6° een overzicht van de gebruikte stoffen of mengsels waaraan een of meer van de gevarenaanduidingen H340, H350, H350i, H360D of H360F zijn toegekend, en van de gehalogeneerde VOS waaraan de gevarenaanduidingen H341 of H351 zijn toegekend, en een overzicht van de maatregelen om die oplosmiddelen binnen een zo kort mogelijke tijd door minder schadelijke stoffen of mengsels te vervangen.

De exploitant bezorgt een afschrift van het document, vermeld in het eerste lid, aan de toezichthouder of de afdeling milieu, bevoegd voor de omgevingsvergunning, als die daarom verzoekt."

Art. 7. In artikel 5.59.3.3 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 7 juni 2013, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 2 wordt het woord "doorlopende" vervangen door het woord "continue";

2° in paragraaf 2 en 3 wordt het woord "emissiegrenswaarden" telkens vervangen door het woord "emissiegrenswaarde";

3° in paragraaf 3 wordt het woord "toezichtcampagne" vervangen door het woord "meetcampagne";

4° in paragraaf 3 wordt punt 1° vervangen door wat volgt:

"1° het debiet- en tijdgewogen rekenkundig gemiddelde van alle meetresultaten onder normale omstandigheden niet hoger dan de emissiegrenswaarde is;";

5° in paragraaf 3, 2°, wordt het woord “uurgemiddelden” vervangen door het woord “meetresultaten”.

Art. 8. In bijlage 5.59.1 bij hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht in punt 1:

1° in de tabel wordt de rij

“

>200	20 (2)	30 (1)(2)	10% van het inktverbruik (2)(3)
------	--------	-----------	---------------------------------

”

vervangen door wat volgt:

“

>200	20 (2)	30 (1)(2)	10% van het inktverbruik (2)
------	--------	-----------	------------------------------

”;

2° in de tabel wordt de voetnoot “(3) In afwijking van deze emissiegrenswaarde geldt tot en met 1 september 2018 voor inrichtingen die voor 1 januari 2009 reglementair in bedrijf gesteld zijn, een totale emissiegrenswaarde van 15% van het inktverbruik.” opgeheven;

3° onder de tabel wordt een zin toegevoegd, die luidt als volgt:

“Bij een jaarlijks oplosmiddelenverbruik van meer dan 200 ton/jaar of meer dan 150 kg/h gelden aanvullend de emissiegrenswaarden in artikel 3.17.13.1 van titel III van het VLAREM.”.

Art. 9. In bijlage 5.59.1 bij hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht in punt 2:

1° in de tabel wordt de cel

“

>25

”

vervangen door de cel

“

>25 - 200

”;

2° onder de tabel wordt een zin toegevoegd, die luidt als volgt:

“Bij een jaarlijks oplosmiddelenverbruik van meer dan 200 ton/jaar of meer dan 150 kg/h gelden de emissiegrenswaarden in artikel 3.17.15.2 van titel III van het VLAREM.”.

Art. 10. In bijlage 5.59.1 bij hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2019, wordt in punt 3, onder de tabel, een zin toegevoegd, die luidt als volgt:

“Bij een jaarlijks oplosmiddelenverbruik van meer dan 200 ton/jaar of meer dan 150 kg/h gelden voor flexografie en rotatiediepdruk, andere dan illustratiediepdruk, aanvullend de emissiegrenswaarden in artikel 3.17.14.1 van titel III van het VLAREM.”.

Art. 11. In bijlage 5.59.1 bij hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht in punt 7:

1° in de tabel wordt de cel

“

>25

”

vervangen door de cel

“

>25 - 200

”;

2° onder de tabel wordt een zin toegevoegd, die luidt als volgt:

“Bij een jaarlijks oplosmiddelenverbruik van meer dan 200 ton/jaar of meer dan 150 kg/h gelden de emissiegrenswaarden voor continu verven (bandlakken) in artikel 3.17.8.1 van titel III van het VLAREM.”.

Art. 12. In bijlage 5.59.1 bij hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2019, wordt in punt 8, onder de tabel, een zin toegevoegd, die luidt als volgt:

“Bij een jaarlijks oplosmiddelenverbruik van meer dan 200 ton/jaar of meer dan 150 kg/h gelden aanvullend de emissiegrenswaarden vermeld in titel III van het VLAREM, namelijk in artikel 3.17.5.1 voor het coaten van andere oppervlakken van metaal of kunststof, in artikel 3.17.6.2 voor het coaten van schepen en jachten, in artikel 3.17.7.2 voor het coaten van vliegtuigen, in artikel 3.17.10.1 voor het coaten van textiel, folie en papier, of in artikel 3.17.12.1 voor het coaten en bedrukken van metalen verpakkingen.”.

Art. 13. In bijlage 5.59.1 bij hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht in punt 9:

1° in de tabel wordt de cel

“

>5

”

vervangen door de cel

“

>5 - 200

”;

2° onder de tabel wordt een zin toegevoegd, die luidt als volgt:

“Bij een jaarlijks oplosmiddelenverbruik van meer dan 200 ton/jaar of meer dan 150 kg/h gelden de emissiegrenswaarden voor de vervaardiging van wikkeldraad in artikel 3.17.11.2 van titel III van het VLAREM.”.

Art. 14. In bijlage 5.59.1 bij hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2019, wordt in punt 10, onder de tabel, een zin toegevoegd, die luidt als volgt:

“Bij een jaarlijks oplosmiddelenverbruik van meer dan 200 ton/jaar of meer dan 150 kg/h gelden aanvullend de emissiegrenswaarden voor het coaten van houten oppervlakken in artikel 3.17.16.1 van titel III van het VLAREM.”.

Art. 15. In bijlage 5.59.1 bij hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2019, wordt in punt 12, onder de tabel een zin toegevoegd, die luidt als volgt:

“Bij een productiecapaciteit van meer dan 75 m³ per dag, geldt aanvullend de emissiegrenswaarde voor de conservering van hout en houtproducten met behulp van behandelingschemicaliën op oplosmiddelbasis of creosoot in artikel 3.17.17.13.3, tweede lid, van titel III van het VLAREM.”.

Art. 16. In bijlage 5.59.1 bij hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2019, wordt in punt 16, onder de tabel een zin toegevoegd, die luidt als volgt:

“Voor de vervaardiging van kleefband gelden bij een jaarlijks oplosmiddelenverbruik van meer dan 200 ton/jaar of meer dan 150 kg/h aanvullend de emissiegrenswaarden in artikel 3.17.9.1 van titel III van het VLAREM.”.

Art. 17. In bijlage 5.59.1 bij hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 3 mei 2019, worden de volgende wijzigingen aangebracht onder het punt “emissiegrenswaarden voor de voertuigcoatingindustrie”:

1° in de tabel worden de rijen

“

Coating nieuwe personenwagens (> 200)	≤ 5000 zelfdragend of 3500 -5000 met chassis	90 g/m ² of 1,5 kg/personenwagen + 70 g/m ²	
	> 5000	35 g/m ² of 1 kg /personenwagen + 26 g/m ² (1)	

”

opgeheven;

2° in de tabel worden de rijen

“

Coating van nieuwe vrachtwagencabines (> 200)	≤ 5000	65	85
	>5000	55	55

”

opgeheven;

3° in de tabel worden de rijen

“

Coating van nieuwe bestelwagens en vrachtwagens (> 200)	≤ 2500	90	120
	> 2500	50	50

”

opgeheven;

4° in de tabel worden de rijen

“

Coating van nieuwe autobussen (> 200)	≤ 2000	210	290
	> 2000	150	150

”

opgeheven;

5° in de tabel wordt de voetnoot “(1) Tot 1 januari 2020 geldt voor bestaande installaties de volgende totale emissiegrenswaarde: 60 g/m² of 1,9 kg/personenwagen + 41 g/m²” opgeheven;

6° onder de tabel wordt een laatste lid toegevoegd, die luidt als volgt:

“Bij een jaarlijks oplosmiddelenverbruik van meer dan 200 ton/jaar of meer dan 150 kg/h gelden voor het coating van personenwagens, bestelwagens, vrachtwagencabines, vrachtwagens en bussen de emissiegrenswaarden voor het coaten van voertuigen in artikel 3.17.4.1.2 van titel III van het VLAREM.”.

Art. 18. In bijlage 5.59.3 bij hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse Regering van 14 januari 2011, 7 juni 2013 en 16 mei 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 1 wordt vervangen door wat volgt:

“1. Inleiding

Een oplosmiddelenboekhouding wordt opgesteld conform deze bijlage.

De gegevens worden in de volgende volgorde vermeld:

1° de beginselen, vermeld in punt 2;

2° de regels over de massabalans, vermeld in punt 3;

3° de eisen voor de controle op de naleving, vermeld in punt 4;

4° de technieken om de onzekerheid van de gegevens in de oplosmiddelenboekhouding tot een minimum te beperken, vermeld in punt 5.”;

2° er wordt een punt 5 toegevoegd, dat luidt als volgt:

“5. Technieken om de onzekerheid van de gegevens in de oplosmiddelenboekhouding tot een minimum te beperken

De onzekerheid van de gegevens in de oplosmiddelenboekhouding wordt tot een minimum beperkt door al de volgende technieken toe te passen:

1° de volledige identificatie en kwantificering van de relevante inputs en outputs aan oplosmiddelen, met inbegrip van de onzekerheid die daarmee samenhangt. Dat omvat onder meer:

a) de identificatie en documentatie van de inputs en outputs aan oplosmiddelen, waaronder emissies in afgassen, emissies uit elke diffuse emissiebron en output aan oplosmiddelen in de afvalstoffen;

b) de onderbouwde kwantificering van elke relevante input en output aan oplosmiddelen en de registratie van de gebruikte methodologie, zoals meting, berekening met behulp van emissiefactoren en raming op basis van operationele parameters;

c) de identificatie van de belangrijkste bronnen van onzekerheid van de voormelde kwantificering en de uitvoering van corrigerende maatregelen om de onzekerheid te verminderen;

d) het regelmatig bijwerken van de gegevens over de input en output aan oplosmiddelen;

2° de invoering van een opvolgsysteem voor oplosmiddelen. Dat opvolgsysteem voor oplosmiddelen heeft tot doel op de hoogte te blijven van de gebruikte en de ongebruikte hoeveelheden oplosmiddelen;

3° de monitoring van veranderingen die van invloed kunnen zijn op de onzekerheid van de gegevens voor de oplosmiddelenboekhouding. Dat betekent dat elke wijziging die van invloed kan zijn wordt geregistreerd, waaronder:

a) de storingen van het afgasbehandlingssysteem: de datum en de duur worden geregistreerd;

b) de veranderingen die een invloed kunnen hebben op de lucht- of gasdebieten, waaronder de vervanging van ventilatoren, riemschijven en motoren: de datum en het type wijziging worden geregistreerd.”.

HOOFDSTUK 3. — *Wijzigingen van titel III van het VLAREM*

Art. 19. In artikel 3.2.2.6 en 3.2.2.7 van titel III van het VLAREM van 16 mei 2014 worden de woorden “atmosferische emissies” telkens vervangen door de woorden “emissies naar lucht”.

Art. 20. Artikel 3.2.2.11 van hetzelfde besluit wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 3.2.2.11. Voor periodieke metingen van emissies naar lucht wordt een van de volgende bemonsteringsperiodes gebruikt om de meetwaarde te bepalen:

1° continue bemonstering gedurende negentig minuten;

2° bemonstering gedurende drie opeenvolgende tijdsintervallen van ten minste dertig minuten. De meetwaarde wordt daarbij berekend als het debietgewogen rekenkundig gemiddelde van de verschillende metingen.

De uitvoerder van de metingen verifieert dat de gekozen monsternemingsduur en het aantal bemonsteringen een representatieve meetwaarde opleveren voor de voorgeschreven referentiemethode.

Voor parameters waarvoor, door beperkingen op het vlak van bemonstering of analyse of door operationele omstandigheden, de bemonsteringsperiodes, vermeld in het eerste lid, niet geschikt zijn, kan een meer geschikte bemonsteringsperiode worden vastgelegd. De exploitant laat de motivatie daarvoor opnemen in het meetrapport.

Voor regeneratieve ovens omvat de meetperiode minstens twee branderwisselingen van de regeneratieve kamers.”.

Art. 21. In artikel 3.2.2.12 van hetzelfde besluit worden de woorden “atmosferische emissies” vervangen door de woorden “emissies naar lucht”.

Art. 22. Artikel 3.4.2.2 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 11 december 2015, wordt vervangen door wat volgt:

“Art. 3.4.2.2. Voor periodieke metingen van emissies naar lucht wordt een van de volgende bemonsteringsperiodes gebruikt om de meetwaarde te bepalen:

1° continue bemonstering gedurende negentig minuten;

2° bemonstering gedurende drie opeenvolgende tijdsintervallen van ten minste dertig minuten. De meetwaarde wordt daarbij berekend als het debietgewogen rekenkundig gemiddelde van de verschillende metingen.

De uitvoerder van de metingen verifieert dat de gekozen monsternemingsduur en het aantal bemonsteringen een representatieve meetwaarde opleveren voor de voorgeschreven referentiemethode.

Voor parameters waarvoor, door beperkingen op het vlak van bemonstering of analyse of door operationele omstandigheden, de bemonsteringsperioden, vermeld in het eerste lid, niet geschikt zijn, kan een meer geschikte bemonsteringsperiode worden vastgelegd. De exploitant laat de motivatie daarvoor opnemen in het meetrapport.”.

Art. 23. In artikel 3.4.2.4 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 11 december 2015, worden de woorden “atmosferische emissies” vervangen door de woorden “emissies naar lucht”.

Art. 24. In artikel 3.5.4.1, tweede lid, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 11 december 2015, worden de woorden “metingen met tussentijd van een uur” vervangen door de woorden “metingen van een uur”.

Art. 25. Artikel 3.6.2.6.3 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 11 december 2015, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 3.6.2.6.3. Tenzij het anders is vermeld, worden de meetwaarden en middelingstijden voor emissies in de lucht op de volgende wijze bepaald:

1° voor periodieke metingen wordt een van de volgende bemonsteringsperioden gebruikt om de meetwaarde te bepalen:

a) continue bemonstering gedurende negentig minuten;

b) bemonstering gedurende drie opeenvolgende tijdsintervallen van ten minste dertig minuten. De meetwaarde wordt hierbij berekend als het debietgewogen rekenkundig gemiddelde van de verschillende metingen.

De uitvoerder van de metingen verifieert dat de gekozen monsternemingsduur en het aantal bemonsteringen een representatieve meetwaarde opleveren voor de voorgeschreven referentiemethode;

2° het daggemiddelde wordt bepaald als het gemiddelde over een periode van 24 uur op basis van geldige uurgemiddelden uit continue metingen;

3° het jaargemiddelde wordt bepaald als het voortschrijdend gemiddelde van alle geldige uurgemiddelden in geval van continue metingen of het voortschrijdend gemiddelde van alle meetwaarden in geval van periodieke metingen, die gedurende een jaar verkregen zijn.

Voor parameters waarvoor, door beperkingen op het vlak van bemonstering of analyse of door operationele omstandigheden, de bemonsteringsperioden, vermeld in het eerste lid, 1°, niet geschikt zijn, kan een meer geschikte bemonsteringsperiode worden vastgelegd. De exploitant laat de motivatie daarvoor opnemen in het meetrapport.”.

Art. 26. In artikel 3.6.4.2.3, §1, eerste lid, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 11 december 2015, worden in de tabel de rijen

“

parameter	opmerkingen	emissiegrenswaarde		
		daggemiddelde (in mg/Nm ³ bij 5% O ₂)	jaargemiddelde (in mg/Nm ³ bij 5% O ₂)	gemiddelde over de bemonsteringsperiode (in mg/Nm ³ bij 5% O ₂)

“

vervangen door de rijen

“

parameter	opmerkingen	emissiegrenswaarde		
		continue metingen		periodieke metingen
		daggemiddelde (in mg/Nm ³ bij 5% O ₂)	jaargemiddelde (in mg/Nm ³ bij 5% O ₂)	gemiddelde over de bemonsteringsperiode (in mg/Nm ³ bij 5% O ₂)

“

Art. 27. Artikel 3.7.2.6 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 11 december 2015, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 3.7.2.6. Voor periodieke metingen van emissies naar lucht wordt een van de volgende bemonsteringsperioden gebruikt om de meetwaarde te bepalen:

1° continue bemonstering gedurende negentig minuten;

2° bemonstering gedurende drie opeenvolgende tijdsintervallen van ten minste dertig minuten. De meetwaarde wordt hierbij berekend als het debietgewogen rekenkundig gemiddelde van de verschillende metingen.

De uitvoerder van de metingen verifieert dat de gekozen monsternemingsduur en het aantal bemonsteringen een representatieve meetwaarde opleveren voor de voorgeschreven referentiemethode.

Voor parameters waarvoor, door beperkingen op het vlak van bemonstering of analyse of door operationele omstandigheden, de bemonsteringsperioden, vermeld in het eerste lid, niet geschikt zijn, kan een meer geschikte bemonsteringsperiode worden vastgelegd. De exploitant laat de motivatie daarvoor opnemen in het meetrapport.”.

Art. 28. In artikel 3.7.2.7 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 11 december 2015, worden de woorden “atmosferische emissies” vervangen door de woorden “emissies naar lucht”.

Art. 29. In artikel 3.8.7.1.1 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 27 oktober 2017, worden de woorden “atmosferische emissies” vervangen door de woorden “emissies naar lucht”.

Art. 30. Artikel 3.8.7.1.2 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 27 oktober 2017, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 3.8.7.1.2. Voor periodieke metingen van emissies naar lucht wordt een van de volgende bemonsteringsperioden gebruikt om de meetwaarde te bepalen:

1° continue bemonstering gedurende negentig minuten;

2° bemonstering gedurende drie opeenvolgende tijdsintervallen van ten minste dertig minuten. De meetwaarde wordt hierbij berekend als het debietgewogen rekenkundig gemiddelde van de verschillende metingen.

De uitvoerder van de metingen verifieert dat de gekozen monsternemingsduur en het aantal bemonsteringen een representatieve meetwaarde opleveren voor de voorgeschreven referentiemethode.

Voor parameters waarvoor, door beperkingen op het vlak van bemonstering of analyse of door operationele omstandigheden, de bemonsteringsperioden, vermeld in het eerste lid, niet geschikt zijn, kan een meer geschikte bemonsteringsperiode worden vastgelegd. De exploitant laat de motivatie daarvoor opnemen in het meetrapport.”.

Art. 31. Artikel 3.10.2.5.6 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 9 maart 2018, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 3.10.2.5.6. Tenzij het anders is vermeld, wordt voor periodieke metingen van emissies naar lucht een van de volgende bemonsteringsperioden gebruikt om de meetwaarde te bepalen:

1° continue bemonstering gedurende negentig minuten;

2° bemonstering gedurende drie opeenvolgende tijdsintervallen van ten minste dertig minuten. De meetwaarde wordt hierbij berekend als het debietgewogen rekenkundig gemiddelde van de verschillende metingen.

Voor batchprocessen kan, in afwijking van het eerste lid, het gemiddelde van een representatief aantal metingen dat is genomen over de totale ladingstijd, of het resultaat van een meting die is uitgevoerd over de totale ladingstijd, gebruikt worden. Emissiemetingen van batchprocessen worden uitgevoerd en gerapporteerd conform een code van goede praktijk.

De uitvoerder van de metingen verifieert dat de gekozen monsternemingsduur en het aantal bemonsteringen een representatieve meetwaarde opleveren voor de voorgeschreven referentiemethode.

Voor parameters waarvoor, door beperkingen op het vlak van bemonstering of analyse of door operationele omstandigheden, de bemonsteringsperioden, vermeld in het eerste lid, niet geschikt zijn, kan een meer geschikte bemonsteringsperiode worden vastgelegd. De exploitant laat de motivatie daarvoor opnemen in het meetrapport.”.

Art. 32. Artikel 3.12.2.1.9 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 3.12.2.1.9. Tenzij het anders is vermeld, worden de meetwaarden en middelingstijden voor emissies in de lucht op de volgende wijze bepaald:

1° voor periodieke metingen wordt een van de volgende bemonsteringsperioden gebruikt om de meetwaarde te bepalen:

a) continue bemonstering gedurende negentig minuten;

b) bemonstering gedurende drie opeenvolgende tijdsintervallen van ten minste dertig minuten. De meetwaarde wordt hierbij berekend als het debietgewogen rekenkundig gemiddelde van de verschillende metingen.

De uitvoerder van de metingen verifieert dat de gekozen monsternemingsduur en het aantal bemonsteringen een representatieve meetwaarde opleveren voor de voorgeschreven referentiemethode;

2° het daggemiddelde wordt bepaald als het gemiddelde over een periode van 24 uur op basis van geldige uurgemiddelden uit continue metingen;

3° het jaargemiddelde wordt bepaald als het voortschrijdend gemiddelde van alle geldige uurgemiddelden in geval van continue metingen, of het voorstschrijdend gemiddelde van alle meetwaarden in geval van periodieke metingen, die gedurende een jaar verkregen zijn.

Voor parameters waarvoor, door beperkingen op het vlak van bemonstering of analyse of door operationele omstandigheden, de bemonsteringsperioden, vermeld in het eerste lid, 1°, niet geschikt zijn, kan een meer geschikte bemonsteringsperiode worden vastgelegd. De exploitant laat de motivatie daarvoor opnemen in het meetrapport.

In afwijking van het eerste lid, 1°, wordt voor dioxinen en furanen een bemonsteringsperiode van zes tot acht uur gebruikt.”.

Art. 33. In artikel 3.12.2.4.2, eerste en tweede lid, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019, worden de woorden “als jaargemiddelde of gemiddelde over de bemonsteringsperiode” vervangen door de woorden “als jaargemiddelde in geval van continue metingen of als gemiddelde over de bemonsteringsperiode in geval van periodieke metingen”.

Art. 34. In artikel 3.12.3.1.3 en 3.12.3.1.4 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019, worden de woorden “daggemiddelde of gemiddelde over de bemonsteringsperiode” vervangen door de woorden “daggemiddelde in geval van continue metingen of gemiddelde over de bemonsteringsperiode in geval van periodieke metingen”.

Art. 35. In artikel 3.12.3.1.5 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019, worden de woorden “daggemiddelde of gemiddelde over de bemonsteringsperiode” vervangen door de woorden “daggemiddelde in geval van continue metingen of gemiddelde over de bemonsteringsperiode in geval van periodieke metingen”.

Art. 36. In artikel 3.12.3.2.3, 3.12.3.2.4 en 3.12.3.2.5 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019, worden de woorden “daggemiddelde of gemiddelde over de bemonsteringsperiode” vervangen door de woorden “daggemiddelde in geval van continue metingen of gemiddelde over de bemonsteringsperiode in geval van periodieke metingen”.

Art. 37. In artikel 3.12.3.2.6, eerste en tweede lid, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019, worden de woorden “als gemiddelde over de bemonsteringsperiode” vervangen door de woorden “als gemiddelde over de bemonsteringsperiode van de periodieke meting”.

Art. 38. In artikel 3.12.3.2.7 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019, worden de woorden “daggemiddelde of gemiddelde over de bemonsteringsperiode” vervangen door de woorden “daggemiddelde in geval van continue metingen of gemiddelde over de bemonsteringsperiode in geval van periodieke metingen”.

Art. 39. In artikel 3.12.3.2.8 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019, worden de woorden “als gemiddelde over de bemonsteringsperiode” vervangen door de woorden “als gemiddelde over de bemonsteringsperiode van de periodieke meting”.

Art. 40. In artikel 3.12.4.1.3, 3.12.4.1.5, 3.12.4.1.6, 3.12.4.2.2, 3.12.4.2.5, 3.12.4.2.6 en 3.12.4.3.4 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019, worden de woorden “daggemiddelde of gemiddelde over de bemonsteringsperiode” vervangen door de woorden “daggemiddelde in geval van continue metingen of gemiddelde over de bemonsteringsperiode in geval van periodieke metingen”.

Art. 41. In artikel 3.12.5.1.3 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019, worden de woorden “daggemiddelde of gemiddelde over de bemonsteringsperiode” telkens vervangen door de woorden “daggemiddelde in geval van continue metingen of gemiddelde over de bemonsteringsperiode in geval van periodieke metingen”.

Art. 42. In artikel 3.12.5.1.4 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019, worden de woorden “daggemiddelde of gemiddelde over de bemonsteringsperiode” vervangen door de woorden “daggemiddelde in geval van continue metingen of gemiddelde over de bemonsteringsperiode in geval van periodieke metingen”.

Art. 43. In artikel 3.12.5.1.6 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019, worden de woorden “als gemiddelde over de bemonsteringsperiode” vervangen door de woorden “als gemiddelde over de bemonsteringsperiode van de periodieke meting”.

Art. 44. In artikel 3.12.5.2.4, 3.12.5.2.5, 3.12.5.2.6, 3.12.6.1.4, 3.12.6.1.5 en 3.12.6.1.7 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019, worden de woorden “daggemiddelde of gemiddelde over de bemonsteringsperiode” vervangen door de woorden “daggemiddelde in geval van continue metingen of gemiddelde over de bemonsteringsperiode in geval van periodieke metingen”.

Art. 45. In artikel 3.12.7.10 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019, worden de woorden “gemiddelde over de bemonsteringsperiode” vervangen door de woorden “gemiddelde over de bemonsteringsperiode van de periodieke meting”.

Art. 46. In artikel 3.12.8.2 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019, worden de woorden “daggemiddelde of gemiddelde over de bemonsteringsperiode” vervangen door de woorden “daggemiddelde in geval van continue metingen of gemiddelde over de bemonsteringsperiode in geval van periodieke metingen”.

Art. 47. In artikel 3.12.8.4, tweede lid, van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 28 juni 2019, worden de woorden “gemiddelde over de bemonsteringsperiode” telkens vervangen door de woorden “gemiddelde over de bemonsteringsperiode van de periodieke meting”.

Art. 48. In artikel 3.13.2.2.1 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 5 april 2019, worden het eerste en tweede lid vervangen door wat volgt:

“Tenzij het anders is vermeld, wordt voor periodieke metingen van emissies naar lucht een van de volgende bemonsteringsperiodes gebruikt om de meetwaarde te bepalen:

1° continue bemonstering gedurende negentig minuten;

2° bemonstering gedurende drie opeenvolgende tijdsintervallen van ten minste dertig minuten. De meetwaarde wordt hierbij berekend als het debietgewogen rekenkundig gemiddelde van de verschillende metingen.

De uitvoerder van de metingen verifieert dat de gekozen monsternemingsduur en het aantal bemonsteringen een representatieve meetwaarde opleveren voor de voorgeschreven referentiemethode.

Voor parameters waarvoor, door beperkingen op het vlak van bemonstering of analyse of door operationele omstandigheden, de bemonsteringsperiodes, vermeld in het eerste lid, niet geschikt zijn, kan een meer geschikte bemonsteringsperiode worden vastgelegd. De exploitant laat de motivatie daarvoor opnemen in het meetrapport.”

Art. 49. Artikel 3.14.2.4.1 van hetzelfde besluit, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juni 2020, wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 3.14.2.4.1. Voor periodieke metingen van emissies naar lucht wordt een van de volgende bemonsteringsperiodes gebruikt om de meetwaarde te bepalen:

1° continue bemonstering gedurende negentig minuten;

2° bemonstering gedurende drie opeenvolgende tijdsintervallen van ten minste dertig minuten. De meetwaarde wordt hierbij berekend als het debietgewogen rekenkundig gemiddelde van de verschillende metingen.

De uitvoerder van de metingen verifieert dat de gekozen monsternemingsduur en het aantal bemonsteringen een representatieve meetwaarde opleveren voor de voorgeschreven referentiemethode.

Voor parameters waarvoor, door beperkingen op het vlak van bemonstering of analyse of door operationele omstandigheden, zoals voor de geurconcentratie, de bemonsteringsperiodes, vermeld in het eerste lid, niet geschikt zijn, kan een meer geschikte bemonsteringsperiode worden vastgelegd. De exploitant laat de motivatie daarvoor opnemen in het meetrapport.”

Art. 50. Aan deel 3 van hetzelfde besluit, het laatst gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juni 2020, wordt een hoofdstuk 3.17, dat bestaat uit artikel 3.17.1.1 tot en met 3.17.17.13.5, toegevoegd, dat luidt als volgt:

“HOOFDSTUK 3.17. Oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen

Afdeling 3.17.1. Toepassingsgebied en definities

Art. 3.17.1.1. §1. Dit hoofdstuk is van toepassing op:

1° de inrichtingen, vermeld in rubriek 4.6, a) en b), en rubriek 19.4, 4°, van de indelingslijst;

2° de inrichtingen, vermeld in rubriek 3.6.7 van de indelingslijst, als de belangrijkste verontreinigingsbelasting afkomstig is van een of meer installaties waarin een of meer activiteiten worden uitgevoerd die onder de toepassing vallen van rubriek 4.6, a) en b), en rubriek 19.4, 4°, van de indelingslijst;

3° de gecombineerde behandeling van afvalwater van verschillende herkomst, als de belangrijkste verontreinigingsbelasting afkomstig is van een of meer activiteiten die onder de toepassing vallen van rubriek 4.6, a) en b), en rubriek 19.4, 4°, van de indelingslijst, met uitzondering van de behandelingen inzake stedelijk afvalwater.

Bestaande installaties, als vermeld in artikel 3.17.1.2, 5°, voldoen uiterlijk op 9 december 2024 aan dit hoofdstuk.

De overeenkomstige GPBV-activiteiten zijn de activiteiten, vermeld in punt 6.7 en 6.10, van bijlage 1, die bij dit besluit is gevoegd.

§2. Dit hoofdstuk is niet van toepassing op:

1° voor de oppervlaktebehandeling van stoffen, voorwerpen of producten met behulp van organische oplosmiddelen:

- a) het waterdicht maken van textiel met behulp van andere middelen dan het gebruik van een ononderbroken laag op oplosmiddelbasis;
- b) het bedrukken, sterken en impregneren van textiel;
- c) het lamineren van platen en panelen op basis van hout;
- d) de bewerking van rubber;
- e) de vervaardiging van coatingmengsels, lak, verf, inkt, halfgeleiders, kleefstoffen of farmaceutische producten;
- f) stookinstallaties, tenzij de geproduceerde hete gassen worden gebruikt voor het via direct contact verwarmen, drogen of anderzijds behandelen van voorwerpen of materialen;

2° voor de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen:

- a) chemische modificatie en hydrofobering van hout en houtproducten;
- b) sapvlekbehandeling van hout en houtproducten;
- c) ammoniakbehandeling van hout en houtproducten;
- d) stookinstallaties.

Art. 3.17.1.2. In dit hoofdstuk wordt verstaan onder:

1° afgas: de uiteindelijke uitworp in de lucht van gassen met vluchtige organische stoffen of andere verontreinigende stoffen uit een afgaskanaal of uit nabehandelingsapparatuur in de lucht, zoals omschreven in artikel 1.1.2 van titel II van het VLAREM, onder definities activiteiten die gebruikmaken van organische oplosmiddelen, punt 7°;

2° BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen: de conclusies inzake de beste beschikbare technieken (BBT-conclusies) die zijn opgenomen in de bijlage bij het uitvoeringsbesluit (EU) 2020/2009 van de Commissie van 22 juni 2020 tot vaststelling, op grond van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies, voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen;

3° behandelingschemicaliën: de chemische stoffen die worden gebruikt voor de conservering van hout en houtproducten, zoals biociden, vlamvertragers en chemicaliën voor het waterdicht maken. Ook de drager van de werkzame stoffen, zoals water en oplosmiddel, valt daaronder;

4° belangrijke verbetering van een installatie: een belangrijke wijziging in het ontwerp of de technologie van een installatie, met grote aanpassingen of vervangingen van de proces- of nabehandelingstechnieken en de bijbehorende apparatuur;

5° bestaande installatie: een andere dan een nieuwe installatie;

6° DWI-blikken of "Drawn and Wall Ironed": het type blik in de metaalverpakkingsindustrie dat dungetrokken is;

7° input aan massa van vaste stof: de totale massa van gebruikte vaste stoffen als vermeld in punt 3, 2°, a), van bijlage 5.59.2, bij titel II van het VLAREM;

8° input aan oplosmiddelen: de input, als vermeld in artikel 1.1.2 van titel II van het VLAREM, onder definities activiteiten die gebruikmaken van organische oplosmiddelen, punt 21°, aan oplosmiddelen;

9° mengsel op oplosmiddelbasis: de coating op oplosmiddelbasis, waarbij een van de coatinglagen op waterbasis is;

10° nieuwe installatie: een installatie die voor het eerst wordt vergund op het terrein van de installatie na 9 december 2020, of een volledige vervanging van een installatie na 9 december 2020;

11° op oplosmiddelbasis: een type verf, inkt of ander coatingmateriaal waarbij gebruik gemaakt wordt van een of meer oplosmiddelen als drager. Bij de conservering van hout en houtproducten wordt daarmee het type behandelingschemicaliën bedoeld;

12° op waterbasis: een type verf, inkt of ander coatingmateriaal waarbij het gehalte aan oplosmiddelen volledig of gedeeltelijk door water is vervangen. Bij de conservering van hout en houtproducten wordt daarmee het type behandelingschemicaliën bedoeld;

13° oplosmiddelenboekhouding: een massabalansbepaling die ten minste een keer per jaar wordt uitgevoerd conform bijlage 5.59.3 bij titel II van het VLAREM;

14° procesafgas: gas dat van een proces, apparaat of gebied afkomstig is en dat ter behandeling wordt doorgeleid of rechtstreeks in de lucht wordt uitgestoten via een schoorsteen.

Afdeling 3.17.2. Algemene bepalingen

Art. 3.17.2.1. Emissiegrenswaarden voor totale VOS-emissies worden op een van de volgende manieren uitgedrukt:

1° als een specifieke emissiebelasting: berekend als jaarlijks gemiddelde door de totale emissie aan VOS, zoals die is berekend door de oplosmiddelenboekhouding, te delen door een parameter voor sectorafhankelijke productie-input of verwerkte hoeveelheid;

2° als een percentage van de input aan oplosmiddelen: berekend als jaarlijks gemiddelde conform punt 4, 2°, a), van bijlage 5.59.3 bij titel II van het VLAREM.

Emissiegrenswaarden voor diffuse VOS-emissies worden uitgedrukt als percentage van de input aan oplosmiddelen, berekend als jaarlijks gemiddelde conform punt 4, 2°, a), van bijlage 5.59.3 bij titel II van het VLAREM.

Art. 3.17.2.2. Voor periodieke metingen van emissies naar lucht wordt een van de volgende bemonsteringsperioden gebruikt om de meetwaarde te bepalen:

1° continue bemonstering gedurende negentig minuten;

2° bemonstering gedurende drie opeenvolgende tijdsintervallen van ten minste dertig minuten. De meetwaarde wordt hierbij berekend als het debietgewogen rekenkundig gemiddelde van de verschillende metingen.

De uitvoerder van de metingen verifieert dat de gekozen monsternemingsduur en het aantal bemonsteringen een representatieve meetwaarde opleveren voor de voorgeschreven referentiemethode.

Voor parameters waarvoor, door beperkingen op het vlak van bemonstering of analyse of door operationele omstandigheden, de bemonsteringsperioden, vermeld in het eerste lid, niet geschikt zijn, kan een meer geschikte bemonsteringsperiode worden vastgelegd. De exploitant laat de motivatie daarvoor opnemen in het meetrapport.

Art. 3.17.2.3. De emissiegrenswaarden in dit hoofdstuk gelden zonder correctie voor het zuurstofgehalte.

Afdeling 3.17.3. Algemene bepalingen voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen

Onderafdeling 3.17.3.1. Toepasbaarheid

Art. 3.17.3.1.1. Met toepassing van de bepalingen over de toepasbaarheid, vermeld in BBT 4, punt f) van BBT 5, BBT 7, BBT 8, BBT 14, BBT 16, BBT 19, BBT 20, tabel 16 en BBT 27 van de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen, kan er in de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit worden afgeweken van de volgende artikelen van dit besluit:

1° artikel 3.17.3.3.2 met toepassing van BBT 4;

2° artikel 3.17.3.3.3, 6°, met toepassing van punt f) van BBT 5;

3° artikel 3.17.3.4.1 met toepassing van BBT 7;

4° artikel 3.17.3.4.2 met toepassing van BBT 8;

5° artikel 3.17.3.8.1 met toepassing van BBT 14;

6° artikel 3.17.3.8.2 met toepassing van BBT 16;

7° artikel 3.17.3.9.2 met toepassing van BBT 19;

8° artikel 3.17.3.10.2 met toepassing van BBT 20;

9° artikel 3.17.9.1 met toepassing van tabel 16;

10° artikel 3.17.11.1 met toepassing van BBT 27.

Art. 3.17.3.1.2. De bepalingen, vermeld in afdeling 3.17.4 tot en met afdeling 3.17.16, zijn van toepassing naast de algemene bepalingen die in deze afdeling beschreven worden.

Art. 3.17.3.1.3. Deze afdeling is niet van toepassing op de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen.

Onderafdeling 3.17.3.2. Totale milieuprestatie

Art. 3.17.3.2.1. De totale milieuprestatie wordt verbeterd door een milieubeheersysteem in te voeren en na te leven dat al de volgende elementen omvat:

1° de betrokkenheid, het leiderschap en de verantwoordingsplicht van het management, met inbegrip van het hoger management, bij de uitvoering van een effectief milieubeheersysteem;

2° een analyse waarin onder meer de volgende elementen worden bepaald:

a) de context van de organisatie;

b) de behoeften en verwachtingen van de betrokken partijen;

c) de kenmerken van de installatie in verband met mogelijke risico's voor het milieu, of de menselijke gezondheid;

d) de wettelijke milieuvoorschriften die van toepassing zijn;

3° de ontwikkeling van een milieubeleid dat de continue verbetering van de milieuprestaties van de installatie omvat;

4° de vaststelling van doelstellingen en prestatie-indicatoren voor belangrijke milieuaspecten, met inbegrip van het waarborgen van de naleving van wettelijke voorschriften die van toepassing zijn;

5° de planning en uitvoering van de nodige procedures en maatregelen, met inbegrip van corrigerende en preventieve maatregelen als dat nodig is, om de milieudoelstellingen te verwezenlijken en milieurisico's te vermijden;

6° de vaststelling van structuren, taken en verantwoordelijkheden voor milieuaspecten en -doelstellingen en beschikbaarstelling van de benodigde financiële en personele middelen;

7° de waarborging van het vereiste niveau van deskundigheid en bewustzijn van werknemers van wie de werkzaamheden van invloed kunnen zijn op de milieuprestaties van de installatie, bijvoorbeeld door informatie en opleiding aan te bieden;

8° de interne en externe communicatie;

9° de bevordering van de betrokkenheid van werknemers bij goede milieubeheerpraktijken;

10° het opstellen en actueel houden van een beheerhandleiding en schriftelijke procedures voor de controle van activiteiten met aanzienlijke milieueffecten en voor relevante gegevens;

11° de doeltreffende operationele planning en procesbeheersing;

12° de uitvoering van geschikte onderhoudsprogramma's;

13° de paraatheid bij noodsituaties en rampenplannen, met inbegrip van het voorkomen of beperken van de nadelige milieueffecten en andere effecten van noodsituaties;

14° het in aanmerking nemen van de milieueffecten bij het ontwerpen of herontwerpen van een installatie of een onderdeel daarvan gedurende de hele levensduur, inclusief de bouw, het onderhoud, de exploitatie en de ontmanteling ervan;

15° de uitvoering van een monitoring- en meetprogramma;

16° de uitvoering van een sectorale benchmarking op regelmatige basis;

17° de periodieke interne, en als dat praktisch haalbaar is, onafhankelijke, audits en periodieke externe onafhankelijke audits, om de milieuprestaties te beoordelen en vast te stellen of het milieubeheersysteem al dan niet aan de geplande regelingen voldoet en of het op de juiste wijze wordt uitgevoerd en gehandhaafd;

18° de evaluatie van de oorzaken van gevallen van niet-naleving, uitvoering van corrigerende maatregelen naar aanleiding van gevallen van niet-naleving, beoordeling van de doeltreffendheid van corrigerende maatregelen en vaststelling of soortgelijke gevallen van niet-naleving bestaan of zouden kunnen optreden;

19° de periodieke evaluatie van het milieubeheersysteem en de blijvende geschiktheid, adequaatheid en doeltreffendheid ervan door het hoger management;

20° het volgen en in aanmerking nemen van de ontwikkeling van schonere technieken.

Specifiek voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen maken naast de elementen, vermeld in het eerste lid, ook de volgende elementen deel uit van het milieubeheersysteem:

1° de interactie met kwaliteitscontrole en -borging en overwegingen op het gebied van gezondheid en veiligheid;

2° de planning om de ecologische voetafdruk van een installatie te verkleinen. Dat houdt met name het volgende in:

a) het beoordelen van de totale milieuprestatie van de installatie, vermeld in artikel 3.17.3.2.2;

b) rekening houden met crossmedia-effecten, namelijk de handhaving van een goed evenwicht tussen vermindering van de uitstoot van oplosmiddelen en:

1) het energiegebruik, vermeld in artikel 3.17.3.9.1, eerste lid;

2) het waterverbruik, vermeld in artikel 3.17.3.10.1, §1;

3) het grondstoffenverbruik, vermeld in artikel 3.17.3.3.4;

c) het verminderen van de VOS-emissies van reinigingsprocessen, vermeld in artikel 3.17.3.5.1;

3° het opnemen van:

a) een plan om lekken en morsen te voorkomen en onder controle te houden, vermeld in artikel 3.17.3.3.3, 1°;

b) een grondstoffenevaluatiesysteem om grondstoffen met een gering milieueffect te gebruiken en een beheersplan om het gebruik van oplosmiddelen in het proces te optimaliseren als vermeld in artikel 3.17.3.3.1;

c) een oplosmiddelenboekhouding als vermeld in artikel 3.17.3.6.1;

d) een onderhoudsprogramma om de frequentie en de gevolgen voor het milieu van andere dan normale bedrijfsomstandigheden te beperken als vermeld in artikel 3.17.3.7.1, 2°;

e) een energie-efficiëntieplan als vermeld in artikel 3.17.3.9.1, eerste lid, 1°;

f) een waterbeheersplan als vermeld in artikel 3.17.3.10.1, §1;

g) een afvalbeheersplan als vermeld in artikel 3.17.3.12.1, eerste lid, 1°.

Het milieubeheersysteem, vermeld in het eerste en tweede lid, is algemeen toepasbaar. De mate van gedetailleerdheid en formalisering van het milieubeheersysteem is over het algemeen gerelateerd aan de aard, de omvang en de complexiteit van de installatie en alle mogelijke milieueffecten ervan.

Art. 3.17.3.2.2. De totale milieuprestatie van de installatie, met name wat de VOS-emissies en het energieverbruik betreft, wordt verbeterd door al de volgende elementen toe te passen:

1° de proceszones, -trajecten en -stappen identificeren die de grootste bijdrage leveren aan de VOS-emissies en het energieverbruik, en identificeren waar de grootste verbeteringen kunnen worden geboekt. Dat maakt deel uit van de planning om de ecologische voetafdruk van een installatie te verkleinen, als onderdeel van het milieubeheersysteem als vermeld in artikel 3.17.3.2.1;

2° de acties identificeren om de VOS-emissies en het energieverbruik tot een minimum te beperken, en die acties uitvoeren;

3° de situatie ten minste een keer per jaar herzien en zorgen voor opvolging van de vastgestelde acties.

Onderafdeling 3.17.3.3. Grondstoffen

Art. 3.17.3.3.1. De milieueffecten van de gebruikte grondstoffen worden voorkomen of verminderd door de toepassing van beide onderstaande technieken:

1° het gebruik van grondstoffen met een gering milieueffect. Via een grondstoffenevaluatiesysteem wordt als onderdeel van het milieubeheersysteem, vermeld in artikel 3.17.3.2.1, een systematische evaluatie gemaakt van de negatieve milieueffecten van de gebruikte materialen, in het bijzonder stoffen die kankerverwekkend, mutageen of giftig voor de voortplanting zijn, en ook stoffen die zeer zorgwekkend zijn, en, als dat mogelijk is, vervanging daarvan door stoffen die geen of minder gevolgen voor het milieu en de gezondheid hebben, rekening houdend met de productkwaliteitseisen of -specificaties;

2° de optimalisering van het gebruik van oplosmiddelen in het proces via een beheersplan, als onderdeel van het milieubeheersysteem, vermeld in artikel 3.17.3.2.1, dat erop gericht is de acties te identificeren en uit te voeren die nodig zijn.

Art. 3.17.3.3.2. Het verbruik van oplosmiddelen, de VOS-emissies en het totale milieueffect van de gebruikte grondstoffen wordt verminderd door de toepassing van één of een combinatie van de technieken, vermeld in BBT 4 van de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen.

Art. 3.17.3.3.3. Diffuse VOS-emissies tijdens de opslag en behandeling van materialen op oplosmiddelbasis of gevaarlijke materialen worden voorkomen of beperkt, door de beginselen van goed beheer toe te passen door alle technieken, vermeld in de volgende tabel, te gebruiken:

techniek		omschrijving
beheertechnieken		
1°	het opstellen en uitvoeren van een plan om lekken en morsen te voorkomen en onder controle te houden	Een plan om lekken en morsen te voorkomen en onder controle te houden maakt deel uit van het milieubeheersysteem, vermeld in artikel 3.17.3.2.1, en omvat, maar is niet beperkt tot: <ul style="list-style-type: none"> a) site-specifieke incidentplannen voor het morsen van kleine en grote hoeveelheden; b) de identificatie van de taken en verantwoordelijkheden van de betrokken personen; c) het verzekeren dat het personeel milieubewust is, en opgeleid is om morsen te voorkomen en aan te pakken; d) de identificatie van gebieden waar het risico op morsen of lekken van gevaarlijke materialen bestaat, en de indeling van die gebieden aan de hand van dat risico; e) het zorgen voor geschikte inperkingssystemen, zoals ondoorlatende vloeren in de geïdentificeerde gebieden; f) het in kaart brengen van geschikte apparatuur om morsen in te perken en schoon te maken, en het regelmatig controleren dat die apparatuur beschikbaar is, goed functioneert, en zich in de buurt bevindt van punten waar zulke incidenten zich kunnen voordoen; g) richtsnoeren voor het beheer van afval dat afkomstig is van morsen; h) het ten minste jaarlijks inspecteren van de opslag- en operationele ruimten en het testen en kalibreren van de apparatuur om lekken op te sporen, en de snelle reparatie van lekkende kleppen, dichtingen, flenzen enzovoort, als onderdeel van het onderhoudsprogramma, vermeld in artikel 3.17.3.7.1.
opslagtechnieken		
2°	afsluiten of afdekken van de houders en inkuiping van de opslagzone	Opslag van oplosmiddelen, gevaarlijke materialen, gebruikte oplosmiddelen en gebruikte reinigingsmaterialen in afgesloten of afgedekte houders die geschikt zijn voor het risico dat aan die stoffen is verbonden, en die ontworpen zijn om emissies tot een minimum te beperken. De opslagzone waar de houders staan, is ingekuipt en voldoende groot.
3°	zo weinig mogelijk gevaarlijke materialen in productiezones opslaan	Gevaarlijke materialen zijn alleen in productiezones aanwezig in hoeveelheden die nodig zijn voor de productie. Grotere hoeveelheden van gevaarlijke materialen worden afzonderlijk opgeslagen.
technieken voor het overpompen, circuleren en hanteren van vloeistoffen		
4°	technieken om lekken en morsen tijdens het overpompen en circuleren te voorkomen	Lekken en morsen worden voorkomen door pompen en afdichtingen te gebruiken die geschikt zijn voor het materiaal in kwestie en die een goede afsluiting waarborgen. Dat omvat uitrusting zoals: <ul style="list-style-type: none"> a) pompen met ingekapselde rotor; b) magnetisch gekoppelde pompen; c) pompen met meervoudige mechanische afdichtingen en een dempings- of buffersysteem; d) pompen met meervoudige mechanische afdichtingen en drogegasafdichtingen; e) membraanpompen; f) balpompen.
5°	technieken om overlopen tijdens het overpompen en circuleren te voorkomen	Dat houdt in dat: <ul style="list-style-type: none"> a) er toezicht is op de pompwerkzaamheden; b) opslagtanks voor grotere hoeveelheden worden uitgerust met akoestische of optische overvulbeveiliging, zo nodig met afsluitsysteem.
6°	afvangen van VOS-dampen tijdens levering van materiaal dat oplosmiddelen bevat	Bij de levering van oplosmiddelbevattende materialen in bulk, onder meer bij het laden of lossen van tanks, wordt de damp uit de ontvangende tanks opgevangen, meestal door retour damp.
7°	beheersing van morsen of snelle opname bij het omgaan met materialen die oplosmiddelen bevatten	Bij het omgaan met oplosmiddelbevattende materialen in houders kan morsen mogelijk worden vermeden door indamming, onder meer door wagentjes, pallets en rekken te voorzien van inkuiping, zoals lekbakken, of door snelle opname met behulp van absorberende materialen.

Art. 3.17.3.3.4. Het grondstoffenverbruik en de VOS-emissies worden verminderd door de toepassing van één of een combinatie van de technieken, vermeld in BBT 6 van de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen.

De technieken, vermeld in het eerste lid, maken deel uit van de planning om de ecologische voetafdruk van een installatie te verkleinen, als onderdeel van het milieubeheersysteem, vermeld in artikel 3.17.3.2.1.

Onderafdeling 3.17.3.4. Aanbrengen van coating, droging en uitharding

Art. 3.17.3.4.1. Het grondstoffenverbruik en het totale milieueffect van de coatingprocessen worden verminderd door de toepassing van één of een combinatie van de technieken, vermeld in BBT 7 van de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen.

Art. 3.17.3.4.2. Het energieverbruik en het totale milieueffect van drogings- en uithardingsprocessen worden verminderd door de toepassing van één of een combinatie van de technieken, vermeld in BBT 8 van de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen.

Onderafdeling 3.17.3.5. Reiniging

Art. 3.17.3.5.1. De VOS-emissies van reinigingsprocessen worden verminderd door het gebruik van reinigingsmiddelen op oplosmiddelbasis tot een minimum te beperken en door een combinatie toe te passen van de technieken, vermeld in BBT 9 van de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen.

De technieken, vermeld in het eerste lid, maken deel uit van de planning om de ecologische voetafdruk van een installatie te verkleinen, als onderdeel van het milieubeheersysteem, vermeld in artikel 3.17.3.2.1.

Onderafdeling 3.17.3.6. Monitoring

Art. 3.17.3.6.1. De totale en diffuse VOS-emissies worden gemonitord door jaarlijks een oplosmiddelenboekhouding op te stellen aan de hand van de in- en output aan oplosmiddelen van de installatie en om de onzekerheid van de gegevens in de oplosmiddelenboekhouding tot een minimum te beperken, zoals gedefinieerd in bijlage 5.59.3 bij titel II van het VLAREM.

De oplosmiddelenboekhouding, vermeld in het eerste lid, is onderdeel van het milieubeheersysteem, vermeld in artikel 3.17.3.2.1.

Art. 3.17.3.6.2. De monitoring van emissies in de lucht wordt verricht conform de meetmethoden, vermeld in bijlage 4.4.2 bij titel II van het VLAREM. Als er geen meetmethoden worden vermeld, worden de CEN-normen gevolgd. Als er geen CEN-normen bestaan, worden de ISO-normen, de nationale normen of andere internationale normen toegepast die gegevens van een gelijkwaardige wetenschappelijke kwaliteit opleveren.

Art. 3.17.3.6.3. Op de geloosde afgassen zijn de volgende meetfrequenties van toepassing:

stof of parameter	sectoren of bronnen		meetfrequentie
stof	1° coating van voertuigen: spuitcoating 2° coating van andere oppervlakken van metaal of kunststof: spuitcoating 3° coating van vliegtuigen: voorbereiding en coating 4° coating en bedrukken van metalen verpakkingen: aanbrenging door spuiten 5° coating van houten oppervlakken: voorbereiding en coating	< 0,2 kg stof/h	jaarlijks (1)
		≥ 0,2 kg stof/h	maandelijks (1)
		> 5 kg stof/h	continu
totaal vluchtige organische stoffen, uitgedrukt als koolstof (TVOC)	alle sectoren	elke schoorsteen met een TVOC-massaastroom van < 10 kg C/h	jaarlijks (1)(2)(3)
		elke schoorsteen met een TVOC-massaastroom van ≥ 10 kg C/h	continu
N,N-dimethylformamide (DMF)	coating van textiel, folie en papier als N,N-dimethylformamide wordt gebruikt in de processen		maandelijks (1)
stikstofoxiden (NO _x), uitgedrukt als NO ₂	thermische behandeling van procesafgassen	< 5 kg NO _x /h	jaarlijks
		≥ 5 kg NO _x /h	maandelijks
		> 30 kg NO _x /h	continu
koolstofmonoxide	thermische behandeling van procesafgassen	< 5 kg CO/h	jaarlijks
		≥ 5 kg CO/h	maandelijks
(1) De metingen worden uitgevoerd bij de hoogst verwachte emissietoestand onder normale bedrijfsomstandigheden.			
(2) Bij een TVOC-massaastroom van < 0,1 kg C/h, of bij een onbehandelde en stabiele TVOC-massaastroom van < 0,3 kg C/h, kan de meetfrequentie voor TVOC na goedkeuring door de toezichthouder worden vervangen door een minimumfrequentie van een keer om de drie jaar of door jaarlijkse berekeningen, als kan worden aangetoond dat die berekeningen gegevens van een gelijkwaardige kwaliteit opleveren.			
(3) Deze meetfrequentie geldt met behoud van de toepassing van artikel 5.59.3.1 van titel II van het VLAREM.			

Art. 3.17.3.6.4. Bij de thermische behandeling van procesafgassen wordt de temperatuur in de verbrandingskamer continu gemeten. Dat wordt gecombineerd met een alarmsysteem waarmee wordt gecontroleerd wanneer temperaturen buiten het optimale temperatuurbereik vallen.

Art. 3.17.3.6.5. De monitoring van emissies naar water wordt verricht conform de meetmethoden, vermeld in artikel 4, §1, van bijlage 4.2.5.2 bij titel II van het VLAREM. Als er geen meetmethoden worden vermeld, worden de CEN-normen gevolgd. Als er geen CEN-normen bestaan, worden de ISO-normen, de nationale normen of andere internationale normen toegepast die gegevens van een gelijkwaardige wetenschappelijke kwaliteit opleveren.

Onderafdeling 3.17.3.7. Emissies tijdens andere dan normale bedrijfsomstandigheden

Art. 3.17.3.7.1. De frequentie van andere dan normale bedrijfsomstandigheden en de emissies tijdens andere dan normale bedrijfsomstandigheden worden verminderd door de toepassing van beide volgende technieken:

1° de identificatie van kritische apparatuur. Op basis van een risicobeoordeling wordt vastgesteld welke apparatuur cruciaal is voor de bescherming van het milieu. Dat omvat alle apparatuur en systemen waarbij VOS een rol spelen, waaronder afgasbehandelingssysteem en lekdetectiesysteem;

2° inspectie, onderhoud en toezicht. Dat omvat een gestructureerd onderhoudsprogramma, als onderdeel van het milieubeheersysteem, vermeld in artikel 3.17.3.2.1, om de beschikbaarheid en prestaties van kritische apparatuur te maximaliseren, met inbegrip van standaardwerkvoorschriften, preventief onderhoud, regelmatige en niet-geplande onderhoudswerkzaamheden. De perioden, duur, oorzaken en, als dat mogelijk is, de emissies tijdens het optreden van de andere dan normale bedrijfsomstandigheden worden gemonitord.

Onderafdeling 3.17.3.8. Emissies in afgassen

Art. 3.17.3.8.1. De VOS-emissies uit productie- en opslagzones worden verminderd door de toepassing van een geschikte selectie, een passend ontwerp, de optimalisatie van het systeem en een passende combinatie van de technieken, vermeld in punt b) tot en met h) van BBT 14 van de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen.

Bij de selectie wordt de voorkeur gegeven aan de volgende systemen die in afnemende graad van prioriteit worden vermeld:

1° scheiding van procesafgassen met hoge en lage VOS-concentraties;

2° technieken om de VOS-concentratie te homogeniseren en te verhogen als vermeld in artikel 3.17.3.8.2, 2° en 3°, van dit besluit;

3° technieken om oplosmiddelen in procesafgassen op te vangen en terug te winnen als vermeld in punt a) tot en met c) van BBT 15 van de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen;

4° technieken voor VOS-reductie met terugwinning van energie als vermeld in punt d) tot en met g) van BBT 15 van de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen;

5° technieken voor VOS-reductie zonder terugwinning van oplosmiddelen of energie als vermeld in punt h) en i) van BBT 15 van de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen.

Art. 3.17.3.8.2. Het energieverbruik van het VOS-nabehandelingssysteem wordt verminderd door de toepassing van één of een combinatie van de volgende technieken:

1° bij gecentraliseerde thermische afgasbehandelingssystemen voor batchprocessen de instandhouding van de naar het afgasbehandelingssysteem gestuurde VOS-concentraties door ventilatoren met variabele frequentie te gebruiken;

2° de interne concentratie van oplosmiddelen in de procesafgassen;

3° de externe concentratie van oplosmiddelen in de procesafgassen via adsorptie. Dat houdt in dat de oplosmiddelconcentratie in procesafgassen wordt verhoogd door een continue circulaire stroom van de spuitcabine-proceslucht, als dat mogelijk is in combinatie met procesafgassen van de uithardingsoven en -droger, door een adsorptie-uitrusting te leiden;

4° de plenum (ventilatie) techniek om het volume van het afgas te verminderen.

Art. 3.17.3.8.3. In afgassen van de thermische behandeling van procesafgassen die afkomstig zijn van oplosmiddelen worden de emissies van NO_x verminderd en de emissies van CO beperkt door de optimalisatie van de thermische behandelingsomstandigheden. Dat houdt het volgende in:

1° het goede ontwerp van de verbrandingskamers, branders en bijbehorende apparatuur en toestellen;

2° de optimalisering van de verbrandingsomstandigheden door de verbrandingsparameters te controleren, waaronder de temperatuur, vermeld in artikel 3.17.3.6.4, en de verblijftijd, al dan niet met gebruik van automatische systemen;

3° het regelmatig geplande onderhoud van het verbrandingssysteem volgens de aanbevelingen van de leveranciers.

Art. 3.17.3.8.4. Op de geloosde afgassen van de thermische behandeling van de procesafgassen die afkomstig zijn van oplosmiddelen is een emissiegrenswaarde van 130 mg/Nm³ voor NO_x, uitgedrukt als NO₂, van toepassing.

Het eerste lid is niet van toepassing als procesafgassen naar een stookinstallatie worden gestuurd.

In de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit kan een afwijking verleend worden van de emissiegrenswaarde voor NO_x, vermeld in het eerste lid, als stikstofbevattende verbindingen, zoals N,N-dimethylformamide (DMF) of N-methylpyrrolidon (NMP), in het procesafgas aanwezig zijn.

Art. 3.17.3.8.5. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de emissies van stof in afgassen die afkomstig zijn van de oppervlaktevoorbereiding, het snijden, het coaten en de afwerking van het substraat voor de sectoren en processen, vermeld in de volgende tabel:

parameter	sector	proces	emissiegrenswaarde
stof	coating van voertuigen	spuitcoating	3 mg/Nm ³
	coating van andere oppervlakken van metaal of kunststof	spuitcoating	3 mg/Nm ³
	coating van vliegtuigen	voorbereiding, zoals schuren of stralen, en coating	3 mg/Nm ³
	het coaten en bedrukken van metalen verpakkingen	aanbrenging door spuiten	3 mg/Nm ³
	coating van houten oppervlakken	voorbereiding en coating	3 mg/Nm ³

Onderafdeling 3.17.3.9. Energie-efficiëntie

Art. 3.17.3.9.1. Energie wordt efficiënt gebruikt door de toepassing van de volgende technieken en een geschikte combinatie van de technieken, vermeld in punt c) tot en met h) van BBT 19 van de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen:

1° het opstellen van een energie-efficiëntieplan. Dat maakt deel uit van de planning om de ecologische voetafdruk van een installatie te verkleinen, als onderdeel van het milieubeheersysteem, vermeld in artikel 3.17.3.2.1. Het energie-efficiëntieplan wordt aangepast aan de specifieke kenmerken van de installatie voor de uitgevoerde processen, de materialen, de producenten enzovoort en omvat ten minste al de volgende punten:

- a) het vaststellen en berekenen van het specifiek energieverbruik van de activiteit;
- b) het vaststellen van jaarlijkse essentiële prestatie-indicatoren;
- c) het plannen van periodieke doelstellingen voor verbetering en de acties die daarmee verband houden;

2° het jaarlijks opstellen van een rapport over de energiebalans. In het rapport wordt een uitsplitsing gemaakt van het energieverbruik en de energieopwekking, met inbegrip van geëxporteerde energie, naar soort bron, zoals elektriciteit, fossiele brandstoffen, hernieuwbare energie, ingevoerde warmte of koeling. Het rapport wordt aangepast aan de specifieke kenmerken van de installatie voor de uitgevoerde processen, de materialen enzovoort en omvat ten minste al de volgende punten:

- a) de afbakening van de energiegrens van de activiteit voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen;
- b) de informatie over het energieverbruik voor de geleverde energie;
- c) de informatie over de energie die uit de installatie wordt geëxporteerd;
- d) de informatie over de energiestroom, zoals Sankey-diagrammen of energiebalansen, waaruit blijkt hoe de energie door het proces wordt gebruikt.

Het energie-efficiëntieplan, vermeld in het eerste lid, 1°, en het rapport over de energiebalans, vermeld in het eerste lid, 2°, worden ter beschikking gesteld van de toezichthouder en het Vlaams Energie- en Klimaatagentschap als die daarom verzoekt.

Het rapport over de energiebalans, vermeld in het eerste lid, 2°, wordt gebruikt om de grenswaarden voor specifiek energieverbruik, vermeld in artikel 3.17.3.9.2, af te toetsen.

Art. 3.17.3.9.2. De grenswaarden voor specifiek energieverbruik, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de sectoren en productsoorten, vermeld in de volgende tabel:

sector	productsoort	grenswaarde voor specifiek energieverbruik	eenheid
coating van voertuigen	personenwagens	1,3	MWh/gecoat voertuig
	bestelwagens	2	
	vrachtwagencabines	2	
	vrachtwagens	0,5	
continu verven (bandlakken)	rollen van staal of aluminium	2,5	kWh/m ² continu geverfd materiaal
coating van textiel, folie en papier	coating van textiel met polyurethaan of polyvinylchloride	5	kWh/m ² gecoat oppervlak
vervaardiging van wikkel-draad	draden met een gemiddelde diameter > 0,1 mm	5	kWh/kg gecoat draad
het coaten en bedrukken van metalen verpakkingen	alle productsoorten	1,5	kWh/m ² gecoat oppervlak
heatsetrotatie-offsetdruk	alle productsoorten	14	Wh/m ² van het bedrukte oppervlak
flexografie en rotatiediepdruk, andere dan illustratiediepdruk	alle productsoorten	350	Wh/m ² van het bedrukte oppervlak
illustratiediepdruk	alle productsoorten	30	Wh/m ² van het bedrukte oppervlak

De grenswaarden voor specifiek energieverbruik, vermeld in het eerste lid, hebben betrekking op jaargemiddelden en worden berekend met de volgende formule:

$$\text{specifiek energieverbruik} = \frac{\text{energieverbruik}}{\text{activiteitsgraad}}, \text{ waarbij}$$

1° energieverbruik: de totale hoeveelheid warmte, door primaire energiebronnen geproduceerd, en de elektriciteit die door de installatie wordt verbruikt als gedefinieerd in het energie-efficiëntieplan, vermeld in artikel 3.17.3.9.1, eerste lid, 1°;

2° activiteitsgraad: de totale hoeveelheid in of door de installatie verwerkte producten, uitgedrukt in voor de sector passende eenheden.

Onderafdeling 3.17.3.10. Watergebruik en de productie van afvalwater

Art. 3.17.3.10.1. §1. Het waterverbruik en de productie van afvalwater uit waterige processen, zoals ontvetting, reiniging, oppervlaktebehandeling en natte gaswassing, worden verminderd door de toepassing van een passende combinatie van de technieken, vermeld in punt b) en c) van BBT 20 van de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen, en door het opstellen van een waterbeheersplan en het jaarlijks uitvoeren van wateraudits.

Het opstellen van een waterbeheersplan en het jaarlijks uitvoeren van wateraudits, vermeld in het eerste lid, maakt deel uit van de planning om de ecologische voetafdruk van een installatie te verkleinen, als onderdeel van het milieubeheersysteem, vermeld in artikel 3.17.3.2.1.

Een waterbeheersplan en wateraudits, vermeld in het eerste lid, omvatten ten minste de volgende punten:

- 1° stroomdiagrammen en een watermassabalans van de installatie;
- 2° de vaststelling van doelstellingen op het gebied van de waterefficiëntie;
- 3° de toepassing van technieken voor de optimalisering van het water, zoals controle van het waterverbruik, recycling van water, detectie en reparatie van lekken.

§2. Het waterbeheersplan en de wateraudits, vermeld in paragraaf 1, worden ter beschikking gesteld van de toezichthouder en de Vlaamse Milieumaatschappij als die daarom verzoekt.

§3. Het waterbeheersplan en de wateraudits, vermeld in paragraaf 1, worden gebruikt om de grenswaarden voor specifiek waterverbruik, vermeld in artikel 3.17.3.10.2, af te toetsen.

Art. 3.17.3.10.2. De grenswaarden voor specifiek waterverbruik, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de sectoren en productsoorten, vermeld in de volgende tabel:

Sector	productsoort	grenswaarde voor specifiek waterverbruik	eenheid
coating van voertuigen	personenwagens	1,3	m ³ /gecoat voertuig
	bestelwagens	2,5	
	vrachtwagencabines	3	
	vrachtwagens	5	
continu verven (bandlakken)	rollen van staal of aluminium	1,3	l/m ² continu geleverd materiaal
het coaten en bedrukken van metalen verpakkingen	DWI-blikken uit twee delen	110	l/1000 blikken

De grenswaarden voor specifiek waterverbruik, vermeld in het eerste lid, hebben betrekking op jaargemiddelden en worden berekend met de volgende formule:

$$\text{specifiek waterverbruik} = \frac{\text{waterverbruik}}{\text{activiteitsgraad}}, \text{ waarbij:}$$

1° waterverbruik: de totale hoeveelheid gebruikt water bij de activiteiten in de installatie, uitgedrukt in l/jaar of m³/jaar, exclusief de volgende hoeveelheden:

- a) gerecycleerd en hergebruikt water;
- b) water in koelsystemen met doorloop;
- c) water voor huishoudelijk of soortgelijk gebruik;

2° activiteitsgraad: de totale hoeveelheid in of door de installatie verwerkte producten, uitgedrukt in voor de sector passende eenheden.

Onderafdeling 3.17.3.11. Emissies naar water

Art. 3.17.3.11.1. De emissies naar water worden verminderd en het hergebruik en de recycling van water uit waterige processen, zoals ontvetting, reiniging, oppervlaktebehandeling en natte gaswassing, worden vergemakkelijkt door de toepassing van een combinatie van de technieken, vermeld in BBT 21 van de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen.

Art. 3.17.3.11.2. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de lozing van het afvalwater:

sector	stof of parameter	emissiegrenswaarde (in mg/l)	
		lozing in oppervlaktewater	lozing in riolering
coating van voertuigen	zwevende stoffen	30	/
	CZV	125 (1)	/
	AOX	0,4	0,4
	fluoride	15 (2)	15 (2)
	nikkel (Ni)	0,4	0,4
	zink (Zn)	0,5	0,5
continu verven (bandlakken)	zwevende stoffen	30	/
	CZV	125 (1)	/
	AOX	0,4	0,4
	fluoride	15 (2)	15 (2)
	nikkel (Ni)	0,1	0,1
	zink (Zn)	0,5 (3)	0,5 (3)
	chromium (Cr)	0,15 (4)	0,15 (4)
chromium VI (Cr VI)	0,05 (5)	0,05 (5)	

sector	stof of parameter	emissiegrenswaarde (in mg/l)	
		lozing in oppervlaktewater	lozing in riolering
coating en bedrukken van metalen verpakkingen: DWI-blikken	zwevende stoffen	30	/
	CZV	120 (1)	/
	AOX	0,4	0,4
	fluoride	15 (2)	15 (2)
coating van vliegtuigen	chromium (Cr)	0,15 (4)	0,15 (4)
	chromium VI (Cr VI)	0,05 (5)	0,05 (5)

(1) De emissiegrenswaarde voor CZV kan worden vervangen door een emissiegrenswaarde voor TOC. Er wordt dan voor TOC door een MER-deskundige, erkend in de discipline water, deeldomein oppervlakte- en afvalwater als vermeld in artikel 6, 1°, d), 4), van het VLAREL van 19 november 2010, een correlatie tussen de twee parameters vastgesteld voor de specifieke emissiebron en de stap van de afvalwaterbehandeling. De parameters TOC en CZV zijn alternatieven. Ofwel is de emissiegrenswaarde voor TOC van toepassing, ofwel de emissiegrenswaarde voor CZV. TOC is de voorkeursoptie omdat daarbij geen zeer toxische verbindingen hoeven te worden gebruikt.

(2) De emissiegrenswaarde voor fluoride is alleen van toepassing als fluorverbindingen in de processen worden gebruikt.

(3) In de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit kan van de emissiegrenswaarde voor zink afgeweken worden in geval van substraten die zink bevatten of met zink zijn voorbehandeld, met een maximum van 1 mg/l.

(4) De emissiegrenswaarde voor chroom is alleen van toepassing als chroomverbindingen in de processen worden gebruikt.

(5) De emissiegrenswaarde voor chroom VI is alleen van toepassing als chroom VI-verbindingen in de processen worden gebruikt.

Art. 3.17.3.11.3. De parameters, vermeld in artikel 3.17.3.11.2, maandelijks gemeten. Voor de parameters zwevende stoffen en CZV of TOC bij lozing in riolering geldt de meetfrequentie, vermeld in artikel 4.2.5.2.1 van titel II van het VLAREM, als het bedrijfsafvalwater geen gevaarlijke stoffen bevat, of de meetfrequentie, vermeld in artikel 4.2.5.3.1 van het voormelde besluit, als het bedrijfsafvalwater een of meer gevaarlijke stoffen bevat.

Als de discontinue afvalwaterlozing minder frequent is dan de meetfrequentie, vermeld in het eerste lid, is de minimale monitoringfrequentie een keer per lozing.

In het tweede lid wordt verstaan onder discontinue afvalwaterlozing: het lozen van een zekere hoeveelheid vastgehouden water.

De parameters TOC en CZV zijn alternatieven. Ofwel is de meetfrequentie voor TOC van toepassing, ofwel de meetfrequentie voor CZV. TOC is de voorkeursoptie omdat daarbij geen zeer toxische verbindingen hoeven te worden gebruikt.

De meetfrequentie kan worden verlaagd tot om de drie maanden als is aangetoond dat de emissieniveaus voldoende stabiel zijn en na goedkeuring door de toezichthouder.

Onderafdeling 3.17.3.12. Afvalbeheer

Art. 3.17.3.12.1. De hoeveelheid afval dat bestemd is voor verwijdering, wordt verminderd door de toepassing van de volgende technieken en een van de technieken of de beide technieken, vermeld in punt c) en d) van BBT 22 van de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen:

1° het opstellen van een afvalbeheersplan. Een afvalbeheersplan maakt deel uit van het milieubeheersysteem, vermeld in artikel 3.17.3.2.1, en omvat een reeks maatregelen met de volgende doelstellingen:

- a) de productie van afval tot een minimum beperken;
- b) het hergebruik, de regeneratie of de recycling van afval of de terugwinning van energie uit afval optimaliseren;
- c) de correcte verwijdering van afval waarborgen;

2° de monitoring van de hoeveelheden afvalstoffen. De geproduceerde hoeveelheden afval worden jaarlijks geregistreerd, uitgesplitst per soort afval. Het gehalte aan oplosmiddelen in het afval wordt ten minste jaarlijks bepaald met een analyse of berekening.

De monitoring van de hoeveelheden afvalstoffen, vermeld in het eerste lid, 2°, wordt gebruikt ter aftoetsing van de richtwaarden voor de specifieke hoeveelheid afval die van de locatie verwijderd is en die afkomstig is van het coaten van voertuigen, vermeld in artikel 3.17.4.2.1.

Afdeling 3.17.4. Coaten van voertuigen

Onderafdeling 3.17.4.1. VOS-emissies en verbruik van energie en grondstoffen

Art. 3.17.4.1.1. Voor nieuwe installaties of belangrijke verbeteringen van installaties worden het verbruik van oplosmiddelen, andere grondstoffen en energie, en ook de VOS-emissies verminderd door de toepassing van één of een combinatie van de volgende coatingsystemen:

1° een gemengde coating. Dat is een coatingsysteem op oplosmiddelbasis waarbij een deklaag, namelijk primerlaag of grondlaag, op waterbasis is;

2° een coating op waterbasis. Dat is een coatingsysteem waarbij de primerlaag en grondlaag op waterbasis zijn;

3° een geïntegreerd coatingprocedé. Dat is een coatingsysteem dat de functies van primerlaag en grondlaag combineert en in twee spuitstappen wordt aangebracht;

4° een drielaags natlaksysteem, ook wel nat in nat genoemd. Dat is een coatingsysteem waarbij de primerlaag, de grondlaag en de vernislaag zonder tussentijds drogen worden aangebracht. De primerlaag en grondlaag kunnen op oplosmiddelbasis of waterbasis zijn.

Art. 3.17.4.1.2. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de totale VOS-emissies die afkomstig zijn van het coaten van voertuigen:

parameter	voertuigtype	emissiegrenswaarde, jaargemiddelde (in g VOS/m ² oppervlakte)	
		nieuwe installatie	bestaande installatie
totale VOS-emissie, zoals berekend met de oplosmiddelenboekhouding	personenwagens	15	30
	bestelwagens	20	40
	vachtwagencabines	20	40
	vrachtwagens	40	50
	bussen	100	150

De emissiegrenswaarden, vermeld in het eerste lid, hebben betrekking op emissies uit alle stadia van het proces die in dezelfde installatie worden uitgevoerd, vanaf de elektroforetische coating, of andere soorten coatingprocessen, tot en met het uiteindelijke in de was zetten en polijsten van de toplaag, en ook de oplosmiddelen die worden gebruikt bij het reinigen van productieapparatuur tijdens en buiten de productieperiode.

De oppervlakte, vermeld in het eerste lid, wordt gedefinieerd conform punt emissiegrenswaarden voor de voertuigcoatingindustrie van bijlage 5.59.1 bij titel II van het VLAREM.

Onderafdeling 3.17.4.2. Hoeveelheid afval die van de locatie verwijderd is

Art. 3.17.4.2.1. De richtwaarden voor de specifieke hoeveelheid afval die van de locatie verwijderd is en die afkomstig is van het coaten van voertuigen, vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de voertuigtypes, vermeld in de volgende tabel:

voertuigtype	relevante afvalstromen	richtwaarde voor specifieke hoeveelheid afval die van de locatie verwijderd is, jaargemiddelde
personenwagens	1° verfafval	9 kg/gecoat voertuig
bestelwagens	2° plastisol-, dichtings- en kleefstofafval	
vrachtwagencabines	3° gebruikte oplosmiddelen	17 kg/gecoat voertuig
	4° verfslib	
	5° ander van de spuitery afkomstig afval, waaronder absorberend en schoonmaakmateriaal, filters, verpakkingsmateriaal, gebruikte actieve kool enzovoort	11 kg/gecoat voertuig

De richtwaarden voor de specifieke hoeveelheid afval die van de locatie verwijderd is, vermeld in het eerste lid, kunnen hoger zijn als droge gaswassing met kalksteen wordt gebruikt.

De richtwaarden voor de specifieke hoeveelheid afval die van de locatie verwijderd is, vermeld in het eerste lid, hebben betrekking op jaargemiddelden en worden berekend met de volgende formule:

$$\text{specifieke hoeveelheid afval die van de locatie verwijderd is} = \frac{\text{hoeveelheid afval die van de locatie verwijderd is}}{\text{activiteitsgraad}}, \text{ waarbij:}$$

1° hoeveelheid afval die van de locatie verwijderd is: de totale hoeveelheid afval die van de installatie verwijderd is, uitgedrukt in kg/jaar;

2° activiteitsgraad: de totale hoeveelheid in of door de installatie verwerkte producten, uitgedrukt in het aantal gecoate voertuigen per jaar.

Afdeling 3.17.5. Coaten van andere oppervlakken van metaal of kunststof

Art. 3.17.5.1. Voor het coaten van andere oppervlakken van metaal of kunststof wordt voldaan aan een van de volgende voorwaarden:

1° de emissiegrenswaarden voor de totale VOS-emissies, vermeld in de volgende tabel:

parameter	proces	emissiegrenswaarde, jaargemiddelde
totale VOS-emissie, zoals berekend aan de hand van de oplosmiddelenboekhouding	coating van metalen oppervlakken	0,2 kg VOS/kg input aan massa van vaste stof
	coating van kunststofoppervlakken	0,3 kg VOS/kg input aan massa van vaste stof

2° de emissiegrenswaarde voor de diffuse VOS-emissies én de emissiegrenswaarde voor de VOS-emissies in afgassen, vermeld in de volgende tabellen:

parameter	emissiegrenswaarde, jaargemiddelde
diffuse VOS-emissie, zoals berekend aan de hand van de oplosmiddelenboekhouding	10% van de input aan oplosmiddelen

parameter	emissiegrenswaarde, daggemiddelde in geval van continue metingen, of gemiddelde over de bemonsteringsperiode in geval van periodieke metingen
totaal vluchtige organische stoffen, uitgedrukt als koolstof (TVOC) in afgassen	20 mg C/Nm ³ (1)
(1) Als technieken worden gebruikt die het hergebruik of de recycling van het teruggewonnen oplosmiddel mogelijk maken geldt een emissiegrenswaarde van 35 mg C/Nm ³ voor totaal vluchtige organische stoffen.	

Voor installaties die gebruikmaken van externe concentratie van oplosmiddelen in de procesafgassen via adsorptie, als vermeld in artikel 3.17.3.8.2, 3°, in combinatie met een afgasbehandelingstechniek, geldt naast de emissiegrenswaarden, vermeld in het eerste lid, 2°, een bijkomende emissiegrenswaarde van 50 mg C/Nm³ voor totaal vluchtige organische stoffen op het afgas van de concentrator.

In de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit kan afwijking verleend worden van de emissiegrenswaarden, vermeld in het eerste en tweede lid, als de metalen of kunststofonderdelen in een voertuigcoatingfabriek worden gecoat en die emissies worden meegenomen in de berekening van de totale VOS-emissies voor de coating van voertuigen.

Afdeling 3.17.6. Coaten van schepen en jachten

Art. 3.17.6.1. De totale VOS-emissies en stofemissies naar lucht en de emissies naar water worden vermindert, en de totale milieuprestatie wordt verbeterd door de toepassing van de volgende technieken en een combinatie van de technieken, vermeld in punt c) tot en met i) van BBT 25 van de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen:

1° voor nieuwe installaties of belangrijke verbeteringen van installaties: de scheiding van afval- en afvalwaterstromen. Dat houdt in dat dokken en scheepshellingen worden gebouwd met al de volgende systemen:

a) een systeem om droog afval op doeltreffende wijze te verzamelen en te hanteren en gescheiden te houden van nat afval;

b) een systeem om afvalwater te scheiden van hemelwater, met inbegrip van stormwater;

2° beperkingen hanteren voor ongunstige weersomstandigheden. Dat houdt in dat er niet gestraald of luchtloos gespoten wordt bij vastgestelde of voorspelde ongunstige weersomstandigheden als de behandelingsruimten niet volledig zijn afgesloten.

Art. 3.17.6.2. De emissiegrenswaarde, vermeld in de volgende tabel, is van toepassing op de totale VOS-emissies die afkomstig zijn van het coaten van schepen en jachten:

parameter	emissiegrenswaarde, jaargemiddelde
totale VOS-emissie, zoals berekend aan de hand van de oplosmiddelenboekhouding	0,375 kg VOS/kg input aan massa van vaste stof

Afdeling 3.17.7. Coaten van vliegtuigen

Art. 3.17.7.1. De totale VOS-emissies worden vermindert en de totale milieuprestatie van het coaten van vliegtuigen wordt verbeterd door omsluiting toe te passen, namelijk het coaten van de samenstellende onderdelen in gesloten spuitcabines, al dan niet in combinatie met de andere techniek, vermeld in punt b) van BBT 26 van de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen.

Art. 3.17.7.2. De emissiegrenswaarde, vermeld in de volgende tabel, is van toepassing op de totale VOS-emissies die afkomstig zijn van het coaten van vliegtuigen:

parameter	emissiegrenswaarde, jaargemiddelde
totale VOS-emissie, zoals berekend aan de hand van de oplosmiddelenboekhouding	0,58 kg VOS/kg input aan massa van vaste stof

Afdeling 3.17.8. Continu verven (bandlakken)

Art. 3.17.8.1. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende twee tabellen, zijn van toepassing op de diffuse VOS-emissies en de VOS-emissies in afgassen die afkomstig zijn van het continu verven:

parameter	emissiegrenswaarde, jaargemiddelde
diffuse VOS-emissie zoals berekend aan de hand van de oplosmiddelenboekhouding	3% van de input aan oplosmiddelen

parameter	emissiegrenswaarde, daggemiddelde in geval van continue metingen of gemiddelde over de bemonsteringsperiode in geval van periodieke metingen
totaal vluchtige organische stoffen, uitgedrukt als koolstof (TVOC) in afgassen	20 mg C/Nm ³ (1)
(1) Als technieken worden gebruikt die het hergebruik of de recycling van het teruggewonnen oplosmiddel mogelijk maken geldt een emissiegrenswaarde van 50 mg C/Nm ³ voor totaal vluchtige organische stoffen.	

Voor installaties die gebruikmaken van externe concentratie van oplosmiddelen in de procesafgassen via adsorptie, als vermeld in artikel 3.17.3.8.2, 3°, in combinatie met een afgasbehandelingstechniek, geldt naast de emissiegrenswaarden vermeld in het eerste lid, een bijkomende emissiegrenswaarde van 50 mg C/Nm³ voor totaal vluchtige organische stoffen op het afgas van de concentrator.

Afdeling 3.17.9. Vervaardiging van kleefband

Art. 3.17.9.1. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende twee tabellen, zijn van toepassing op de totale VOS-emissies en de VOS-emissies in afgassen die afkomstig zijn van de vervaardiging van kleefband:

parameter	emissiegrenswaarde, jaargemiddelde
totale VOS-emissie, zoals berekend aan de hand van de oplosmiddelenboekhouding	2,5% van de input aan oplosmiddelen

parameter	emissiegrenswaarde, daggemiddelde in geval van continue metingen, of gemiddelde over de bemonsteringsperiode in geval van periodieke metingen
totaal vluchtige organische stoffen, uitgedrukt als koolstof (TVOC) in afgassen	20 mg C/Nm ³ (1)

(1) Als technieken worden gebruikt die het hergebruik of de recycling van het teruggewonnen oplosmiddel mogelijk maken geldt een emissiegrenswaarde van 50 mg C/Nm³ voor totaal vluchtige organische stoffen.

Voor installaties die gebruikmaken van externe concentratie van oplosmiddelen in de procesafgassen via adsorptie, als vermeld in artikel 3.17.3.8.2, 3°, in combinatie met een afgasbehandelingstechniek, geldt naast de emissiegrenswaarden, vermeld in het eerste lid, een bijkomende emissiegrenswaarde van 50 mg C/Nm³ voor totaal vluchtige organische stoffen op het afgas van de concentrator.

Afdeling 3.17.10. Coaten van textiel, folie en papier

Art. 3.17.10.1. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende twee tabellen, zijn van toepassing op de diffuse VOS-emissies en de VOS-emissies in afgassen die afkomstig zijn van het coaten van textiel, folie en papier:

parameter	emissiegrenswaarde, jaargemiddelde
diffuse VOS-emissie zoals berekend aan de hand van de oplosmiddelenboekhouding	5% van de input aan oplosmiddelen

parameter	emissiegrenswaarde, daggemiddelde in geval van continue metingen of gemiddelde over de bemonsteringsperiode in geval van periodieke metingen
totaal vluchtige organische stoffen, uitgedrukt als koolstof (TVOC) in afgassen	20 mg C/Nm ³ (1)

(1) Als technieken worden gebruikt die het hergebruik of de recycling van het teruggewonnen oplosmiddel mogelijk maken geldt een emissiegrenswaarde van 50 mg C/Nm³ voor totaal vluchtige organische stoffen.

Voor installaties die gebruikmaken van externe concentratie van oplosmiddelen in de procesafgassen via adsorptie, als vermeld in artikel 3.17.3.8.2, 3°, in combinatie met een afgasbehandelingstechniek, geldt naast de emissiegrenswaarden, vermeld in het eerste lid, een bijkomende emissiegrenswaarde van 50 mg C/Nm³ voor totaal vluchtige organische stoffen op het afgas van de concentrator.

Afdeling 3.17.11. Vervaardiging van wikkeldraad

Art. 3.17.11.1. De totale VOS-emissies en het energieverbruik worden verminderd door de toepassing van procesgeïntegreerde VOS-oxidatie en één of een combinatie van de technieken, vermeld in punt b) tot en met d) van BBT 27 van de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen.

Procesgeïntegreerde VOS-oxidatie, vermeld in het eerste lid, houdt in dat het lucht- en oplosmiddelmengsel, dat het resultaat is van verdamping van het oplosmiddel tijdens het proces van herhaalde uitharding van de deklaag, wordt behandeld in een katalytische oxidator die in de uithardingsoven/droger is geïntegreerd. De afvalwarmte van de katalytische oxidator wordt gebruikt in het droogproces om de circulerende luchtstroom te verwarmen of als proceswarmte voor andere doeleinden binnen de installatie.

Art. 3.17.11.2. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende twee tabellen, zijn van toepassing op de totale VOS-emissies en de VOS-emissies in afgassen die afkomstig zijn van de vervaardiging van wikkeldraad:

parameter	productsoort	emissiegrenswaarde, jaargemiddelde
totale VOS-emissie, zoals berekend aan de hand van de oplosmiddelenboekhouding	draden met een gemiddelde diameter > 0,1 mm	3,3 g VOS/kg gecoate draad
	draden met een gemiddelde diameter ≤ 0,1 mm	10 g VOS/kg gecoate draad

parameter	emissiegrenswaarde, daggemiddelde in geval van continue metingen, of gemiddelde over de bemonsteringsperiode in geval van periodieke metingen
totaal vluchtige organische stoffen, uitgedrukt als koolstof (TVOC) in afgassen	40 mg C/Nm ³

Afdeling 3.17.12. Coaten en bedrukken van metalen verpakkingen

Art. 3.17.12.1. Voor het coaten en bedrukken van metalen verpakkingen wordt voldaan aan een van de volgende voorwaarden:

1° de emissiegrenswaarde voor de totale VOS-emissies, vermeld in de volgende tabel:

parameter	emissiegrenswaarde, jaargemiddelde
totale VOS-emissie, zoals berekend aan de hand van de oplosmiddelenboekhouding	3,5 g VOS/m ² gecoat of bedrukt oppervlak

2° de emissiegrenswaarde voor diffuse VOS-emissies én de emissiegrenswaarde voor de VOS-emissies in afgassen, vermeld in de volgende tabellen:

parameter	emissiegrenswaarde, jaargemiddelde
diffuse VOS-emissie, zoals berekend aan de hand van de oplosmiddelenboekhouding	12% van de input aan oplosmiddelen

parameter	emissiegrenswaarde, daggemiddelde in geval van continue metingen, of gemiddelde over de bemonsteringsperiode in geval van periodieke metingen
totaal vluchtige organische stoffen, uitgedrukt als koolstof (TVOC) in afgassen	20 mg C/Nm ³

Voor installaties die gebruikmaken van externe concentratie van oplosmiddelen in de procesafgassen via adsorptie, als vermeld in artikel 3.17.3.8.2, 3°, in combinatie met een afgasbehandelingstechniek, geldt naast de emissiegrenswaarden vermeld in het eerste lid, 2°, een bijkomende emissiegrenswaarde van 50 mg C/Nm³ voor totaal vluchtige organische stoffen op het afgas van de concentrator.

Afdeling 3.17.13. Heatsetrotatie-offsetdruk

Art. 3.17.13.1. Voor heatsetrotatie-offsetdruk wordt voldaan aan een van de volgende voorwaarden:

1° de emissiegrenswaarde voor de totale VOS-emissies, vermeld in de volgende tabel:

parameter	emissiegrenswaarde, jaargemiddelde
totale VOS-emissie, zoals berekend aan de hand van de oplosmiddelenboekhouding	0,04 kg VOS/kg inktinput

2° de emissiegrenswaarde voor diffuse VOS-emissies én de emissiegrenswaarde voor de VOS-emissies in afgassen, vermeld in de volgende tabellen:

parameter	emissiegrenswaarde, jaargemiddelde
diffuse VOS-emissie, zoals berekend aan de hand van de oplosmiddelenboekhouding	10% van de input aan oplosmiddelen

parameter	emissiegrenswaarde, daggemiddelde in geval van continue metingen, of gemiddelde over de bemonsteringsperiode in geval van periodieke metingen
totaal vluchtige organische stoffen, uitgedrukt als koolstof (TVOC) in afgassen	15 mg C/Nm ³

Afdeling 3.17.14. Flexografie en rotatiediepdruk, andere dan illustratiediepdruk

Art. 3.17.14.1. Voor flexografie en rotatiediepdruk, andere dan illustratiediepdruk, wordt voldaan aan een van de volgende voorwaarden:

1° de emissiegrenswaarde voor de totale VOS-emissies, vermeld in de volgende tabel:

parameter	emissiegrenswaarde, jaargemiddelde
totale VOS-emissie, zoals berekend aan de hand van de oplosmiddelenboekhouding	0,3 kg VOS/kg input aan massa van vaste stof

2° de emissiegrenswaarde voor diffuse VOS-emissies én emissiegrenswaarde voor de VOS-emissies in afgassen, vermeld in de volgende tabellen:

parameter	emissiegrenswaarde, jaargemiddelde
diffuse VOS-emissie, zoals berekend aan de hand van de oplosmiddelenboekhouding	12% van de input aan oplosmiddelen

parameter	emissiegrenswaarde, daggemiddelde in geval van continue metingen, of gemiddelde over de bemonsteringsperiode in geval van periodieke metingen
totaal vluchtige organische stoffen, uitgedrukt als koolstof (TVOC) in afgassen	20 mg C/Nm ³ (1)

(1) Als technieken worden gebruikt die het hergebruik of de recycling van het teruggewonnen oplosmiddel mogelijk maken geldt een emissiegrenswaarde van 50 mg C/Nm³ voor totaal vluchtige organische stoffen.

Voor installaties die gebruikmaken van externe concentratie van oplosmiddelen in de procesafgassen via adsorptie, als vermeld in artikel 3.17.3.8.2, 3°, in combinatie met een afgasbehandelingstechniek, geldt naast de emissiegrenswaarden, vermeld in het eerste lid, 2°, een bijkomende emissiegrenswaarde van 50 mg C/Nm³ voor totaal vluchtige organische stoffen op het afgas van de concentrator.

Afdeling 3.17.15. Illustratiediepdruk

Art. 3.17.15.1. De VOS-emissies van de illustratiediepdruk worden verminderd door het gebruik van een toluenterugwinningssysteem op basis van adsorptie.

Art. 3.17.15.2. De emissiegrenswaarden, vermeld in de volgende tabellen, zijn van toepassing op de totale VOS-emissies én de VOS-emissies in afgassen die afkomstig zijn van de illustratiediepdruk:

parameter	emissiegrenswaarde, jaargemiddelde
diffuse VOS-emissie, zoals berekend aan de hand van de oplosmiddelenboekhouding	2,5% van de input aan oplosmiddelen
parameter	emissiegrenswaarde, daggemiddelde in geval van continue metingen, of gemiddelde over de bemonsteringsperiode in geval van periodieke metingen
totaal vluchtige organische stoffen, uitgedrukt als koolstof (TVOC) in afgassen	20 mg C/Nm ³

Afdeling 3.17.16. Coaten van houten oppervlakken

Art. 3.17.16.1. Voor het coaten van houten oppervlakken wordt voldaan aan een van de volgende voorwaarden:

1° de emissiegrenswaarde voor de totale VOS-emissies, vermeld in de volgende tabel:

Parameter	gecoate substraten	emissiegrenswaarde, jaargemiddelde
totale VOS-emissie, zoals berekend aan de hand van de oplosmiddelenboekhouding	platte substraten	0,1 kg VOS/kg input aan massa van vaste stof
	andere dan platte substraten	0,25 kg VOS/kg input aan massa van vaste stof

2° de emissiegrenswaarde voor diffuse VOS-emissies én de emissiegrenswaarde voor de VOS-emissies in afgassen, vermeld in de volgende tabellen:

parameter	emissiegrenswaarde, jaargemiddelde
diffuse VOS-emissie, zoals berekend aan de hand van de oplosmiddelenboekhouding	10% van de input aan oplosmiddelen
parameter	emissiegrenswaarde, daggemiddelde in geval van continue metingen, of gemiddelde over de bemonsteringsperiode in geval van periodieke metingen
totaal vluchtige organische stoffen, uitgedrukt als koolstof (TVOC) in afgassen	20 mg C/Nm ³

Voor installaties die gebruikmaken van externe concentratie van oplosmiddelen in de procesafgassen via adsorptie, als vermeld in artikel 3.17.3.8.2, 3°, in combinatie met een afgasbehandelingstechniek, geldt naast de emissiegrenswaarden vermeld in het eerste lid, 2°, een bijkomende emissiegrenswaarde van 50 mg C/Nm³ voor totaal vluchtige organische stoffen op het afgas van de concentrator.

Afdeling 3.17.17. Conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen

Onderafdeling 3.17.17.1. Toepasbaarheid

Art. 3.17.17.1.1. Met toepassing van de bepalingen over de toepasbaarheid, vermeld in punt g) van BBT 38, BBT 39, punt a) van BBT 47 en punt c) van BBT 47 van de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen, kan er in de omgevingsvergunning voor de exploitatie van de ingedeelde inrichting of activiteit worden afgeweken van de volgende artikelen van dit besluit:

1° artikel 3.17.17.7.3, 7°, met toepassing van punt g) van BBT 38;

2° artikel 3.17.17.7.4 met toepassing van BBT 39;

3° artikel 3.17.17.12.1, §1, 1°, met toepassing van punt a) van BBT 47;

4° artikel 3.17.17.12.1, §3, met toepassing van punt c) van BBT 47.

Onderafdeling 3.17.17.2. Totale milieuprestatie

Art. 3.17.17.2.1. De totale milieuprestatie wordt verbeterd door een milieubeheersysteem in te voeren en na te leven dat al de elementen, vermeld in artikel 3.17.3.2.1, eerste lid, 1° tot en met 20°, omvat.

Specifiek voor de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen maken naast de elementen, vermeld in het eerste lid, ook de volgende elementen deel uit van het milieubeheersysteem:

1° het blijven bij de ontwikkelingen op het gebied van biociden en de daarmee verband houdende wetgeving, waaronder de toelating van producten in het kader van de verordening (EU) nr. 528/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2012 betreffende het op de markt aanbieden en het gebruik van biociden, om de meest milieuvriendelijke processen te gebruiken;

2° het opnemen van een oplosmiddelenboekhouding voor behandeling op oplosmiddelbasis of creosoot, vermeld in artikel 3.17.4.1, 3°;

3° de identificatie en oplijsting van alle voor het milieu kritische proces- en nabehandelingssystemen, vermeld in artikel 3.17.17.11.1, §3, waarvan het falen gevolgen kan hebben voor het milieu. De lijst van kritische apparatuur wordt continu bijgewerkt;

4° het opnemen van plannen voor het voorkomen en onder controle houden van lekken en morsen, met inbegrip van richtsnoeren voor het beheer van afval dat afkomstig is van morsen;

5° de registratie van lekken en morsen, en verbeteringsplannen of tegenmaatregelen.

Het milieubeheersysteem, vermeld in het eerste en tweede lid, is algemeen toepasbaar. De mate van gedetailleerdheid en formalisering van het milieubeheersysteem is over het algemeen gerelateerd aan de aard, de omvang en de complexiteit van de installatie en alle mogelijke milieueffecten ervan.

Onderafdeling 3.17.17.3. Vervanging van schadelijke of gevaarlijke stoffen

Art. 3.17.17.3.1. De uitstoot van polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's) en oplosmiddelen wordt voorkomen of beperkt door conserveermiddelen op waterbasis te gebruiken, ter vervanging van conserveermiddelen op oplosmiddelbasis of creosoot, tenzij kwaliteitseisen of specificaties van de producten dat verhinderen. Bij conserveermiddelen op waterbasis fungeert water als draagstof voor biociden.

Art. 3.17.17.3.2. Het milieurisico als gevolg van het gebruik van behandelingschemicaliën wordt beperkt door behandelingschemicaliën die momenteel in gebruik zijn te vervangen door minder gevaarlijke chemische stoffen, tenzij kwaliteitseisen of specificaties van de producten dat verhinderen.

Er wordt jaarlijks onderzocht of er mogelijk nieuwe beschikbare en veiligere alternatieven voor behandelingschemicaliën geïdentificeerd kunnen worden.

Onderafdeling 3.17.17.4. Efficiënt gebruik van hulpbronnen

Art. 3.17.17.4.1. Het efficiënte gebruik van hulpbronnen wordt verhoogd en de milieueffecten en de risico's in verband met het gebruik van behandelingschemicaliën worden beperkt door het verbruik ervan te verminderen door toepassing van al de volgende technieken:

1° voor nieuwe installaties of belangrijke verbeteringen van installaties: het gebruik van een efficiënt systeem om conserveermiddelen aan te brengen, zoals aanbrengsystemen waarbij het hout wordt ondergedompeld in de conserveervloeistof. Bij de keuze van het systeem wordt rekening gehouden met de gebruiksklasse en de benodigde penetratiegraad;

2° de controle en optimalisering van het verbruik van de behandelingschemicaliën voor het specifieke eindgebruik. Het verbruik van de behandelingschemicaliën volgt de aanbevelingen van de leveranciers en leidt niet tot overschrijding van de retentievereisten;

3° voor installaties die gebruikmaken van behandelingschemicaliën op oplosmiddelbasis of creosoot: het jaarlijks opstellen van een oplosmiddelenboekhouding conform bijlage 5.59.3 bij titel II van het VLAREM;

4° als hout met een specifiek vochtgehalte nodig is: de meting en aanpassing van het vochtgehalte van hout vóór de behandeling ervan. Dat houdt in dat de houtvochtigheid voorafgaand aan de behandeling wordt gemeten en, als dat nodig is, wordt gecorrigeerd om het impregneren te optimaliseren en de vereiste productkwaliteit te waarborgen.

Onderafdeling 3.17.17.5. Levering, opslag en hantering van behandelingschemicaliën

Art. 3.17.17.5.1. De emissies als gevolg van de levering, opslag en hantering van behandelingschemicaliën worden verminderd door de toepassing van de volgende technieken en een techniek, vermeld in punt a) of b) van BBT 34 van de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen:

1° technieken om verdampingsverlies als gevolg van de opwarming van opgeslagen chemicaliën te verminderen. Dat houdt in dat als de blootstelling aan zonlicht kan leiden tot verdamping van oplosmiddelen en creosoot die in bovengrondse opslagtanks opgeslagen zijn, de tanks worden voorzien van een dak of van lichtgekleurde verf om de verwarming van de opgeslagen oplosmiddelen en creosoot te beperken;

2° de beveiliging van de toevoeraansluitpunten. Dat houdt in dat de aansluitpunten voor toevoer aan opslagtanks die zich in de ingeklupte of omsloten ruimte bevinden, worden geborgd en afgesloten als ze niet in gebruik zijn;

3° technieken om overlopen tijdens het overpompen en circuleren te voorkomen. Dat houdt onder meer het volgende in:

a) er is toezicht op de pompwerkzaamheden;

b) de opslagtanks voor grotere hoeveelheden worden uitgerust met akoestische of optische overloopvulbeveiliging en, als datnodig is, met een afsluitsysteem;

4° het gebruik van gesloten opslaghouders voor de behandelingschemicaliën.

Onderafdeling 3.17.17.6. Voorbereiding en conditionering van hout

Art. 3.17.17.6.1. Het energieverbruik en het verbruik en de emissies van behandelingschemicaliën worden verminderd door de houtlading in het vat te optimaliseren en ophoping van behandelingschemicaliën te voorkomen, door gebruik te maken van een combinatie van de technieken, vermeld in BBT 35 van de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen.

Onderafdeling 3.17.17.7. Procedure om conserveermiddelen aan te brengen

Art. 3.17.17.7.1. Lekken en emissies van behandelingschemicaliën bij drukvrije processen worden voorkomen door de toepassing van een van de technieken, vermeld in BBT 36 van de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen.

Art. 3.17.17.7.2. De emissie van aerosolen die afkomstig zijn van de conservering van hout en houtproducten met behulp van behandelingschemicaliën op waterbasis, wordt verminderd door spuitprocessen te omsluiten, overspray te verzamelen en opnieuw te gebruiken bij de bereiding van de houtconserveringsoplossing.

Art. 3.17.17.7.3. De emissies van behandelingschemicaliën bij processen onder druk, zoals autoclaven, worden voorkomen of verminderd door de toepassing van al de volgende technieken:

1° procesbeheersing om ervoor te zorgen dat behandelingen alleen worden uitgevoerd als de deur van het behandelingsvat afgesloten en vergrendeld is. Dat houdt in dat de deur van het behandelingsvat wordt afgesloten en vergrendeld zodra het behandelingsvat is ingeladen en voordat de behandeling plaatsvindt. Procesregelaars zorgen ervoor dat het behandelingsvat alleen in gebruik is als de deur afgesloten en vergrendeld is;

2° procesbeheersing om te voorkomen dat het behandelingsvat opengaat terwijl het toestel onder druk staat of met conserveervloeistof is gevuld. Dat houdt in dat procesregelaars de druk en de aanwezigheid van vloeistof in het behandelingsvat tonen en dat verhinderd wordt dat het behandelingsvat wordt geopend als dat nog onder druk staat of gevuld is;

3° de vergrendeling van de deur van het behandelingsvat via een catch-lock. Dat houdt in dat de deur van het behandelingsvat is voorzien van een catch-lock om te voorkomen dat vloeistoffen vrijkomen als de deur in noodgevallen geopend moet worden, doordat het mogelijk is om de deur gedeeltelijk te openen en de druk te laten ontsnappen maar niet de vloeistof;

4° het gebruik en het onderhoud van veiligheidskleppen. Dat houdt in dat:

a) de behandelingsvaten worden voorzien van veiligheidskleppen om de vaten te beschermen tegen buitensporige druk;

b) de uitstroming uit kleppen wordt doorgeleid naar een tank met voldoende capaciteit;

c) de veiligheidskleppen ten minste om de zes maanden worden geïnspecteerd op tekenen van corrosie, verontreiniging of verkeerde montage, en zo nodig worden gereinigd of hersteld;

5° de beheersing van emissies naar lucht van de vacuümpompuitlaat. Dat houdt in dat afgezogen lucht uit drukvaten, namelijk de lucht in de vacuümpompuitlaat, wordt behandeld;

6° de vermindering van emissies naar lucht bij het openen van het behandelingsvat. Dat houdt in dat de tijd tussen het verlagen van de druk in het behandelingsvat en de opening ervan voldoende is voor het uitlekken en het condenseren;

7° de toepassing van een finaal vacuüm om overtollige behandelingschemicaliën van het oppervlak van het behandelde hout te verwijderen. Dat houdt in dat het behandelingsvat vóór de opening in een finaal vacuüm gebracht wordt om overtollige behandelingschemicaliën van het oppervlak van behandeld hout te verwijderen om druppelvorming te voorkomen.

Art. 3.17.17.7.4. Het energieverbruik in drukprocessen, zoals autoclaven, wordt verminderd door variabele pompregeling. Dat houdt in dat het behandelingsstelsel wordt omgeschakeld naar een pomp met een lager vermogen en energieverbruik nadat de vereiste werkdruk is bereikt.

Onderafdeling 3.17.17.8. Conditionering na behandeling en tussentijdse opslag

Art. 3.17.17.8.1. Verontreiniging van de bodem of het grondwater door de tijdelijke opslag van pas behandeld hout wordt voorkomen of beperkt, en er wordt voor gezorgd dat de overtollige behandelingschemicaliën naar het behandelingsvat kunnen terugvloeien, door voldoende tijd te geven voor het uitlekken na de behandeling en door het behandelde hout pas uit het omsloten of ingekuipte gebied te halen als het geacht wordt droog te zijn. De duur van de fixatieperiode wordt bepaald conform artikel 5.19.2.1.1, §10, van titel II van het VLAREM.

Onderafdeling 3.17.17.9. Afvalbeheer

Art. 3.17.17.9.1. De hoeveelheid afval die bestemd is voor verwijdering, in het bijzonder gevaarlijke afvalstoffen, wordt verminderd door de toepassing van de volgende technieken en een van van de technieken of beide technieken, vermeld in punt c) en d) van BBT 41 van de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen:

1° de verwijdering van losse resten, zoals zaagsel en houtspaanders, vóór de behandeling;

2° de terugwinning en het hergebruik van wassen en oliën.

Art. 3.17.17.9.2. Het milieurisico dat gerelateerd is aan het afvalbeheer wordt verminderd door afvalstoffen in geschikte houders of op ondoorlatende oppervlakken op te slaan en door gevaarlijke afvalstoffen gescheiden te houden in een tegen weersomstandigheden beschermd en omsloten en ingekuipt gebied.

Onderafdeling 3.17.17.10. Monitoring van water en grondwater

Art. 3.17.17.10.1. §1. De monitoring van emissies naar water wordt verricht conform de meetmethoden, vermeld in artikel 4, §1, van bijlage 4.2.5.2 bij titel II van het VLAREM. Als er geen meetmethoden worden vermeld, worden de CEN-normen gevolgd. Als er geen CEN-normen bestaan, worden de ISO-normen, de nationale normen of andere internationale normen toegepast die gegevens van een gelijkwaardige wetenschappelijke kwaliteit opleveren.

§2. De volgende parameters in afvalwater, met inbegrip van potentieel verontreinigd hemelwater, worden, in afwijking van artikel 2.3.1, eerste lid, vóór elke batchlozing gemonitord:

1° specifieke stoffen van gebruikte biociden die worden bepaald op basis van de gebruikte biociden;

2° koper (Cu), als in het proces koperverbindingen worden gebruikt;

3° specifieke stoffen van gebruikte oplosmiddelen die worden bepaald op basis van de gebruikte oplosmiddelen;

4° polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's), als creosootbehandeling wordt gebruikt. De monitoring heeft betrekking op de volgende PAK-verbindingen:

a) acenafteen;

b) acenaftyleen;

c) antracene;

d) benzo(a)antracene;

e) benzo(a)pyreen;

f) benzo(b)fluorantheen;

g) benzo(g,h,i)peryleen;

h) benzo(k)fluorantheen;

i) chryseen;

j) dibenzo(a,h)antracene;

k) fluorantheen;

l) fluoreen;

m) indeno(1,2,3-cd)pyreen;

n) naftaleen;

o) fenantreen;

p) pyreen;

5° totaal koolwaterstoffen.

In het eerste lid wordt verstaan onder batchlozing: het lozen van een zekere hoeveelheid vastgehouden water.

Art. 3.17.17.10.2. §1. De monitoring van verontreinigende stoffen in het grondwater wordt verricht conform de meetmethoden, vermeld in het compendium voor de monsterneming, meting en analyse van water, afgekort WAC. Als er geen meetmethoden worden vermeld, worden de CEN-normen gevolgd. Als er geen CEN-normen bestaan, worden de ISO-normen, de nationale normen of andere internationale normen toegepast die gegevens van een gelijkwaardige wetenschappelijke kwaliteit opleveren.

De locatie, het aantal en de uitvoeringswijze van de peilbuizen, noodzakelijk om de monitoring van het grondwater uit te voeren, worden bepaald door en geplaatst onder leiding van een erkend bodemsaneringsdeskundige, als vermeld in artikel 6, 6° van het VLAREM. De erkend bodemsaneringsdeskundige baseert zich hiervoor op de vastgestelde standaardprocedure Oriënterend Bodemonderzoek, die gepubliceerd wordt door OVAM. Er kan gebruik gemaakt worden van reeds bestaande peilbuizen. De evaluatie van de bekomen monitoringsdata wordt uitgevoerd door de erkend bodemsaneringsdeskundige, die nagaat of bijkomende onderzoeksdata, dan wel het nemen van maatregelen al dan niet in het kader van een schadegeval, zoals gedefinieerd in het Bodemdecreet, noodzakelijk zijn. De monitoringsdata en de resultaten van de evaluatie worden ter beschikking gesteld van de toezichthouder als die daarom verzoekt.

§2. De volgende parameters in grondwater, worden om de zes maanden gemonitord:

- 1° specifieke stoffen van gebruikte biociden die worden bepaald op basis van de gebruikte biociden nu of in het verleden;
- 2° arseen (As);
- 3° koper (Cu);
- 4° chroom (Cr);
- 5° specifieke stoffen van gebruikte oplosmiddelen die worden bepaald op basis van de gebruikte oplosmiddelen;
- 6° polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's). De monitoring heeft betrekking op de volgende PAK-verbindingen:
 - a) acenaftteen;
 - b) acenaftyleen;
 - c) antraceen;
 - d) benzo(a)antraceen;
 - e) benzo(a)pyreen;
 - f) benzo(b)fluorantheen;
 - g) benzo(g,h,i)peryleen;
 - h) benzo(k)fluorantheen;
 - i) chryseen;
 - j) dibenzo(a,h)antraceen;
 - k) fluorantheen;
 - l) fluoreen;
 - m) indeno(1,2,3-cd)pyreen;
 - n) naftaleen;
 - o) fenantreen;
 - p) pyreen;
 - 7° totaal koolwaterstoffen.

Als de betrokken stof in kwestie niet in het proces wordt gebruikt en aangetoond is dat het grondwater niet met die stof verontreinigd is, mag de monitoring, vermeld in het eerste lid, na goedkeuring door de toezichthouder achterwege gelaten worden.

Op basis van een risicobeoordeling of als is aangetoond dat het niveau van de verontreinigende stoffen voldoende stabiel is, mag de monitoringfrequentie, vermeld in het eerste lid, na goedkeuring door de toezichthouder worden verminderd tot één keer per twee jaar.

Onderafdeling 3.17.17.11. Emissies naar bodem en grondwater

Art. 3.17.17.11.1. §1. Emissies naar de bodem en het grondwater worden voorkomen of verminderd door de omsluiting of inkuiping van installaties en apparatuur in de volgende delen of zones van de installatie waar chemische stoffen worden opgeslagen of gehanteerd:

1° de zones voor de opslag van behandelingschemicaliën, het behandelen, het conditioneren na behandeling en het tijdelijk opslaan, met inbegrip van het behandelingsvat, het werkvat, de losplaats en de uitrijzone, de uitlek- en droogzone, de koelzone;

2° de leidingen en kanalen voor de behandelingschemicaliën;

3° de zones voor de (her)conditionering van creosoot.

De omsluitingen of inkuipingen voldoen aan al de volgende voorwaarden:

1° ze hebben een ondoordringbaar oppervlak;

2° ze zijn bestendig tegen behandelingschemicaliën;

3° ze beschikken over voldoende capaciteit om hoeveelheden die in de installatie of uitrusting gehanteerd of opgeslagen zijn, op te vangen en vast te houden. Voor de minimale nuttige inhoud wordt verwezen naar de bepalingen in artikel 5.19.2.1.1, §3, en in afdeling 4.1.7, 5.6.1 en 5.17.4 van titel II van het VLAREM, voor zover van toepassing.

Als alternatief voor omsluiting of inkuiping kunnen lekbakken die vervaardigd zijn uit behandelingschemicaliënbestendig materiaal, gebruikt worden als plaatselijke opvangvoorzieningen om druppels en gemorste behandelingschemicaliën uit kritische apparatuur of processen te verzamelen en terug te winnen.

De vloeistoffen in de omsluitingen, inkuipingen en lekbakken worden opgevangen om de behandelingschemicaliën terug te winnen, zodat ze in het systeem voor de behandelingschemicaliën hergebruikt kunnen worden.

Slib dat in het opvangsysteem wordt gegenereerd, wordt verwijderd als gevaarlijk afval.

§2. Emissies naar de bodem en het grondwater worden voorkomen of verminderd door ondoordringbare vloeren te gebruiken in zones die niet zijn omsloten of ingekuipt en waar sprake kan zijn van druppelvorming, morsen of uitloging van behandelingschemicaliën. Dat houdt in dat de vloeren ondoordringbaar zijn voor de stoffen in kwestie.

De vloeistoffen op de vloeren worden opgevangen om de behandelingschemicaliën terug te winnen, zodat ze in het systeem voor de behandelingschemicaliën hergebruikt kunnen worden.

Slib dat in het opvangsysteem wordt gegenereerd, wordt verwijderd als gevaarlijk afval.

§3. Emissies naar de bodem en grondwater worden voorkomen of verminderd door de toepassing van waarschuwingssystemen om storingen aan te duiden voor apparatuur die als kritisch is aangemerkt, zoals vermeld in artikel 3.17.17.2.1, tweede lid, 3°.

§4. Emissies naar de bodem en het grondwater worden voorkomen of verminderd door lekken die afkomstig zijn van ondergrondse opslagsystemen en leidingen voor schadelijke of gevaarlijke stoffen, te voorkomen en op te sporen, en door de gegevens daarover bij te houden. Dat omvat de toepassing van al de volgende elementen:

1° het gebruik van ondergrondse componenten wordt tot een minimum beperkt;

2° de invoering van secundaire omsluiting, zoals dubbele wanden, als ondergrondse componenten worden gebruikt voor de opslag van schadelijke of gevaarlijke stoffen;

3° de voorziening van apparatuur voor lekdetectie voor ondergrondse componenten;

4° de uitvoering van regelmatige risico gebaseerde monitoring van ondergrondse opslag en leidingen om mogelijke lekken in kaart te brengen;

5° de reparatie van lekkende apparatuur;

6° het bijhouden van een register van incidenten die bodem- of grondwaterverontreiniging kunnen veroorzaken.

§5. Emissies naar de bodem en het grondwater worden voorkomen of verminderd door de installaties en de uitrusting regelmatig te inspecteren en te onderhouden. Dat omvat de controle van de integriteit en de lekvrije status van kleppen, pompen, leidingen, tanks, drukvaten, lekbakken, omsluitingen, inkuipingen en de goede werking van de waarschuwingssystemen.

§6. Emissies naar de bodem en het grondwater worden voorkomen of verminderd door de toepassing van een geschikte combinatie van technieken om kruisverontreiniging te voorkomen als vermeld in punt 46, f) van BBT 46 van de BBT-conclusies voor oppervlaktebehandeling met behulp van organische oplosmiddelen, met inbegrip van de conservering van hout en houtproducten met chemische stoffen.

Onderafdeling 3.17.17.12. Emissies naar water en afvalwaterbeheer

Art. 3.17.17.12.1. §1. Emissies naar water worden voorkomen of, als dat niet haalbaar is, verminderd, en waterverbruik wordt verminderd door de toepassing van technieken om verontreiniging van hemelwater te voorkomen. Dat houdt in dat hemelwater gescheiden wordt gehouden van zones waar behandelingschemicaliën worden opgeslagen of gehanteerd, van zones waar pas behandeld hout is opgeslagen en van verontreinigd water, door ten minste gebruik te maken van de volgende technieken:

1° afwateringskanalen of een buitenste kuiprand rond de installatie;

2° dakbedekking met dakgoten voor zones waar behandelingschemicaliën worden opgeslagen of gebruikt, namelijk voor:

a) de opslagplaats voor behandelingschemicaliën;

b) de zones voor behandeling, conditionering na de behandeling en tijdelijke opslag;

c) pijpen en leidingen voor de behandelingschemicaliën;

d) voorzieningen voor de (her)conditionering van creosoot;

3° bescherming tegen weersomstandigheden, bijvoorbeeld met daken of dekzeilen, van de opslag van behandeld hout, als dat in de biocidenverordening is voorgeschreven voor de toelating van houtconserveringsmiddel dat voor de behandeling gebruikt is.

§2. Emissies naar water worden voorkomen of, als dat niet haalbaar is, verminderd, en waterverbruik wordt verminderd door de opvang van potentieel verontreinigd hemelwater.

Het opgevangen afvalwater wordt pas geloosd nadat passende maatregelen zijn genomen, waaronder:

1° monitoring als vermeld in artikel 3.17.17.10.1, §2;

2° hergebruik als vermeld in paragraaf 4;

3° behandeling als vermeld in paragraaf 5.

§3. Bij installaties die gebruikmaken van behandelingschemicaliën op waterbasis, wordt het waterverbruik verminderd door potentieel verontreinigd hemelwater te gebruiken om houtconserveringsmiddelen op waterbasis te bereiden.

§4. Bij installaties die gebruikmaken van behandelingschemicaliën op waterbasis wordt het waterverbruik verminderd door schoonmaakwater te hergebruiken. Dat houdt in dat het water dat wordt gebruikt om apparatuur en houders te wassen, wordt teruggewonnen en hergebruikt bij de bereiding van houtconserveringsmiddelen op waterbasis.

§5. Als het gebruik van potentieel verontreinigd hemelwater of schoonmaakwater, vermeld in paragraaf 3 en paragraaf 4, niet haalbaar is, wordt dat afvalwater behandeld in een afvalwaterzuiveringsinstallatie die daarvoor geschikt is, of wordt dat afvalwater verwijderd als gevaarlijk afval.

Art. 3.17.17.12.2. De emissies naar water dat afkomstig is van de conservering van hout en houtproducten met behulp van creosoot, worden verminderd door de condensaten die afkomstig zijn van de drukvermindering en vacuümwerking van het behandelingsvat en van het (her)conditioneren van creosoot op te vangen en die condensaten ofwel ter plekke te behandelen met behulp van een actieve koolfilter of zandfilter, ofwel ze als gevaarlijk afval te verwijderen.

Onderafdeling 3.17.17.13. Emissies naar lucht

Art. 3.17.17.13.1. De uitstoot van VOS naar de lucht die afkomstig zijn van de conservering van hout en houtproducten met behulp van behandelingschemicaliën op oplosmiddelbasis, wordt verminderd door een gesloten systeem te maken van de emitterende apparatuur of processen, de procesafgassen af te zuigen en die naar een behandelingsysteem te sturen.

Art. 3.17.17.13.2. De emissie naar de lucht van organische verbindingen en geur die afkomstig zijn van de conservering van hout en houtproducten met behulp van creosoot, wordt verminderd door impregnerende oliën met een lage vluchtigheid te gebruiken, namelijk creosoot van klasse C als vermeld in artikel 5.19.2.1.2 van titel II van het VLAREM.

Art. 3.17.17.13.3. De emissies naar de lucht van organische verbindingen die afkomstig zijn van de conservering van hout en houtproducten met behulp van creosoot, worden verminderd door een gesloten systeem te maken van de relevante apparatuur of processen, zoals opslag- en impregneertanks, drukvermindering en herconditionering van creosoot, en door de procesafgassen af te zuigen en die naar een behandelingsysteem te sturen.

De emissiegrenswaarden voor TVOC en polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's), vermeld in de volgende tabel, zijn van toepassing op de geloosde afgassen die afkomstig zijn van de conservering van hout en houtproducten met behulp van behandelingschemicaliën op oplosmiddelbasis of creosoot:

parameter	type behandelingschemicaliën	massastroom	emissiegrenswaarde, dag-gemiddelde in geval van continue metingen, of gemiddelde over de bemonsteringsperiode in geval van periodieke metingen
totaal vluchtige organische stoffen, uitgedrukt als koolstof (TVOC)	op oplosmiddelbasis of creosoot		20 mg C/Nm ³
som van polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's) (1)	creosoot		1 mg/Nm ³
benzo(a)pyreen	op oplosmiddelbasis of creosoot	≥ 0,5 g/h	0,1 mg/Nm ³

parameter	type behandelingschemicaliën	massastroom	emissiegrenswaarde, dag-gemiddelde in geval van continue metingen, of gemiddelde over de bemonsteringsperiode in geval van periodieke metingen
dibenzo(a,h)antraceen	op oplosmiddelbasis of creosoot	≥ 0,5 g/h	0,1 mg/Nm ³
(1) De emissiegrenswaarde heeft betrekking op de som van de volgende PAK-verbindingen: acenaftéen, acenaftyleen, antraceen, benzo(a)antraceen, benzo(a)pyreen, benzo(b)fluorantheen, benzo(g,h,i)peryleen, benzo(k)fluorantheen, chryseen, dibenzo(a,h)antraceen, fluorantheen, fluoreen, indeno(1,2,3-cd)pyreen, naftaleen, fenantreen en pyreen.			

Art. 3.17.17.13.4. In afgassen van de thermische behandeling van procesafgassen die afkomstig zijn van de conservering van hout en houtproducten met behulp van behandelingschemicaliën op oplosmiddelbasis of creosoot, worden de emissies van NO_x verminderd en de emissies van CO beperkt door de thermische behandelingsomstandigheden, zoals ontwerp en werking, te optimaliseren. Dat houdt het volgende in:

- 1° een goed ontwerp van de verbrandingskamers, branders en bijbehorende apparatuur en toestellen;
- 2° de optimalisering van de verbrandingsomstandigheden door de controle van verbrandingsparameters zoals temperatuur als vermeld in artikel 3.17.3.6.4, en verblijftijd, al dan niet met gebruik van automatische systemen;
- 3° een regelmatig gepland onderhoud van het verbrandingssysteem volgens de aanbevelingen van de leveranciers.

Art. 3.17.17.13.5. Op de geloosde afgassen van de thermische behandeling van procesafgassen die afkomstig zijn van de conservering van hout en houtproducten met behulp van behandelingschemicaliën op oplosmiddelbasis of creosoot, is een emissiegrenswaarde van 130 mg/Nm³ voor NO_x, uitgedrukt als NO₂, van toepassing.

Het eerste lid is niet van toepassing als procesafgassen naar een stookinstallatie worden gestuurd.

Art. 3.17.17.13.6. De monitoring van emissies in de lucht wordt verricht conform de meetmethoden, vermeld in bijlage 4.4.2 bij titel II van het VLAREM. Als er geen meetmethoden worden vermeld, worden de CEN-normen gevolgd. Als er geen CEN-normen bestaan, worden de ISO-normen, de nationale normen of andere internationale normen toegepast die gegevens van een gelijkwaardige wetenschappelijke kwaliteit opleveren.

Op de geloosde afgassen die afkomstig zijn van de conservering van hout en houtproducten met behulp van behandelingschemicaliën op oplosmiddelbasis of creosoot, zijn de volgende meetfrequenties van toepassing:

parameter	type behandelingschemicaliën	massastroom	meetfrequentie
totaal vluchtige organische stoffen, uitgedrukt als koolstof (TVOC)	op oplosmiddelbasis of creosoot	< 10 kg C/h	jaarlijks (1)
		≥ 10 kg C/h	continu
polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's) (2)	creosoot		jaarlijks (1)
benzo(a)pyreen	op oplosmiddelbasis of creosoot	≥ 0,5 g/h	maandelijks
dibenzo(a,h)antraceen	op oplosmiddelbasis of creosoot	≥ 0,5 g/h	maandelijks
naftaleen	op oplosmiddelbasis of creosoot	≥ 2000 g/h	om de drie maanden
stikstofoxiden (NO _x), uitgedrukt als NO ₂	op oplosmiddelbasis of creosoot, bij thermische behandeling van procesafgassen	< 5 kg NO _x /h	jaarlijks
		≥ 5 kg NO _x /h	maandelijks
		> 30 kg NO _x /h	continu
koolstofmonoxide	op oplosmiddelbasis of creosoot, bij thermische behandeling van procesafgassen	< 5 kg CO/h	jaarlijks
		≥ 5 kg CO/h	maandelijks
(1) Metingen worden uitgevoerd bij de hoogst verwachte emissietoestand onder normale bedrijfsomstandigheden.			
(2) De monitoring heeft betrekking op de volgende PAK-verbindingen: acenaftéen, acenaftyleen, antraceen, benzo(a)antraceen, benzo(a)pyreen, benzo(b)fluorantheen, benzo(g,h,i)peryleen, benzo(k)fluorantheen, chryseen, dibenzo(a,h)antraceen, fluorantheen, fluoreen, indeno(1,2,3-cd)pyreen, naftaleen, fenantreen en pyreen.			

..

HOOFDSTUK 4. — Slotbepaling

Art. 51. De Vlaamse minister, bevoegd voor de omgeving en de natuur, is belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, 1 april 2022.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
J. JAMBON

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,
Z. DEMIR

TRADUCTION

AUTORITE FLAMANDE

[C – 2022/32274]

1er AVRIL 2022. — Arrêté du Gouvernement flamand modifiant l'arrêté du Gouvernement flamand du 1er juin 1995 fixant les dispositions générales et sectorielles en matière d'hygiène de l'environnement et le titre III du VLAREM du 16 mai 2014, en ce qui concerne la transposition des conclusions sur les MTD pour le traitement de surface à l'aide de solvants organiques, y compris pour la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques

Fondements juridiques

Le présent arrêté est fondé sur :

- le décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement, article 5.4.1 et article 5.4.3, § 1er, insérés par le décret du 25 avril 2014.

Formalités

Les formalités suivantes ont été remplies :

- l'Inspection des Finances a rendu un avis le 23 novembre 2021 ;
- le Conseil d'État a rendu l'avis 70.739/1 le 19 janvier 2022, en application de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973 ;

- les prescriptions de l'article 5.4.4 du DABM ont été remplies : l'avant-projet d'arrêté du Gouvernement flamand a été publié sur le site web du Département de l'Environnement et de l'Aménagement du Territoire du 19 juillet 2021 au 30 août 2021 et a également pu être consulté durant cette période. Pendant ce délai, toute personne a pu communiquer ses remarques.

Initiateur

Le présent arrêté est proposé par la Ministre flamande de la Justice et du Maintien, de l'Environnement et de l'Aménagement du Territoire, de l'Énergie et du Tourisme.

Après délibération,

LE GOUVERNEMENT FLAMAND ARRÊTE :

CHAPITRE 1er. — *Disposition introductive*

Article 1er. Le présent arrêté transpose la décision d'exécution (UE) 2020/2009 de la Commission du 22 juin 2020 établissant les meilleures techniques disponibles (MTD), au titre de la directive 2010/75/UE du Parlement européen et du Conseil relative aux émissions industrielles, pour le traitement de surface à l'aide de solvants organiques, y compris pour la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques.

CHAPITRE 2. — *Modifications du titre II du VLAREM*

Art. 2. À l'article 1.1.2 de l'arrêté du Gouvernement flamand du 1er juin 1995 fixant les dispositions générales et sectorielles en matière d'hygiène de l'environnement, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 23 avril 2021, sous « Définitions Pollution atmosphérique (chapitre 2.10, parties 3, 4, 5 et 6) », la définition « période de référence » est remplacée par ce qui suit :

« période de référence » :sauf stipulation contraire, une heure ou nonante minutes, sauf pour les mesures dans le cadre d'activités de production discontinue, également dénommées procédés par lots, auxquelles s'applique comme période de référence la durée de traitement du lot, avec un maximum de quatre heures ; ».

Art. 3. À l'article 4.4.4.3 du même arrêté, remplacé par l'arrêté du Gouvernement flamand du 16 mai 2014 et modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 3 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées :

1° à l'alinéa 1er, 2°, les mots « d'une heure » sont abrogés ;

2° à l'alinéa 1er, 3°, dans le tableau, la ligne

«

pour des procédés par lots de moins de 1 heure : le nombre d'échantillons visé au point a). Si le procédé par lots est trop court pour effectuer un nombre d'échantillonnages approprié, l'échantillonnage est exécuté durant plusieurs lots consécutifs.

»

est abrogée ;

3° à l'alinéa 3, les mots « peut être répartie » sont remplacés par le membre de phrase « est, au besoin, répartie ».

Art. 4. À l'article 5.19.2.1.2 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 23 décembre 2011, les mots « WEI du type C comme produit de conservation de bois » sont remplacés par le membre de phrase « WEI type C, ce qui correspond à la créosote de type C selon la norme EN 13991, comme produit de préservation du bois ».

Art. 5. Dans la section 5.59.1 du même arrêté, modifiée par les arrêtés du Gouvernement flamand des 7 juin 2013 et 27 novembre 2015, il est ajouté un article 5.59.1.3 libellé comme suit :

« Article 5.59.1.3. Les valeurs limites d'émission dans le présent chapitre s'entendent sans correction pour la teneur en oxygène. ».

Art. 6. À l'article 5.59.3.2 du même arrêté, modifié en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 10 février 2017, les modifications suivantes sont apportées :

1° au paragraphe 1er, l'alinéa 2 est abrogé ;

2° le paragraphe 2 est remplacé par ce qui suit :

« § 2. L'exploitant calcule et contrôle annuellement les émissions de COV dues à l'utilisation de solvants organiques. Il établit, chaque année et au plus tard le 31 mars de l'année suivant celle durant laquelle les émissions ont eu lieu, un document reprenant toutes les données suivantes :

1° une description de l'établissement, en y indiquant toutes les données nécessaires, qui sont pertinentes pour calculer les émissions ;

2° un résumé des résultats des mesures réalisées conformément à l'article 5.59.3.1, s'il y a lieu ;

3° le calcul des valeurs d'émission et le contrôle des prescriptions visées au paragraphe 1er à l'aide d'un plan de gestion des solvants établi conformément à l'annexe 5.59.3 ;

4° un relevé des sources d'émission ;

5° une description du système de ventilation et de l'éventuel système de traitement des effluents gazeux présent ;

6° un relevé des substances ou mélanges utilisés auxquels sont attribuées une ou plusieurs des mentions de danger H340, H350, H350i, H360D ou H360F, et des COV halogénés auxquels sont attribuées les mentions de danger H341 ou H351, et un aperçu des mesures pour remplacer ces solvants dans les meilleurs délais par des substances ou des mélanges moins nocifs.

L'exploitant transmet une copie du document visé à l'alinéa 1er à l'autorité de contrôle ou à la division Environnement compétente pour le permis d'environnement si elle en fait la demande. ».

Art. 7. À l'article 5.59.3.3 du même arrêté, modifié par l'arrêté du Gouvernement flamand du 7 juin 2013, les modifications suivantes sont apportées :

1° au paragraphe 2, le mot « permanent » est remplacé par le mot « continu » ;

2° au paragraphe 2, les mots « aux limites d'émission » et « les limites d'émission » sont chaque fois remplacés respectivement par « à la valeur limite d'émission » et « la valeur limite d'émission » ;

3° au paragraphe 3, les mots « campagne de contrôle » sont remplacés par les mots « campagne de mesures » ;

4° au paragraphe 3, le point 1° est remplacé par ce qui suit :

« 1° si, dans des conditions normales, la moyenne arithmétique pondérée en fonction du débit et dans le temps n'excède pas la valeur limite d'émission ; »;

5° au paragraphe 3, 2°, les mots « aucune des moyennes horaires » sont remplacés par les mots « aucun des résultats de mesure ».

Art. 8. À l'annexe 5.59.1 du même arrêté, modifiée en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 3 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées au point 1 :

1° dans le tableau, la ligne

«

>200	20 (2)	30 (1)(2)	10 % de la consommation d'encre (2)(3)
------	--------	-----------	--

»

est remplacée par ce qui suit :

«

>200	20 (2)	30 (1)(2)	10 % de la consommation d'encre (2)
------	--------	-----------	-------------------------------------

» ;

2° dans le tableau, la note de bas de page « 3) Par dérogation à cette valeur limite d'émission, une valeur limite d'émissions totale de 15 % de la consommation d'encre s'applique jusqu'au 1 septembre 2018 inclus pour les établissements qui ont été mis en service de façon réglementaire avant le 1er janvier 2009. » est abrogée ;

3° sous le tableau, il est ajouté une phrase libellée comme suit :

« En cas de consommation annuelle de solvants supérieure à 200 tonnes/an ou à 150 kg/h, les valeurs limites d'émission de l'article 3.17.13.1 du titre III du VLAREM s'appliquent en complément. ».

Art. 9. À l'annexe 5.59.1 du même arrêté, modifiée en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 3 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées au point 2 :

1° dans le tableau, la cellule

«

>25

»

est remplacée par la cellule

«

>25 - 200

» ;

2° sous le tableau, il est ajouté une phrase libellée comme suit :

« En cas de consommation annuelle de solvants supérieure à 200 tonnes/an ou à 150 kg/h, les valeurs limites d'émission de l'article 3.17.15.2 du titre III du VLAREM s'appliquent. ».

Art. 10. À l'annexe 5.59.1 du même arrêté, modifiée en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 3 mai 2019, il est ajouté au point 3, sous le tableau, une phrase libellée comme suit :

« En cas de consommation annuelle de solvants supérieure à 200 tonnes/an ou à 150 kg/h, les valeurs limites d'émission de l'article 3.17.14.1 du titre III du VLAREM s'appliquent en complément à la flexographie et à l'impression en héliogravure non destinée à l'édition. ».

Art. 11. À l'annexe 5.59.1 du même arrêté, modifiée en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 3 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées au point 7 :

1° dans le tableau, la cellule

«

>25

»

est remplacée par la cellule

«

>25 - 200

» ;

2° sous le tableau, il est ajouté une phrase libellée comme suit :

« En cas de consommation annuelle de solvants supérieure à 200 tonnes/an ou à 150 kg/h, les valeurs limites d'émission de l'article 3.17.8.1 du titre III du VLAREM s'appliquent au laquage en continu. ».

Art. 12. À l'annexe 5.59.1 du même arrêté, modifiée en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 3 mai 2019, il est ajouté au point 8, sous le tableau, une phrase libellée comme suit :

« En cas de consommation annuelle de solvants supérieure à 200 tonnes/an ou à 150 kg/h, les valeurs limites d'émission visées au titre III du VLAREM, notamment à l'article 3.17.5.1 pour le revêtement d'autres surfaces métalliques et plastiques, à l'article 3.17.6.2 pour le revêtement des navires et yachts, à l'article 3.17.7.2 pour le revêtement des aéronefs, à l'article 3.17.10.1 pour le revêtement de textiles, de films métalliques et de papier, ou à l'article 3.17.12.1 pour le revêtement et l'impression d'emballages métalliques, s'appliquent en complément. ».

Art. 13. À l'annexe 5.59.1 du même arrêté, modifiée en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 3 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées au point 9 :

1° dans le tableau, la cellule

«

>5

»

est remplacée par la cellule

«

>5 - 200

» ;

2° sous le tableau, il est ajouté une phrase libellée comme suit :

« En cas de consommation annuelle de solvants supérieure à 200 tonnes/an ou à 150 kg/h, les valeurs limites d'émission de l'article 3.17.11.2 du titre III du VLAREM s'appliquent à la fabrication de fil de bobinage. ».

Art. 14. À l'annexe 5.59.1 du même arrêté, modifiée en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 3 mai 2019, il est ajouté au point 10, sous le tableau, une phrase libellée comme suit :

« En cas de consommation annuelle de solvants supérieure à 200 tonnes/an ou à 150 kg/h, les valeurs limites d'émission de l'article 3.17.16.1 du titre III du VLAREM s'appliquent en complément au revêtement de surfaces en bois. ».

Art. 15. À l'annexe 5.59.1 du même arrêté, modifiée en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 3 mai 2019, il est ajouté au point 12, sous le tableau, une phrase libellée comme suit :

« En cas de capacité de production supérieure à 75 m³ par jour, la valeur limite d'émission de l'article 3.17.17.13.3, alinéa 2, du titre III du VLAREM s'applique en complément à la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques de traitement à base solvantée ou de créosote. ».

Art. 16. À l'annexe 5.59.1 du même arrêté, modifiée en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 3 mai 2019, il est ajouté au point 16, sous le tableau, une phrase libellée comme suit :

« En cas de consommation annuelle de solvants supérieure à 200 tonnes/an ou à 150 kg/h, les valeurs limites d'émission de l'article 3.17.9.1 du titre III du VLAREM s'appliquent en complément à la fabrication de bandes adhésives. ».

Art. 17. À l'annexe 5.59.1 du même arrêté, modifiée en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 3 mai 2019, les modifications suivantes sont apportées au point « Valeurs limites d'émission pour l'industrie de la peinture de véhicules » :

1° dans le tableau, les lignes

«

Peinture de nouvelles voitures (> 200)	≤ 5000 autoportant ou 3500 -5000 avec châssis	90 g/m ² ou 1,5 kg/voiture + 70 g/m ²
	> 5000	35 g/m ² ou 1 kg /voiture + 26 g/m ² (1)

»

sont abrogées ;

2° dans le tableau, les lignes

«

Peinture de nouvelles cabines de camion (> 200)	≤ 5000	65	85
	> 5000	55	55

»

sont abrogées ;

3° dans le tableau, les lignes

«

Peinture de nouveaux camions et camionnettes (> 200)	≤ 2500	90	120
	> 2500	50	50

»

sont abrogées ;

4° dans le tableau, les lignes

«

Peinture de nouveaux autobus (> 200)	≤ 2000	210	290
	> 2000	150	150

»

sont abrogées ;

5° dans le tableau, la note de bas de page « (1) Jusqu'au 1er juin 2020, la valeur limite d'émission totale suivante est d'application pour les installations existantes : 60 g/m² ou 1,9 kg/voiture + 41 g/m² » est abrogée ;

6° sous le tableau, il est ajouté un dernier alinéa libellé comme suit :

« En cas de consommation annuelle de solvants supérieure à 200 tonnes/an ou à 150 kg/h, les valeurs limites d'émission pour le revêtement de véhicules de l'article 3.17.4.1.2 du titre III du VLAREM s'appliquent au revêtement des voitures particulières, camionnettes, cabines de camions, camions et bus.

Art. 18. À l'annexe 5.59.3 du même arrêté, modifiée par les arrêtés du Gouvernement flamand des 14 janvier 2011, 7 juin 2013 et 16 mai 2014, les modifications suivantes sont apportées :

1° le point 1 est remplacé par ce qui suit :

« 1. Introduction

Un plan de gestion des solvants est établi conformément à la présente annexe.

Les données sont mentionnées dans l'ordre suivant :

1° les principes énoncés au point 2 ;

2° les règles relatives au bilan massique, énoncées au point 3 ;

3° les exigences pour le contrôle de conformité, énoncées au point 4 ;

4° les techniques permettant de réduire au minimum l'incertitude des données du plan de gestion des solvants, énoncées au point 5. » ;

2° il est ajouté un point 5, libellé comme suit :

« 5. Techniques permettant de réduire au minimum l'incertitude des données du plan de gestion des solvants

L'incertitude des données du plan de gestion des solvants est réduite au minimum en appliquant toutes les techniques suivantes :

1° détermination et quantification complètes des entrées et sorties de solvants pertinents, avec incertitude associée. Cela consiste notamment à :

a) déterminer et documenter les entrées et sorties de solvants, dont les émissions dans les gaz résiduels, les émissions de chaque source d'émission diffuse et les solvants rejetés dans les déchets ;

b) quantifier, sur la base d'éléments factuels, chaque entrée et sortie de solvant pertinent, en consignant la méthode utilisée, telle que mesurage, calcul à l'aide des facteurs d'émission et estimation fondée sur les paramètres d'exploitation ;

c) déterminer les principales sources d'incertitude de la quantification précitée et mettre en œuvre des mesures correctives visant à réduire cette incertitude ;

d) mettre à jour régulièrement les données relatives aux entrées et sorties de solvants ;

2° mise en œuvre d'un système de suivi des solvants. Ce système de suivi des solvants permet de contrôler les quantités utilisées et non utilisées de solvants ;

3° suivi des modifications susceptibles d'avoir une incidence sur l'incertitude des données pour le plan de gestion des solvants. Cela signifie que toute modification susceptible d'avoir une incidence peut être consignée, notamment :

a) les dysfonctionnements du système de traitement des effluents gazeux : la date et la durée de l'incident sont consignés ;

b) les changements susceptibles d'avoir une incidence sur les débits de gaz et d'air, dont le remplacement de ventilateurs, de poulies de transmission et de moteurs : la date et le type de changement sont consignés. ».

CHAPITRE 3. — *Modifications du titre III du VLAREM*

Art. 19. Aux articles 3.2.2.6 et 3.2.2.7 du titre III du VLAREM du 16 mai 2014, les mots « émissions atmosphériques » sont chaque fois remplacés par les mots « émissions dans l'air ».

Art. 20. L'article 3.2.2.11 du même arrêté est remplacé par ce qui suit :

« Art. 3.2.2.11. Pour les mesures périodiques d'émissions dans l'air, l'une des périodes d'échantillonnage suivantes est utilisée pour déterminer la valeur de mesure :

1° échantillonnage continu durant nonante minutes ;

2° échantillonnage pendant trois intervalles de temps consécutifs d'au moins trente minutes. La valeur mesurée est calculée à cet égard comme la moyenne arithmétique pondérée en fonction du débit des différentes mesures.

La personne effectuant les mesures vérifie que la durée de l'échantillonnage choisie et le nombre d'échantillonnages génèrent une valeur de mesure représentative pour la méthode de référence prescrite.

Si, en raison de contraintes liées à l'échantillonnage ou à l'analyse ou du fait des conditions d'exploitation, les périodes d'échantillonnage visées à l'alinéa 1er ne conviennent pas pour un paramètre, quel qu'il soit, une période d'échantillonnage plus appropriée peut être appliquée. L'exploitant en fait consigner les motifs dans le rapport de mesure.

Pour les fours à régénérateurs, la période de mesure comprend au moins deux cycles d'inversion des chambres de régénération. ».

Art. 21. À l'article 3.2.2.12 du même arrêté, les mots « émissions atmosphériques » sont remplacés par les mots « émissions dans l'air ».

Art. 22. L'article 3.4.2.2 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 11 décembre 2015, est remplacé par ce qui suit :

« Art. 3.4.2.2. Pour les mesures périodiques d'émissions dans l'air, l'une des périodes d'échantillonnage suivantes est utilisée pour déterminer la valeur de mesure :

1° échantillonnage continu durant nonante minutes ;

2° échantillonnage pendant trois intervalles de temps consécutifs d'au moins trente minutes. La valeur mesurée est calculée à cet égard comme la moyenne arithmétique pondérée en fonction du débit des différentes mesures.

La personne effectuant les mesures vérifie que la durée de l'échantillonnage choisie et le nombre d'échantillonnages génèrent une valeur de mesure représentative pour la méthode de référence prescrite.

Si, en raison de contraintes liées à l'échantillonnage ou à l'analyse ou du fait des conditions d'exploitation, les périodes d'échantillonnage visées à l'alinéa 1er ne conviennent pas pour un paramètre, quel qu'il soit, une période d'échantillonnage plus appropriée peut être appliquée. L'exploitant en fait consigner les motifs dans le rapport de mesure. ».

Art. 23. À l'article 3.4.2.4 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 11 décembre 2015, les mots « émissions atmosphériques » sont remplacés par les mots « émissions dans l'air ».

Art. 24. À l'article 3.5.4.1, alinéa 2, du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 11 décembre 2015, les mots « mesures consécutives effectuées dans un intervalle d'une heure » sont remplacés par les mots « mesures consécutives d'une heure ».

Art. 25. L'article 3.6.2.6.3 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 11 décembre 2015, est remplacé par ce qui suit :

« Article 3.6.2.6.3. Sauf stipulation contraire, les valeurs de mesure et les périodes d'établissement des moyennes pour les émissions dans l'air sont déterminées de la manière suivante :

1° pour les mesures périodiques, l'une des périodes d'échantillonnage suivantes est utilisée pour déterminer la valeur de mesure :

a) échantillonnage continu durant nonante minutes ;

b) échantillonnage pendant trois intervalles de temps consécutifs d'au moins trente minutes. La valeur mesurée est calculée à cet égard comme la moyenne arithmétique pondérée en fonction du débit des différentes mesures.

La personne effectuant les mesures vérifie que la durée de l'échantillonnage choisie et le nombre d'échantillonnages génèrent une valeur de mesure représentative pour la méthode de référence prescrite ;

2° la moyenne journalière est définie comme la moyenne sur une période de 24 heures calculée à partir des moyennes horaires valides de mesures en continu ;

3° la moyenne annuelle est définie comme la moyenne mobile de toutes les moyennes horaires valides en cas de mesures en continu ou la moyenne mobile de toutes les valeurs de mesure en cas de mesures périodiques, qui ont été obtenues durant un an.

Si, en raison de contraintes liées à l'échantillonnage ou à l'analyse ou du fait des conditions d'exploitation, les périodes d'échantillonnage visées à l'alinéa 1er, 1°, ne conviennent pas pour un paramètre, quel qu'il soit, une période d'échantillonnage plus appropriée peut être appliquée. L'exploitant en fait consigner les motifs dans le rapport de mesure. ».

Art. 26. À l'article 3.6.4.2.3, § 1er, alinéa 1er, du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 11 décembre 2015, dans le tableau, les lignes :

«

paramètre	remarques	valeur limite d'émission		
		moyenne journalière (en mg/Nm ³ à 5 % O ₂)	moyenne annuelle (en mg/Nm ³ à 5 % O ₂)	moyenne sur la période d'échantillonnage (en mg/Nm ³ à 5 % O ₂)

»

sont remplacées par les lignes

«

paramètre	remarques	valeur limite d'émission		
		mesures en continu		mesures périodiques
		moyenne journalière (en mg/Nm ³ à 5 % O ₂)	moyenne annuelle (en mg/Nm ³ à 5 % O ₂)	moyenne sur la période d'échantillonnage (en mg/Nm ³ à 5 % O ₂)

».

Art. 27. L'article 3.7.2.6 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 11 décembre 2015, est remplacé par ce qui suit :

« Article 3.7.2.6. Pour les mesures périodiques d'émissions dans l'air, l'une des périodes d'échantillonnage suivantes est utilisée pour déterminer la valeur de mesure :

1° échantillonnage continu durant nonante minutes ;

2° échantillonnage pendant trois intervalles de temps consécutifs d'au moins trente minutes. La valeur mesurée est calculée à cet égard comme la moyenne arithmétique pondérée en fonction du débit des différentes mesures.

La personne effectuant les mesures vérifie que la durée de l'échantillonnage choisie et le nombre d'échantillonnages génèrent une valeur de mesure représentative pour la méthode de référence prescrite.

Si, en raison de contraintes liées à l'échantillonnage ou à l'analyse ou du fait des conditions d'exploitation, les périodes d'échantillonnage visées à l'alinéa 1er ne conviennent pas pour un paramètre, quel qu'il soit, une période d'échantillonnage plus appropriée peut être appliquée. L'exploitant en fait consigner les motifs dans le rapport de mesure. ».

Art. 28. À l'article 3.7.2.7 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 11 décembre 2015, les mots « émissions atmosphériques » sont remplacés par les mots « émissions dans l'air ».

Art. 29. À l'article 3.8.7.1.1 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 27 octobre 2017, les mots « émissions atmosphériques » sont remplacés par les mots « émissions dans l'air ».

Art. 30. L'article 3.8.7.1.2 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 27 octobre 2017, est remplacé par ce qui suit :

« Article 3.8.7.1.2. Pour les mesures périodiques d'émissions dans l'air, l'une des périodes d'échantillonnage suivantes est utilisée pour déterminer la valeur de mesure :

1° échantillonnage continu durant nonante minutes ;

2° échantillonnage pendant trois intervalles de temps consécutifs d'au moins trente minutes. La valeur mesurée est calculée à cet égard comme la moyenne arithmétique pondérée en fonction du débit des différentes mesures.

La personne effectuant les mesures vérifie que la durée de l'échantillonnage choisie et le nombre d'échantillonnages génèrent une valeur de mesure représentative pour la méthode de référence prescrite.

Si, en raison de contraintes liées à l'échantillonnage ou à l'analyse ou du fait des conditions d'exploitation, les périodes d'échantillonnage visées à l'alinéa 1er ne conviennent pas pour un paramètre, quel qu'il soit, une période d'échantillonnage plus appropriée peut être appliquée. L'exploitant en fait consigner les motifs dans le rapport de mesure. ».

Art. 31. L'article 3.10.2.5.6 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 9 mars 2018, est remplacé par ce qui suit :

« Article 3.10.2.5.6. Sauf stipulation contraire, pour les mesures périodiques d'émissions dans l'air, l'une des périodes d'échantillonnage suivantes est utilisée pour déterminer la valeur de mesure :

1° échantillonnage continu durant nonante minutes ;

2° échantillonnage pendant trois intervalles de temps consécutifs d'au moins trente minutes. La valeur mesurée est calculée à cet égard comme la moyenne arithmétique pondérée en fonction du débit des différentes mesures.

Dans le cas des procédés discontinus, il est possible d'utiliser, par dérogation à l'alinéa 1er, la moyenne d'un nombre représentatif de mesures effectuées pendant la durée totale de traitement d'un lot ou le résultat d'une mesure effectuée pendant la durée totale de traitement d'un lot. Les mesures des émissions de procédés discontinus sont effectuées et rapportées conformément à un code de bonnes pratiques.

La personne effectuant les mesures vérifie que la durée de l'échantillonnage choisie et le nombre d'échantillonnages génèrent une valeur de mesure représentative pour la méthode de référence prescrite.

Si, en raison de contraintes liées à l'échantillonnage ou à l'analyse ou du fait des conditions d'exploitation, les périodes d'échantillonnage visées à l'alinéa 1er ne conviennent pas pour un paramètre, quel qu'il soit, une période d'échantillonnage plus appropriée peut être appliquée. L'exploitant en fait consigner les motifs dans le rapport de mesure. ».

Art. 32. L'article 3.12.2.1.9 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 28 juin 2019, est remplacé par ce qui suit :

« Article 3.12.2.1.9. Sauf stipulation contraire, les valeurs de mesure et les périodes d'établissement des moyennes pour les émissions dans l'air sont déterminées de la manière suivante :

1° pour les mesures périodiques, l'une des périodes d'échantillonnage suivantes est utilisée pour déterminer la valeur de mesure :

a) échantillonnage continu durant nonante minutes ;

b) échantillonnage pendant trois intervalles de temps consécutifs d'au moins trente minutes. La valeur mesurée est calculée à cet égard comme la moyenne arithmétique pondérée en fonction du débit des différentes mesures.

La personne effectuant les mesures vérifie que la durée de l'échantillonnage choisie et le nombre d'échantillonnages génèrent une valeur de mesure représentative pour la méthode de référence prescrite ;

2° la moyenne journalière est définie comme la moyenne sur une période de 24 heures calculée à partir des moyennes horaires valides de mesures en continu ;

3° la moyenne annuelle est définie comme la moyenne mobile de toutes les moyennes horaires valides en cas de mesures en continu ou la moyenne mobile [ZH1] de toutes les valeurs de mesure en cas de mesures périodiques, qui ont été obtenues durant un an.

Si, en raison de contraintes liées à l'échantillonnage ou à l'analyse ou du fait des conditions d'exploitation, les périodes d'échantillonnage visées à l'alinéa 1er, 1°, ne conviennent pas pour un paramètre, quel qu'il soit, une période d'échantillonnage plus appropriée peut être appliquée. L'exploitant en fait consigner les motifs dans le rapport de mesure.

Par dérogation à l'alinéa 1er, 1°, une période d'échantillonnage de six à huit heures est utilisée pour les dioxines et les furannes. ».

Art. 33. À l'article 3.12.2.4.2, alinéas 1er et 2, du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 28 juin 2019, les mots « en moyenne annuelle ou en moyenne sur la période d'échantillonnage » sont remplacés par les mots « en moyenne annuelle en cas de mesures en continu ou en moyenne sur la période d'échantillonnage en cas de mesures périodiques ».

Art. 34. Aux articles 3.12.3.1.3 et 3.12.3.1.4 du même arrêté, insérés par l'arrêté du Gouvernement flamand du 28 juin 2019, les mots « moyenne journalière ou moyenne sur la période d'échantillonnage » sont remplacés par les mots « moyenne journalière en cas de mesures en continu ou moyenne sur la période d'échantillonnage en cas de mesures périodiques ».

Art. 35. À l'article 3.12.3.1.5 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 28 juin 2019, les mots « moyenne journalière ou moyenne sur la période d'échantillonnage » sont remplacés par les mots « moyenne journalière en cas de mesures en continu ou moyenne sur la période d'échantillonnage en cas de mesures périodiques ».

Art. 36. Aux articles 3.12.3.2.3, 3.12.3.2.4 et 3.12.3.2.5 du même arrêté, insérés par l'arrêté du Gouvernement flamand du 28 juin 2019, les mots « moyenne journalière ou moyenne sur la période d'échantillonnage » sont remplacés par les mots « moyenne journalière en cas de mesures en continu ou moyenne sur la période d'échantillonnage en cas de mesures périodiques ».

Art. 37. À l'article 3.12.3.2.6, alinéas 1er et 2, du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 28 juin 2019, les mots « en moyenne sur la période d'échantillonnage » sont remplacés par les mots « en moyenne sur la période d'échantillonnage de la mesure périodique ».

Art. 38. À l'article 3.12.3.2.7 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 28 juin 2019, les mots « moyenne journalière ou moyenne sur la période d'échantillonnage » sont remplacés par les mots « moyenne journalière en cas de mesures en continu ou moyenne sur la période d'échantillonnage en cas de mesures périodiques ».

Art. 39. À l'article 3.12.3.2.8 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 28 juin 2019, les mots « en moyenne sur la période d'échantillonnage » sont remplacés par les mots « en moyenne sur la période d'échantillonnage de la mesure périodique ».

Art. 40. Aux articles 3.12.4.1.3, 3.12.4.1.5, 3.12.4.1.6, 3.12.4.2.2, 3.12.4.2.5, 3.12.4.2.6 et 3.12.4.3.4 du même arrêté, insérés par l'arrêté du Gouvernement flamand du 28 juin 2019, les mots « moyenne journalière ou moyenne sur la période d'échantillonnage » sont remplacés par les mots « moyenne journalière en cas de mesures en continu ou moyenne sur la période d'échantillonnage en cas de mesures périodiques ».

Art. 41. À l'article 3.12.5.1.3 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 28 juin 2019, les mots « moyenne journalière ou moyenne sur la période d'échantillonnage » sont chaque fois remplacés par les mots « moyenne journalière en cas de mesures en continu ou moyenne sur la période d'échantillonnage en cas de mesures périodiques ».

Art. 42. À l'article 3.12.5.1.4 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 28 juin 2019, les mots « moyenne journalière ou moyenne sur la période d'échantillonnage » sont remplacés par les mots « moyenne journalière en cas de mesures en continu ou moyenne sur la période d'échantillonnage en cas de mesures périodiques ».

Art. 43. À l'article 3.12.5.1.6 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 28 juin 2019, les mots « en moyenne sur la période d'échantillonnage » sont remplacés par les mots « en moyenne sur la période d'échantillonnage de la mesure périodique ».

Art. 44. Aux articles 3.12.5.2.4, 3.12.5.2.5, 3.12.5.2.6, 3.12.6.1.4, 3.12.6.1.5 et 3.12.6.1.7 du même arrêté, insérés par l'arrêté du Gouvernement flamand du 28 juin 2019, les mots « moyenne journalière ou moyenne sur la période d'échantillonnage » sont remplacés par les mots « moyenne journalière en cas de mesures en continu ou moyenne sur la période d'échantillonnage en cas de mesures périodiques ».

Art. 45. À l'article 3.12.7.10 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 28 juin 2019, les mots « moyenne sur la période d'échantillonnage » sont remplacés par les mots « moyenne sur la période d'échantillonnage de la mesure périodique ».

Art. 46. À l'article 3.12.8.2 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 28 juin 2019, les mots « moyenne journalière ou moyenne sur la période d'échantillonnage » sont remplacés par les mots « moyenne journalière en cas de mesures en continu ou moyenne sur la période d'échantillonnage en cas de mesures périodiques ».

Art. 47. À l'article 3.12.8.4, alinéa 2, du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 28 juin 2019, les mots « moyenne sur la période d'échantillonnage » sont chaque fois remplacés par les mots « moyenne sur la période d'échantillonnage de la mesure périodique ».

Art. 48. À l'article 3.13.2.2.1 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 5 avril 2019, les alinéas 1er et sont remplacés par ce qui suit :

« Sauf stipulation contraire, pour les mesures périodiques d'émissions dans l'air, l'une des périodes d'échantillonnage suivantes est utilisée pour déterminer la valeur de mesure :

1° échantillonnage continu durant nonante minutes ;

2° échantillonnage pendant trois intervalles de temps consécutifs d'au moins trente minutes. La valeur mesurée est calculée à cet égard comme la moyenne arithmétique pondérée en fonction du débit des différentes mesures.

La personne effectuant les mesures vérifie que la durée de l'échantillonnage choisie et le nombre d'échantillonnages génèrent une valeur de mesure représentative pour la méthode de référence prescrite.

Si, en raison de contraintes liées à l'échantillonnage ou à l'analyse ou du fait des conditions d'exploitation, les périodes d'échantillonnage visées à l'alinéa 1er ne conviennent pas pour un paramètre, quel qu'il soit, une période d'échantillonnage plus appropriée peut être appliquée. L'exploitant en fait consigner les motifs dans le rapport de mesure. ».

Art. 49. L'article 3.14.2.4.1 du même arrêté, inséré par l'arrêté du Gouvernement flamand du 19 juin 2020, est remplacé par ce qui suit :

« Article 3.14.2.4.1. Pour les mesures périodiques d'émissions dans l'air, l'une des périodes d'échantillonnage suivantes est utilisée pour déterminer la valeur de mesure :

1° échantillonnage continu durant nonante minutes ;

2° échantillonnage pendant trois intervalles de temps consécutifs d'au moins trente minutes. La valeur mesurée est calculée à cet égard comme la moyenne arithmétique pondérée en fonction du débit des différentes mesures.

La personne effectuant les mesures vérifie que la durée de l'échantillonnage choisie et le nombre d'échantillonnages génèrent une valeur de mesure représentative pour la méthode de référence prescrite.

Si, en raison de contraintes liées à l'échantillonnage ou à l'analyse ou du fait des conditions d'exploitation, les périodes d'échantillonnage visées à l'alinéa 1er ne conviennent pas pour un paramètre, quel qu'il soit, comme pour la concentration d'odeurs, une période d'échantillonnage plus appropriée peut être appliquée. L'exploitant en fait consigner les motifs dans le rapport de mesure. ».

Art. 50. À la partie 3 du même arrêté, modifiée en dernier lieu par l'arrêté du Gouvernement flamand du 19 juin 2020, il est ajouté un chapitre 3.17, comprenant les articles 3.17.1.1 à 3.17.17.13.5, libellé comme suit :

« Chapitre 3.17. Traitement de surface à l'aide de solvants organiques, y compris pour la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques

Section 3.17.1. Champ d'application et définitions

Art. 3.17.1.1. § 1er. Le présent chapitre s'applique :

1° aux établissements visés à la rubrique 4.6, a) et b), et à la rubrique 19.4, 4°, de la liste de classification ;

2° aux établissements visés à la rubrique 3.6.7 de la liste de classification, si la principale charge polluante provient d'une ou de plusieurs installations dans lesquelles sont exercées une ou plusieurs activités tombant sous le coup de la rubrique 4.6, a) et b), et de la rubrique 19.4, 4°, de la liste de classification ;

3° au traitement combiné d'eaux usées provenant de différentes sources, si la principale charge polluante résulte d'une ou de plusieurs activités tombant sous le coup de la rubrique 4.6, a) et b), et de la rubrique 19.4, 4°, de la liste de classification, à l'exception des traitements des eaux urbaines résiduaires.

Les unités existantes, telles que visées à l'article 3.17.1.2, 5°, seront conformes au présent chapitre le 9 décembre 2024 au plus tard.

Les activités IPPC correspondantes sont les activités visées aux points 6.7 et 6.10 de l'annexe 1re jointe au présent arrêté :

§ 2. Le présent chapitre ne s'applique pas :

1° pour ce qui est du traitement de surface de matières, d'objets ou de produits à l'aide de solvants organiques :

a) à l'imperméabilisation de textiles par d'autres moyens que l'application d'un film continu à base solvantée ;

b) à l'impression, l'encollage et l'imprégnation de matières textiles ;

c) à la stratification de panneaux à base de bois ;

d) à la transformation du caoutchouc ;

e) à la fabrication de mélanges de revêtement, de vernis, de peintures, d'encres, de semiconducteurs, de colles ou de produits pharmaceutiques ;

f) aux installations de combustion, à moins que les gaz chauds produits ne soient utilisés pour le chauffage par contact direct, le séchage ou tout autre traitement d'objets ou de matières ;

2° pour ce qui est de la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques :

a) à la modification chimique et à l'hydrophobisation du bois et des produits dérivés du bois ;

b) au traitement du bois et des produits dérivés du bois contre les colorations (anti-bleu) ;

c) au traitement à l'ammoniaque du bois et des produits dérivés du bois ;

d) aux installations de combustion.

Art. 3.17.1.2. Dans le présent chapitre, on entend par :

1° gaz résiduaires : le rejet gazeux final contenant des composés organiques volatils ou d'autres polluants et rejeté dans l'air par une cheminée ou d'autres équipements de réduction, tels que définis à l'article 1.1.2 du titre II du VLAREM, sous « Définitions Activités faisant usage de solvants organiques, point 7° » ;

2° conclusions sur les MTD pour le traitement de surface à l'aide de solvants organiques, y compris pour la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques : les conclusions sur les meilleures techniques disponibles (conclusions sur les MTD) reprises à l'annexe à la décision d'exécution (UE) 2020/2009 de la Commission du 22 juin 2020 établissant les meilleures techniques disponibles (MTD)[ZH2], au titre de la directive 2010/75/UE du Parlement européen et du Conseil relative aux émissions industrielles, pour le traitement de surface à l'aide de solvants organiques, y compris pour la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques ;

3° produits chimiques de traitement : les produits chimiques utilisés pour la préservation du bois et des produits dérivés du bois, tels que les produits biocides, les retardateurs de flamme et les produits chimiques utilisés pour l'imperméabilisation. Le milieu de suspension, qui transporte les substances actives, comme l'eau et le solvant, en relève également ;

4° transformation majeure d'une unité : modification profonde de la conception ou de la technologie d'une unité, avec adaptations majeures ou remplacement des procédés ou des techniques de réduction des émissions et des équipements associés ;

5° unité existante : une unité qui n'est pas une unité nouvelle ;

6° canettes EE ou « Embouties étirées » : le type de canettes dans le secteur des emballages métalliques ;

7° masse d'extraits secs utilisée : la masse totale d'extraits secs utilisée, telle que visée au point 3, 2°, a), de l'annexe 5.59.2 au titre II du VLAREM ;

8° solvants utilisés à l'entrée : la quantité totale de solvants utilisée à l'entrée, telle que visée à l'article 1.1.2 du titre II du VLAREM, sous « Définitions Activités faisant usage de solvants organiques, point 21° » ;

9° mélange à base solvantée : le revêtement à base solvantée dont l'une des couches est à base aqueuse ;

10° unité nouvelle : une unité autorisée pour la première fois sur le site de l'installation après le 9 décembre 2020 ou le remplacement complet d'une unité après le 9 décembre 2020 ;

11° à base solvantée : un type de peinture, encre ou autre matériau de revêtement utilisant un ou plusieurs solvants comme milieu de suspension. Dans le cas de la préservation du bois et des produits dérivés du bois, cela désigne le type de produits chimiques utilisés pour le traitement ;

12° à base aqueuse : un type de peinture, encre ou autre matériau de revêtement dans lequel l'eau remplace tout ou partie du solvant. Dans le cas de la préservation du bois et des produits dérivés du bois, cela désigne le type de produits chimiques utilisés pour le traitement ;

13° plan de gestion des solvants : un bilan massique effectué au moins une fois par an conformément à l'annexe 5.59.3 au titre II du VLAREM ;

14° effluent gazeux : gaz qui se dégage d'un procédé, d'un équipement ou d'une zone et qui est soit dirigé vers un traitement, soit directement évacué dans l'air par une cheminée.

Section 3.17.2. Dispositions générales

Art. 3.17.2.1. Pour les émissions totales de COV, les valeurs limites d'émission sont exprimées de l'une des manières suivantes :

1° sous la forme d'une quantité spécifique de polluants émise : calculée, en moyenne annuelle, en divisant les émissions totales de COV, calculées d'après le plan de gestion des solvants, par un paramètre relatif aux intrants de production ou aux volumes de production propre au secteur ;

2° en pourcentage des solvants utilisés à l'entrée : calculé en moyenne annuelle conformément au point 4, 2°, a), de l'annexe 5.59.3 au titre II du VLAREM.

Pour les émissions diffuses de COV, les valeurs limites d'émission sont exprimées en pourcentage des solvants utilisés à l'entrée, calculé en moyenne annuelle conformément au point 4, 2°, a), de l'annexe 5.59.3 au titre II du VLAREM.

Art. 3.17.2.2. Pour les mesures périodiques d'émissions dans l'air, l'une des périodes d'échantillonnage suivantes est utilisée pour déterminer la valeur de mesure :

1° échantillonnage continu durant nonante minutes ;

2° échantillonnage pendant trois intervalles de temps consécutifs d'au moins trente minutes. La valeur mesurée est calculée à cet égard comme la moyenne arithmétique pondérée en fonction du débit des différentes mesures.

La personne effectuant les mesures vérifie que la durée de l'échantillonnage choisie et le nombre d'échantillonnages génèrent une valeur de mesure représentative pour la méthode de référence prescrite.

Si, en raison de contraintes liées à l'échantillonnage ou à l'analyse ou du fait des conditions d'exploitation, les périodes d'échantillonnage visées à l'alinéa 1er ne conviennent pas pour un paramètre, quel qu'il soit, une période d'échantillonnage plus appropriée peut être appliquée. L'exploitant en fait consigner les motifs dans le rapport de mesure.

Art. 3.17.2.3. Les valeurs limites d'émission dans le présent chapitre s'entendent sans correction pour la teneur en oxygène.

Section 3.17.3. Dispositions générales relatives au traitement de surface à l'aide de solvants organiques

Sous-section 3.17.3.1. Applicabilité

Art. 3.17.3.1.1. En application des dispositions relatives à l'applicabilité visées dans la MTD 4, au point f) de la MTD 5, dans la MTD 7, la MTD 8, la MTD 14, la MTD 16, la MTD 19, la MTD 20, tableau 16, et la MTD 27 des conclusions sur les MTD pour le traitement de surface à l'aide de solvants organiques, y compris pour la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques, le permis d'environnement pour l'exploitation de l'établissement classé ou de l'activité classée peut prévoir une dérogation aux articles suivants du présent arrêté :

1° l'article 3.17.3.3.2 en application de la MTD 4 ;

2° l'article 3.17.3.3.3, 6°, en application du point f) de la MTD 5 ;

3° l'article 3.17.3.4.1 en application de la MTD 7 ;

4° l'article 3.17.3.4.2 en application de la MTD 8 ;

5° l'article 3.17.3.8.1 en application de la MTD 14 ;

- 6° l'article 3.17.3.8.2 en application de la MTD 16 ;
- 7° l'article 3.17.3.9.2 en application de la MTD 19 ;
- 8° l'article 3.17.3.10.2 en application de la MTD 20 ;
- 9° l'article 3.17.9.1 en application du tableau 16 ;
- 10° l'article 3.17.11.1 en application de la MTD 27.

Art. 3.17.3.1.2. Les dispositions visées dans les sections 3.17.4 à 3.17.16 s'appliquent en sus des dispositions générales décrites dans la présente section.

Art. 3.17.3.1.3. La présente section ne s'applique pas à la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques.

Sous-section 3.17.3.2. Performance environnementale globale

Art. 3.17.3.2.1. La performance environnementale globale est améliorée par la mise en place et l'application d'un système de management environnemental comprenant l'ensemble des éléments suivants :

- 1° engagement, initiative et responsabilité de l'encadrement, y compris de la direction, en ce qui concerne la mise en œuvre d'un système de management environnemental efficace ;
- 2° analyse visant notamment à déterminer les éléments suivants :
 - a) le contexte dans lequel s'insère l'organisation ;
 - b) les besoins et les attentes des parties intéressées ;
 - c) les caractéristiques de l'installation qui sont associées à d'éventuels risques pour l'environnement ou la santé humaine ;
 - d) les exigences légales applicables en matière d'environnement ;
- 3° définition d'une politique environnementale intégrant le principe d'amélioration continue des performances environnementales de l'installation ;
- 4° définition d'objectifs et d'indicateurs de performance pour les aspects environnementaux importants, y compris pour garantir le respect des exigences légales applicables ;
- 5° planification et mise en œuvre des procédures et actions nécessaires, y compris les actions correctives et, si nécessaire, préventives, pour atteindre les objectifs environnementaux et éviter les risques environnementaux ;
- 6° détermination des structures, des rôles et des responsabilités en ce qui concerne les aspects et objectifs environnementaux et mise à disposition des ressources financières et humaines nécessaires ;
- 7° garantir, par exemple, par l'information et la formation, la compétence et la sensibilisation requises du personnel dont le travail est susceptible d'avoir une incidence sur les performances environnementales de l'installation ;
- 8° communication interne et externe ;
- 9° inciter les travailleurs à s'impliquer dans les bonnes pratiques de management environnemental ;
- 10° établissement et tenue à jour d'un manuel de gestion et de procédures écrites pour superviser les activités ayant un impact significatif sur l'environnement, ainsi que de registres pertinents ;
- 11° planification opérationnelle et contrôle des procédés efficace ;
- 12° mise en œuvre de programmes de maintenance appropriés ;
- 13° protocoles de préparation et de réaction aux situations d'urgence, y compris la prévention ou l'atténuation des incidences environnementales et autres incidences défavorables des situations d'urgence ;
- 14° prise en considération, lors de la conception ou de la reconception d'une installation ou d'une partie d'installation, de ses incidences sur l'environnement sur l'ensemble de son cycle de vie, qui inclut la construction, l'entretien, l'exploitation et la mise à l'arrêt définitif ;
- 15° mise en œuvre d'un programme de surveillance et de mesurage ;
- 16° réalisation régulière d'une analyse comparative des performances, par secteur ;
- 17° audits indépendants internes et, dans la mesure du possible, externes réalisés périodiquement pour évaluer les performances environnementales et déterminer si le système de management environnemental respecte les modalités prévues et a été correctement mis en œuvre et tenu à jour ;
- 18° évaluation des causes de non-conformité, mise en œuvre de mesures correctives pour remédier aux non-conformités, examen de l'efficacité des actions correctives et détermination de l'existence ou non de cas de non-conformité similaires ou de cas potentiels ;
- 19° revue périodique, par la direction, du système de management environnemental et de sa pertinence, de son adéquation et de son efficacité ;
- 20° suivi et prise en considération de la mise au point de techniques plus propres.

En ce qui concerne en particulier le traitement de surface à l'aide de solvants organiques, les éléments suivants font également partie du système de management environnemental outre les éléments visés à l'alinéa 1er :

- 1° interaction avec le contrôle et l'assurance de la qualité, et considérations relatives à la santé et à la sécurité ;
- 2° planification visant à réduire l'empreinte environnementale d'une installation. Il s'agit notamment des éléments suivants :
 - a) évaluation de la performance environnementale globale de l'unité visée à l'article 3.17.3.2.2 ;
 - b) prise en compte de considérations multimilieu, en particulier le maintien d'un juste équilibre entre la réduction des émissions de solvants et :
 - 1) la consommation d'énergie, visée à l'article 3.17.3.9.1, alinéa 1er ;
 - 2) la consommation d'eau, visée à l'article 3.17.3.10.1, § 1er ;
 - 3) la consommation de matières premières, visée à l'article 3.17.3.3.4 ;
 - c) réduction des émissions de COV résultant des procédés de nettoyage, visée à l'article 3.17.3.5.1 ;

3° inclusion des éléments suivants :

- a) un plan de prévention et de contrôle des fuites et des déversements, tel que visé à l'article 3.17.3.3.3, 1°;
- b) un système d'évaluation des matières premières permettant d'utiliser des matières premières ayant une faible incidence sur l'environnement et un plan de gestion visant à optimiser l'utilisation de solvants dans le procédé, tels que visés à l'article 3.17.3.3.1 ;
- c) un plan de gestion des solvants, tel que visé à l'article 3.17.3.6.1 ;
- d) un programme de maintenance visant à réduire la fréquence et les conséquences environnementales des conditions d'exploitation autres que normales, tel que visé à l'article 3.17.3.7.1, 2° ;
- e) un plan d'efficacité énergétique, tel que visé à l'article 3.17.3.9.1, alinéa 1er, 1° ;
- f) un plan de gestion de l'eau, tel que visé à l'article 3.17.3.10.1, § 1er ;
- g) un plan de gestion des déchets, tel que visé à l'article 3.17.3.12.1, alinéa 1er, 1°.

Le système de management environnemental visé aux alinéas 1er et 2 est généralement applicable. Le niveau de détail et le degré de formalisation du système de management environnemental sont, d'une manière générale, en rapport avec la nature, la taille et la complexité de l'installation, ainsi qu'avec ses diverses incidences environnementales possibles.

Art. 3.17.3.2.2. La performance environnementale globale de l'unité, notamment en ce qui concerne les émissions de COV et la consommation d'énergie, est améliorée par l'application de l'ensemble des éléments suivants :

1° repérer les zones/segments/étapes des procédés qui contribuent le plus aux émissions de COV et à la consommation d'énergie et qui présentent le plus grand potentiel d'amélioration. Cela fait partie de la planification visant à réduire l'empreinte environnementale d'une installation, dans le cadre du système de management environnemental tel que visé à l'article 3.17.3.2.1 ;

2° déterminer et mettre en œuvre les mesures nécessaires pour réduire au minimum les émissions de COV et la consommation d'énergie ;

3° faire le point de la situation au moins une fois par an et assurer le suivi de la mise en œuvre des mesures définies.

Sous-section 3.17.3.3. Matières premières

Art. 3.17.3.3.1. Les incidences sur l'environnement de la consommation de matières premières sont évitées ou réduites par l'application des deux techniques ci-dessous :

1° utilisation de matières premières ayant une faible incidence sur l'environnement. Dans le cadre du système de management environnemental visé à l'article 3.17.3.2.1, on procède, par le biais d'un système d'évaluation des matières premières, à une évaluation systématique des effets néfastes sur l'environnement des matières utilisées, en particulier en ce qui concerne les substances cancérigènes, mutagènes et toxiques pour la reproduction ainsi que les substances extrêmement préoccupantes, et, si possible, au remplacement de ces matières par d'autres ayant moins d'incidences négatives sur l'environnement et la santé, compte tenu des exigences de qualité ou des spécifications du produit ;

2° optimisation de l'utilisation des solvants dans le procédé au moyen d'un plan de gestion, dans le cadre du système de management environnemental visé à l'article 3.17.3.2.1, qui vise à déterminer et mettre en œuvre les mesures nécessaires.

Art. 3.17.3.3.2. La consommation de solvants, les émissions de COV et l'incidence globale sur l'environnement de la consommation de matières premières sont réduites par l'application d'une ou de plusieurs des techniques énumérées dans la MTD 4 des conclusions sur les MTD pour le traitement de surface à l'aide de solvants organiques, y compris pour la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques.

Art. 3.17.3.3.3. Les émissions diffuses de COV lors du stockage et de la manipulation de matières à base solvantée ou de matières dangereuses sont évitées ou réduites par l'application des principes de bonne gestion interne à l'aide de toutes les techniques énumérées dans le tableau suivant :

technique	description	
techniques de gestion		
1°	établissement et mise en œuvre d'un plan de prévention et de contrôle des fuites et des déversements	Un plan de prévention et de contrôle des fuites et des déversements fait partie du système de management environnemental visé à l'article 3.17.3.2.1, et comprend, sans s'y limiter : a) des plans d'action en cas de déversements de faibles ou de grandes quantités de produits sur le site ; b) la définition des rôles et des responsabilités des personnes concernées ; c) la sensibilisation du personnel aux questions d'environnement et sa formation afin de garantir la prévention des déversements et une réaction appropriée en cas de déversement ; d) la mise en évidence des zones exposées au risque de déversement et/ou de fuites de matières dangereuses, et leur classement en fonction du risque ; e) la mise en place de systèmes de confinement appropriés, tels que des sols imperméables dans les zones mises en évidence ; f) la mise en place d'un équipement approprié de confinement des déversements et de nettoyage et la vérification régulière de sa disponibilité, de son bon état de marche et de sa proximité des lieux où ces incidents sont susceptibles de se produire ; g) des lignes directrices relatives à la gestion des déchets résultant de déversements ; h) l'inspection au moins annuelle des lieux de stockage et d'exploitation, la vérification et l'étalonnage du matériel de détection des fuites et la réparation rapide des fuites des vannes, manchons, brides, etc., dans le cadre du programme de maintenance visé à l'article 3.17.3.7.1.

technique		description
techniques de stockage		
2°	scellement ou couverture des conteneurs et zone de stockage entourée d'une bordure de protection	Stockage des solvants, des matières dangereuses, des résidus de solvants et de produits de nettoyage dans des conteneurs scellés ou couverts, adaptés au risque associé et conçus pour réduire au minimum les émissions. La zone de stockage des conteneurs est d'une capacité appropriée et est entourée d'une bordure de protection.
3°	réduction au minimum du stockage des matières dangereuses dans les zones de production	Seules les quantités nécessaires de matières dangereuses sont présentes dans les zones de production. Les matières dangereuses en quantités plus importantes sont stockées à part.
techniques de pompage, de circulation et de manutention des liquides		
4°	techniques de prévention des fuites et des déversements lors du pompage et de la circulation	Les fuites et les déversements sont évités au moyen de pompes et de joints d'étanchéité appropriés au produit manipulé et garantissant une étanchéité adéquate. Il s'agit notamment d'équipements tels que : a) électropompes à stator chemisé ; b) pompes à entraînement magnétique ; c) pompes à garnitures mécaniques multiples avec système d'arrosage ou de butée ; d) pompes à garnitures mécaniques multiples et à joints secs ; e) pompes à membrane ; f) pompes à soufflet.
5°	techniques de prévention des débordements lors du pompage et de la circulation	Cela suppose que : a) l'opération de pompage est supervisée ; b) pour les grandes quantités, les réservoirs de stockage en vrac sont équipés d'un dispositif acoustique ou optique de protection contre le trop-plein et de systèmes d'arrêt si nécessaire.
6°	captage des vapeurs de COV lors de la livraison de matières contenant des solvants	Lors de la livraison en vrac de matières contenant des solvants, notamment lors du remplissage ou de la vidange des réservoirs, les vapeurs qui sont refoulées à l'extérieur des réservoirs de réception sont captées, généralement par ventilation par l'arrière.
7°	mesures de rétention ou absorption rapide lors de la manutention de matières contenant des solvants	Lors de la manutention des conteneurs de matières contenant des solvants, les déversements éventuels sont évités par des mesures de rétention, notamment l'utilisation de chariots, palettes et racks munis de dispositifs de rétention intégrés tels que des bacs de récupération, ou par l'absorption rapide au moyen de matériaux absorbants.

Art. 3.17.3.3.4. La consommation de matières premières et les émissions de COV sont réduites par l'application d'une ou de plusieurs des techniques énumérées dans la MTD 6 des conclusions sur les MTD pour le traitement de surface à l'aide de solvants organiques, y compris pour la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques.

Les techniques visées à l'alinéa 1er font partie de la planification visant à réduire l'empreinte environnementale d'une installation, dans le cadre du système de management environnemental visé à l'article 3.17.3.2.1.

Sous-section 3.17.3.4. Application de revêtements, séchage et durcissement

Art. 3.17.3.4.1. La consommation de matières premières et l'incidence globale sur l'environnement des procédés d'application de revêtements sont réduites par l'application d'une ou de plusieurs des techniques énumérées dans la MTD 7 des conclusions sur les MTD pour le traitement de surface à l'aide de solvants organiques, y compris pour la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques.

Art. 3.17.3.4.2. La consommation d'énergie et l'incidence globale sur l'environnement des procédés de séchage et de durcissement sont réduites par l'application d'une ou de plusieurs des techniques énumérées dans la MTD 8 des conclusions sur les MTD pour le traitement de surface à l'aide de solvants organiques, y compris pour la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques.

Sous-section 3.17.3.5. Nettoyage

Art. 3.17.3.5.1. Les émissions de COV résultant des procédés de nettoyage sont réduites en limitant l'utilisation d'agents de nettoyage à base solvantée à un minimum et en appliquant une combinaison des techniques énumérées dans la MTD 9 des conclusions sur les MTD pour le traitement de surface à l'aide de solvants organiques, y compris pour la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques.

Les techniques visées à l'alinéa 1er font partie de la planification visant à réduire l'empreinte environnementale d'une installation, dans le cadre du système de management environnemental visé à l'article 3.17.3.2.1.

Sous-section 3.17.3.6. Surveillance

Art. 3.17.3.6.1. Les émissions totales et les émissions diffuses de COV sont surveillées en établissant annuellement un plan de gestion des solvants à l'aide des entrées et sorties de solvants de l'installation et en réduisant le plus possible l'incertitude des données du plan de gestion des solvants, comme défini à l'annexe 5.59.3 au titre II du VLAREM.

Le plan de gestion des solvants visé à l'alinéa 1er fait partie du système de management environnemental visé à l'article 3.17.3.2.1.

Art. 3.17.3.6.2. La surveillance des émissions dans l'air est mise en œuvre conformément aux méthodes de mesure visées à l'annexe 4.4.2 du titre II du VLAREM. Lorsqu'aucune méthode de mesure n'est spécifiée, les normes CEN sont observées. En l'absence de normes CEN, les normes ISO, les normes nationales ou d'autres normes internationales garantissant l'obtention de données de qualité scientifique équivalente sont applicables.

Art. 3.17.3.6.3. Les fréquences de mesure suivantes s'appliquent aux gaz résiduaux rejetés :

substance ou paramètre	secteurs ou source		fréquence de mesure
poussière	1° revêtement des véhicules : revêtement par pulvérisation 2° revêtement d'autres surfaces métalliques et plastiques : revêtement par pulvérisation 3° revêtement des aéronefs : préparation et revêtement 4° revêtement et impression des emballages métalliques: application par pulvérisation 5° revêtement de surfaces en bois : préparation et revêtement	< 0,2 kg poussière/h	annuelle (1)
		≥ 0,2 kg poussière/h	mensuelle (1)
		> 5 kg poussière/h	en continu
composés organiques volatils totaux exprimés en carbone (COVT)	tous les secteurs	toute cheminée où le flux massique de COVT est < 10 kg C/h	annuelle (1)(2)(3)
		toute cheminée où le flux massique de COVT est ≥ 10 kg C/h	en continu
N,N-diméthylformamide (DMF)	revêtement de textiles, de films métalliques et de papier si du N,N-diméthylformamide est utilisé dans les procédés		mensuelle (1)
oxydes d'azote (NO _x), exprimés en NO ₂	traitement thermique des effluents gazeux	< 5 kg NO _x /h	annuelle
		≥ 5 kg NO _x /h	mensuelle
		> 30 kg NO _x /h	en continu
monoxyde de carbone	traitement thermique des effluents gazeux	< 5 kg CO/h	annuelle
		≥ 5 kg CO/h	mensuelle
<p>(1) Les mesures sont effectuées au niveau d'émission le plus élevé prévu dans les conditions normales de fonctionnement.</p> <p>(2) Dans le cas d'un flux massique de COVT < 0,1 kg C/h, ou d'un flux massique de COVT sans dispositif de réduction et stable < 0,3 kg C/h, la fréquence de mesure du COVT peut être remplacée, après approbation de l'autorité de contrôle, par une fréquence minimale d'une fois tous les trois ans ou par des calculs annuels s'il peut être démontré que ces calculs fournissent des données d'une qualité équivalente.</p> <p>(3) Cette fréquence de mesure s'applique sans préjudice de l'application de l'article 5.59.3.1 du titre II du VLAREM.</p>			

Art. 3.17.3.6.4. Lors du traitement thermique des effluents gazeux, la température dans la chambre de combustion est mesurée en continu. Un système d'alarme y est associé pour les cas où les températures sortent de la fenêtre de température optimale.

Art. 3.17.3.6.5. La surveillance des rejets dans l'eau est mise en œuvre conformément aux méthodes de mesure visées à l'annexe 4.2.5.2, § 1er, au titre II du VLAREM. Lorsqu'aucune méthode de mesure n'est spécifiée, les normes CEN sont observées. En l'absence de normes CEN, les normes ISO, les normes nationales ou d'autres normes internationales garantissant l'obtention de données de qualité scientifique équivalente sont applicables.

Sous-section 3.17.3.7. Émissions lors de conditions d'exploitation autres que normales

Art. 3.17.3.7.1. La fréquence de conditions d'exploitation autres que normales et les émissions lors de conditions d'exploitation autres que normales sont réduites par l'application des deux techniques suivantes :

1° détermination des équipements critiques. Les équipements critiques pour la protection de l'environnement sont déterminés sur la base d'une évaluation des risques. Ils englobent tous les équipements et systèmes qui prennent en charge des COV, notamment le système de traitement des effluents gazeux et le système de détection des fuites ;

2° inspection, maintenance et surveillance. Il s'agit d'un programme de maintenance structuré, dans le cadre du système de management environnemental visé à l'article 3.17.3.2.1, visant à maximiser la disponibilité et la performance des équipements critiques, et qui comprend des modes opératoires normalisés, une maintenance préventive et une maintenance régulière et non programmée. Les périodes de conditions d'exploitation autres que normales, leur durée, leurs causes et, dans la mesure du possible, les émissions générées dans ces circonstances font l'objet d'une surveillance.

Sous-section 3.17.3.8. Émissions dans les gaz résiduaux

Art. 3.17.3.8.1. Les émissions de COV dans les zones de production et de stockage sont réduites par l'application d'un choix adéquat, une conception appropriée, l'optimisation du système et une combinaison appropriée des techniques énumérées aux points b) à h) de la MTD 14 des conclusions sur les MTD pour le traitement de surface à l'aide de solvants organiques, y compris pour la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques.

Pour le choix, la préférence est accordée aux systèmes suivants énumérés en ordre décroissant de priorité :

1° séparation des effluents gazeux à forte et à faible concentration de COV ;

2° techniques permettant d'homogénéiser et d'augmenter la concentration de COV, telles que visées à l'article 3.17.3.8.2, 2° et 3°, du présent arrêté ;

3° techniques de captage et de récupération des solvants dans les effluents gazeux, telles que visées aux points a) à c) de la MTD 15 des conclusions sur les MTD pour le traitement de surface à l'aide de solvants organiques, y compris pour la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques ;

4° techniques de réduction des COV avec valorisation énergétique, telles que visées aux points d) à g) de la MTD 15 des conclusions sur les MTD pour le traitement de surface à l'aide de solvants organiques, y compris pour la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques ;

5° techniques de réduction des COV sans récupération des solvants ni valorisation énergétique, telles que visées aux points h) et i) de la MTD 15 des conclusions sur les MTD pour le traitement de surface à l'aide de solvants organiques, y compris pour la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques.

Art. 3.17.3.8.2. La consommation énergétique du système de réduction des COV est réduite par l'application d'une ou de plusieurs des techniques suivantes :

1° dans le cas de systèmes centraux de traitement thermique des effluents gazeux par procédés discontinus, maintien de la concentration de COV dans les effluents gazeux envoyés vers le système de traitement au moyen de ventilateurs à variateur de fréquence ;

2° concentration interne des solvants contenus dans les effluents gazeux ;

3° concentration externe, par adsorption, des solvants contenus dans les effluents gazeux. Cela suppose que la concentration de solvant dans les effluents gazeux est augmentée par un flux circulaire continu de l'air de procédé de la cabine de pulvérisation, combiné si possible aux effluents gazeux des étuves et sècheurs, au moyen d'équipements d'adsorption ;

4° chambre de détente (plénium) pour réduire le volume de gaz résiduaire.

Art. 3.17.3.8.3. Dans les gaz résiduaires du traitement thermique des effluents gazeux provenant des solvants, les émissions de NOX sont réduites et les émissions de CO sont limitées par l'optimisation des conditions de traitement thermique. Cela suppose ce qui suit :

1° une bonne conception des chambres de combustion, des brûleurs et des équipements et dispositifs associés ;

2° l'optimisation des conditions de combustion par le contrôle des paramètres de combustion, dont la température, visée à l'article 3.17.3.6.4, et le temps de séjour, avec ou sans recours à des systèmes automatiques ;

3° la maintenance régulière programmée du système de combustion selon les recommandations du fournisseur.

Art. 3.17.3.8.4. Une valeur limite d'émission de 130 mg/Nm³ pour les NOX, exprimés en NO₂, est applicable aux gaz résiduaires rejetés du traitement thermique des effluents gazeux provenant des solvants.

L'alinéa 1er ne s'applique pas lorsque des effluents gazeux sont envoyés dans une installation de combustion.

Le permis d'environnement pour l'exploitation de l'établissement classé ou de l'activité classée peut accorder une dérogation à la valeur limite d'émission de NOX visée à l'alinéa 1er si des composés azotés, comme le N,N-diméthylformamide (DMF) ou la N-méthylpyrrolidone (NMP), sont présents dans les effluents gazeux.

Art. 3.17.3.8.5. Les valeurs limites d'émission indiquées dans le tableau suivant s'appliquent aux émissions de poussière dans les gaz résiduaires des procédés de préparation de la surface, de découpe, d'application de revêtement et de finition dans les secteurs et pour les procédés énumérés dans le tableau suivant :

paramètre	secteur	procédé	valeur limite d'émission
poussière	revêtement des véhicules	revêtement par pulvérisation	3 mg/Nm ³
	revêtement d'autres surfaces métalliques et plastiques	revêtement par pulvérisation	3 mg/Nm ³
	revêtement des aéronefs	préparation, comme le sablage ou le grenailage, et revêtement	3 mg/Nm ³
	revêtement et impression d'emballages métalliques	application par pulvérisation	3 mg/Nm ³
	revêtement de surfaces en bois	préparation et revêtement	3 mg/Nm ³

Sous-section 3.17.3.9. Efficacité énergétique

Art. 3.17.3.9.1. L'énergie est utilisée efficacement par l'application des techniques suivantes et d'une combinaison appropriée des techniques énumérées aux points c) à h) de la MTD 19 des conclusions sur les MTD pour le traitement de surface à l'aide de solvants organiques, y compris pour la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques :

1° établissement d'un plan d'efficacité énergétique. Ce plan fait partie de la planification visant à réduire l'empreinte environnementale d'une installation, dans le cadre du système de management environnemental visé à l'article 3.17.3.2.1. Le plan d'efficacité énergétique est adapté aux spécificités de l'unité sur les plans des procédés mis en œuvre, des matériaux, des produits, etc. et implique au moins l'ensemble des éléments suivants :

a) définir et calculer la consommation d'énergie spécifique de l'activité ;

b) déterminer, sur une base annuelle, des indicateurs de performance clés ;

c) prévoir les objectifs d'amélioration périodique et les actions connexes ;

2° établissement, une fois par an, d'un bilan énergétique. Le bilan énergétique fournit une ventilation de la consommation et de la production d'énergie, y compris l'exportation d'énergie, par type de source telle que l'électricité, les combustibles fossiles, les énergies renouvelables, la chaleur importée et/ou le refroidissement). Le bilan énergétique est adapté aux spécificités de l'unité sur les plans des procédés mis en œuvre, des matériaux, etc. et comprend au moins l'ensemble des éléments suivants :

a) la définition des limites énergétiques de l'activité de traitement de surface à l'aide de solvants organiques ;

b) des informations sur la consommation d'énergie exprimée en énergie fournie ;

c) des informations sur l'énergie exportée à partir de l'unité ;

d) des informations sur le flux d'énergie, comme des diagrammes Sankey ou bilans énergétiques, montrant la manière dont l'énergie est utilisée tout au long du procédé.

Le plan d'efficacité énergétique visé à l'alinéa 1er, 1°, et le bilan énergétique visé à l'alinéa 1er, 2°, sont mis à la disposition de l'autorité de contrôle et de l'Agence flamande pour l'Énergie et le Climat si elle en fait la demande.

Le bilan énergétique visé à l'alinéa 1er, 2°, est utilisé pour contrôler les valeurs limites pour la consommation spécifique d'énergie indiquées à l'article 3.17.3.9.2.

Art. 3.17.3.9.2. Les valeurs limites pour la consommation spécifique d'énergie indiquées dans le tableau suivant s'appliquent aux secteurs et aux types de produits mentionnés dans le tableau suivant :

secteur	type de produit	valeurs limites pour la consommation spécifique d'énergie	unité
revêtement des véhicules	voitures particulières	1,3	MWh/véhicule revêtu
	camionnettes	2	
	cabines de camion	2	
	camions	0,5	
laquage en continu	bobines d'acier ou d'aluminium	2,5	kWh/m ² de bobine laquée
revêtement de textiles, de films métalliques et de papier	enduction des textiles par du polyuréthane ou du polychlorure de vinyle	5	kWh/m ² de surface enduite
fabrication de fil de bobinage	fil d'un diamètre moyen > 0,1 mm	5	kWh/kg de fil revêtu
revêtement et impression d'emballages métalliques	tous les types de produits	1.5	kWh/m ² de surface revêtue
impression sur rotative offset à sécheur thermique	tous les types de produits	14	Wh/m ² de surface imprimée
flexographie et impression en héliogravure non destinée à l'édition	tous les types de produits	350	Wh/m ² de surface imprimée
impression en héliogravure d'édition	tous les types de produits	30	Wh/m ² de surface imprimée

Les valeurs limites pour la consommation spécifique d'énergie indiquées à l'alinéa 1er correspondent à des moyennes annuelles calculées à l'aide de l'équation suivante :

$$\text{consommation spécifique d'énergie} = \frac{\text{consommation d'énergie}}{\text{taux d'activité}}, \text{ dans laquelle :}$$

1° la consommation d'énergie : est la quantité totale de chaleur générée par des sources d'énergie primaire et d'électricité consommée par l'unité, telle que définie dans le plan d'efficacité énergétique visé à l'article 3.17.3.9.1, alinéa 1er, 1° ;

2° le taux d'activité : est la quantité totale de produits traitée par l'unité ou le débit de cette unité exprimé dans l'unité appropriée en fonction du secteur.

Sous-section 3.17.3.10. Consommation d'eau et production d'eaux usées

Art. 3.17.3.10.1. § 1er. La consommation d'eau et la production d'eaux usées par les procédés aqueux, comme le dégraissage, le nettoyage, le traitement de surface et l'épuration par voie humide, sont réduites par l'application d'une combinaison appropriée des techniques visées aux points b) et c) de la MTD 20 des conclusions sur les MTD pour le traitement de surface à l'aide de solvants organiques, y compris pour la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques, et par l'établissement d'un plan de gestion de l'eau et la réalisation annuelle d'audits de l'eau.

L'établissement d'un plan de gestion de l'eau et la réalisation annuelle d'audits de l'eau visés à l'alinéa 1er font partie de la planification visant à réduire l'empreinte environnementale d'une installation, dans le cadre du système de management environnemental visé à l'article 3.17.3.2.1.

Un plan de gestion de l'eau et des audits de l'eau, tels que visés à l'alinéa 1er, comprennent au moins les éléments suivants :

- 1° des schémas de circulation et un bilan massique de l'eau dans l'unité ;
- 2° l'établissement d'objectifs en matière d'utilisation rationnelle de l'eau ;
- 3° la mise en œuvre de techniques d'optimisation de l'eau, telles que le contrôle de la consommation d'eau, le recyclage de l'eau, la détection et la réparation de fuites.

§ 2. Le plan de gestion de l'eau et les audits de l'eau visés au paragraphe 1er sont mis à la disposition de l'autorité de contrôle et de la Société flamande de l'Environnement si elle en fait la demande.

§ 3. Le plan de gestion de l'eau et les audits de l'eau visés au paragraphe 1er sont utilisés pour contrôler les valeurs limites pour la consommation spécifique d'eau visées à l'article 3.17.3.10.2.

Art. 3.17.3.10.2. Les valeurs limites pour la consommation spécifique d'eau indiquées dans le tableau suivant s'appliquent aux secteurs et aux types de produits mentionnés dans le tableau suivant :

secteur	type de produit	valeurs limites pour la consommation spécifique d'eau	unité
revêtement des véhicules	voitures particulières	1.3	m ³ /véhicule revêtu
	camionnettes	2,5	
	cabines de camion	3	
	camions	5	

secteur	type de produit	valeurs limites pour la consommation spécifique d'eau	unité
laquage en continu	bobines d'acier ou d'aluminium	1.3	l/m ² de bobine laquée
revêtement et impression d'emballages métalliques	canettes EE en deux parties	110	L/1000 canettes

Les valeurs limites pour la consommation spécifique d'eau indiquées à l'alinéa 1er correspondent à des moyennes annuelles calculées à l'aide de l'équation suivante :

$$\text{consommation spécifique d'eau} = \frac{\text{consommation d'eau}}{\text{taux d'activité}}, \text{ dans laquelle :}$$

1° la consommation d'eau : est la quantité totale d'eau consommée du fait des activités menées dans l'unité, exprimée en l/an ou en m³/an, à l'exclusion de quantités suivantes :

- a) eau recyclée et réutilisée ;
- b) eau de refroidissement utilisée dans les systèmes de refroidissement en circuit ouvert ;
- c) eau destinée aux usages domestiques ;

2° le taux d'activité : est la quantité totale de produits traitée par l'unité ou le débit de cette unité exprimé dans l'unité appropriée en fonction du secteur.

Sous-section 3.17.3.11. Rejets dans l'eau

Art. 3.17.3.11.1. Les rejets dans l'eau sont réduits et la réutilisation et le recyclage de l'eau résultant des procédés aqueux, comme le dégraissage, le nettoyage, le traitement de surface et l'épuration par voie humide, sont facilités par l'application d'une combinaison des techniques énumérées dans la MTD 21 des conclusions sur les MTD pour le traitement de surface à l'aide de solvants organiques, y compris pour la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques.

Art. 3.17.3.11.2. Les valeurs limites d'émission indiquées dans le tableau suivant s'appliquent aux rejets des eaux usées :

secteur	substance ou paramètre	valeur limite d'émission (en mg/l)	
		rejets dans les eaux de surface	rejets dans les égouts
revêtement des véhicules	matières en suspension	30	/
	DCO	125 (1)	/
	AOX	0,4	0,4
	fluorure	15 (2)	15 (2)
	nickel (Ni)	0,4	0,4
	zinc (Zn)	0,5	0,5
laquage en continu	matières en suspension	30	/
	DCO	125 (1)	/
	AOX	0,4	0,4
	fluorure	15 (2)	15 (2)
	nickel (Ni)	0,1	0,1
	zinc (Zn)	0,5 (3)	0,5 (3)
	chrome (Cr)	0,15 (4)	0,15 (4)
	chrome hexavalent (Cr VI)	0,05 (5)	0,05 (5)
revêtement et impression des emballages métalliques : canettes EE	matières en suspension	30	/
	DCO	120 (1)	/
	AOX	0,4	0,4
	fluorure	15 (2)	15 (2)

secteur	substance ou paramètre	valeur limite d'émission (en mg/l)	
		rejets dans les eaux de surface	rejets dans les égouts
revêtement des aéronefs	chrome (Cr)	0,15 (4)	0,15 (4)
	chrome hexavalent (Cr VI)	0,05 (5)	0,05 (5)

(1) La valeur limite d'émission pour la DCO peut être remplacée par une valeur limite d'émission pour le COT. Un expert EIE agréé dans la discipline de l'eau, sous-domaine des eaux de surface et des eaux usées, tel que visé à l'article 6, 1°, d), 4), du VLAREL du 19 novembre 2010, établit alors pour le COT une corrélation entre les deux paramètres pour la source d'émissions spécifique et l'étape considérée du traitement des eaux usées. Les paramètres COT et DCO sont des alternatives. Soit la valeur limite d'émission pour le COT, soit la valeur limite d'émission pour la DCO s'applique. Le paramètre COT est l'option privilégiée car la surveillance du COT n'implique pas l'utilisation de composés très toxiques.

(2) La valeur limite d'émission pour le fluorure ne s'applique que si des composés fluorés sont utilisés dans les procédés.

(3) Le permis d'environnement pour l'exploitation de l'établissement classé ou de l'activité classée peut prévoir une dérogation à la valeur limite d'émission pour le zinc dans le cas de supports contenant du zinc ou prétraités au zinc, avec un maximum de 1 mg/l.

(4) La valeur limite d'émission pour le chrome ne s'applique que si des composés du chrome sont utilisés dans les procédés.

(5) La valeur limite d'émission pour le chrome (VI) ne s'applique que si des composés du chrome (VI) sont utilisés dans les procédés.

Art. 3.17.3.11.3. Les paramètres mentionnés à l'article 3.17.3.11.2 sont mesurés chaque mois. Pour les paramètres matières en suspension et DCO ou COT en cas de rejets dans les égouts, la fréquence de mesure visée à l'article 4.2.5.2.1 du titre II du VLAREM s'applique si les eaux usées industrielles ne contiennent pas de substances dangereuses ou la fréquence de mesure visée à l'article 4.2.5.3.1 de l'arrêté précité s'applique si les eaux usées industrielles contiennent une ou plusieurs substances dangereuses.

En cas de rejets discontinus d'eaux usées à une fréquence inférieure à la fréquence de mesure visée à l'alinéa 1er, la fréquence minimale de surveillance est d'une fois par rejet.

À l'alinéa 2, on entend par rejet discontinu d'eaux usées : le rejet ponctuel d'un volume d'eau limité.

Les paramètres COT et DCO sont des alternatives. Soit la fréquence de mesure pour le COT, soit la fréquence de mesure pour la DCO s'applique. Le paramètre COT est l'option privilégiée car la surveillance du COT n'implique pas l'utilisation de composés très toxiques.

La fréquence de mesure peut être ramenée à une fois tous les trois mois s'il est démontré que les niveaux d'émission sont suffisamment stables et après approbation de l'autorité de contrôle.

Sous-section 3.17.3.12. Gestion des déchets

Art. 3.17.3.12.1. La quantité de déchets à éliminer est réduite par l'application des techniques suivantes et de l'une des techniques ou des deux techniques visées aux points c) et d) de la MTD 22 des conclusions sur les MTD pour le traitement de surface à l'aide de solvants organiques, y compris pour la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques :

1° établissement d'un plan de gestion des déchets. Un plan de gestion des déchets fait partie du système de management environnemental visé à l'article 3.17.3.2.1 et comporte un ensemble de mesures poursuivant les objectifs suivants :

- a) réduire au minimum la production de déchets ;
- b) optimiser la réutilisation, la régénération ou le recyclage des déchets ou la valorisation énergétique des déchets ;
- c) assurer l'élimination appropriée des déchets ;

2° surveillance des quantités de déchets. Les quantités de déchets produites sont enregistrées annuellement, par type de déchets. La teneur en solvants des déchets est déterminée au moins annuellement par analyse ou calcul.

La surveillance des quantités de déchets visées à l'alinéa 1er, 2°, sert à contrôler les valeurs guides pour la quantité spécifique de déchets transférée hors du site et provenant du revêtement des véhicules, mentionnées à l'article 3.17.4.2.1.

Section 3.17.4. Revêtement des véhicules

Sous-section 3.17.4.1. Émissions de COV et consommation d'énergie et de matières premières

Art. 3.17.4.1.1. Dans le cas d'unités nouvelles ou de transformations majeures d'unités, la consommation de solvants, d'autres matières premières et d'énergie de même que les émissions de COV sont réduites par l'application d'un ou de plusieurs des systèmes de revêtement suivants :

1° un revêtement mixte. Il s'agit d'un système de revêtement à base solvantée dans lequel une couche de revêtement, à savoir la couche de primaire ou la couche de fond, est à base aqueuse ;

2° un revêtement à base aqueuse. Il s'agit d'un système de revêtement dans lequel la couche de primaire et la couche de fond sont à base aqueuse ;

3° un procédé de revêtement intégré. Il s'agit d'un système de revêtement qui combine les fonctions de la couche de primaire et de la couche de fond et qui est appliqué par pulvérisation en deux étapes ;

4° une application « 3-wet », également appelée « gamme courte ». Il s'agit d'un système de revêtement dans lequel la couche de primaire, la couche de fond et la couche de vernis sont appliquées sans séchage intermédiaire. La couche de primaire et la couche de fond peuvent être à base solvantée ou à base aqueuse.

Art. 3.17.4.1.2. Les valeurs limites d'émission indiquées dans le tableau suivant s'appliquent aux émissions totales de COV dues au revêtement des véhicules :

paramètre	type de véhicule	valeur limite d'émission, moyenne annuelle (en g de COV/m ² de surface)	
		unité nouvelle	unité existante
total des émissions de COV calculé d'après le plan de gestion des solvants	voitures particulières	15	30
	camionnettes	20	40
	cabines de camion	20	40
	camions	40	50
	bus	100	150

Les valeurs limites d'émission visées à l'alinéa 1er se rapportent aux émissions résultant de toutes les étapes de procédé qui sont réalisées dans la même installation, depuis le revêtement électrolytique ou tout autre type de revêtement jusqu'à et y compris l'application de cire et le polissage final de la couche de finition, ainsi qu'aux émissions des solvants utilisés pour le nettoyage des équipements de production pendant et en dehors de la période de production.

La surface visée à l'alinéa 1er est définie conformément au point « Valeurs limites d'émission applicables à l'industrie de revêtement de véhicules » de l'annexe 5.59.1 au titre II du VLAREM.

Sous-section 3.17.4.2. Quantité de déchets transférée hors site

Art. 3.17.4.2.1. Les valeurs guides pour la quantité spécifique de déchets transférée hors du site et provenant du revêtement des véhicules, indiquées dans le tableau suivant, s'appliquent aux types de véhicules mentionnés dans le tableau suivant :

type de véhicule	flux de déchets pertinents	valeur guide pour la quantité spécifique de déchets transférée hors du site, moyenne annuelle
voitures particulières	1° déchets de peinture	9 kg/véhicule revêtu
	2° déchets de plastisols, de produits d'étanchéité et de colles	
camionnettes	3° solvants usés	17 kg/véhicule revêtu
	4° boues de peinture	
cabines de camion	5° autres déchets des cabines d'application de peinture, dont les matières absorbantes et nettoyantes, les filtres, les matériaux d'emballage, le charbon actif usé	11 kg/véhicule revêtu

Les valeurs guides pour la quantité spécifique de déchets transférée hors du site, visées à l'alinéa 1er, peuvent être plus élevées en cas d'épuration par voie sèche à l'aide de chaux.

Les valeurs guides pour la quantité spécifique de déchets transférée hors du site, visées à l'alinéa 1er, correspondent à des moyennes annuelles calculées à l'aide de l'équation suivante :

$$\text{quantité spécifique de déchets transférée hors du site} = \frac{\text{quantité de déchets transférée hors du site}}{\text{taux d'activité}}, \text{ dans laquelle :}$$

1° la quantité de déchets transférée hors site : est la quantité totale de déchets transférée hors du site par l'unité, exprimée en kg/an ;

2° le taux d'activité : est la quantité totale de produits traitée par l'unité ou le débit de cette unité exprimé en véhicules peints par an.

Section 3.17.5. Revêtement d'autres surfaces métalliques et plastiques

Art. 3.17.5.1. Pour le revêtement d'autres surfaces métalliques et plastiques, l'une des conditions suivantes est remplie :

1° les valeurs limites d'émission pour les émissions totales de COV, indiquées dans le tableau suivant :

paramètre	procédé	valeur limite d'émission, moyenne annuelle
total des émissions de COV calculé d'après le plan de gestion des solvants	revêtement de surfaces métalliques	0,2 kg de COV/kg d'extraits secs utilisés
	revêtement de surfaces en matière plastique	0,3 kg de COV/kg d'extraits secs utilisés

2° la valeur limite d'émission pour les émissions diffuses de COV et la valeur limite d'émission pour les émissions de COV dans les gaz résiduaire, indiquées dans les tableaux suivants :

paramètre	valeur limite d'émission, moyenne annuelle
émissions diffuses de COV calculées d'après le plan de gestion des solvants	10 % des solvants utilisés à l'entrée

paramètre	valeur limite d'émission, moyenne journalière en cas de mesures en continu ou moyenne sur la période d'échantillonnage en cas de mesures périodiques
composés organiques volatils totaux exprimés en carbone (COVT) dans les gaz résiduaires	20 mg C/Nm ³ (1)
(1) En cas d'utilisation de techniques permettant de réutiliser/recycler le solvant récupéré, une valeur limite d'émission de 35 mg C/Nm ³ s'applique pour les composés organiques volatils totaux.	

Pour les unités utilisant la concentration externe, par adsorption, des solvants contenus dans les effluents gazeux, telle que visée à l'article 3.17.3.8.2, 3°, en combinaison avec une technique de traitement de l'effluent gazeux, une valeur limite d'émission supplémentaire de 50 mg C/Nm³ s'applique pour les composés organiques volatils totaux au gaz résiduaire du concentrateur en sus des valeurs limites d'émission visées à l'alinéa 1er, 2°.

Le permis d'environnement pour l'exploitation de l'établissement classé ou de l'activité classée peut accorder une dérogation aux valeurs limites d'émission visées aux alinéas 1er et 2 si des pièces automobiles en métal ou en plastique sont traitées dans une unité de revêtement de véhicules et que les émissions s'y rapportant sont incluses dans le calcul des émissions totales de COV liées au revêtement des véhicules.

Section 3.17.6. Revêtement des navires et yachts

Art. 3.17.6.1. Les émissions atmosphériques totales de COV et de poussières et les rejets dans l'eau sont réduits et la performance environnementale globale est améliorée par l'application des techniques suivantes et d'une combinaison des techniques énumérées aux points c) à i) de la MTD 25 des conclusions sur les MTD pour le traitement de surface à l'aide de solvants organiques, y compris pour la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques :

1° dans le cas d'unités nouvelles ou de transformations majeures d'unités : la séparation des flux de déchets et d'eaux usées. Cela suppose que les cales et les rampes intègrent l'ensemble des systèmes suivants :

a) un système permettant de collecter et de traiter efficacement les déchets secs et de les séparer des déchets humides ;

b) un système permettant de séparer les eaux usées des eaux pluviales et des eaux de ruissellement ;

2° restrictions applicables en cas de mauvaises conditions météorologiques. Cela suppose que le grenailage ou le revêtement par pulvérisation sans air ne sont pas mis en œuvre en cas de conditions météorologiques défavorables ou lorsque de telles conditions sont prévues si les zones de traitement ne sont pas totalement fermées.

Art. 3.17.6.2. La valeur limite d'émission indiquée dans le tableau suivant s'applique aux émissions totales de COV résultant du revêtement des navires et yachts :

paramètre	valeur limite d'émission, moyenne annuelle
total des émissions de COV calculé d'après le plan de gestion des solvants	0,375 kg de COV/kg d'extraits secs utilisés

Section 3.17.7. Revêtement des aéronefs

Art. 3.17.7.1. Les émissions totales de COV sont réduites et la performance environnementale globale du revêtement des aéronefs est améliorée par l'application du confinement, à savoir le revêtement des différentes parties dans des cabines de pulvérisation fermées, e combinaison ou non avec l'autre technique mentionnée au point b) de la MTD 26 des conclusions sur les MTD pour le traitement de surface à l'aide de solvants organiques, y compris pour la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques.

Art. 3.17.7.2. La valeur limite d'émission indiquée dans le tableau suivant s'appliquent aux émissions totales de COV résultant du revêtement des aéronefs :

paramètre	valeur limite d'émission, moyenne annuelle
total des émissions de COV calculé d'après le plan de gestion des solvants	0,58 kg de COV/kg d'extraits secs utilisés

Section 3.17.8. Laquage en continu

Art. 3.17.8.1. Les valeurs limites d'émission indiquées dans les deux tableaux suivants s'appliquent aux émissions diffuses de COV et aux émissions de COV dans les gaz résiduaires résultant du laquage en continu :

paramètre	valeur limite d'émission, moyenne annuelle
émissions diffuses de COV calculées d'après le plan de gestion des solvants	3 % des solvants utilisés à l'entrée

paramètre	valeur limite d'émission, moyenne journalière en cas de mesures en continu ou moyenne sur la période d'échantillonnage en cas de mesures périodiques
composés organiques volatils totaux exprimés en carbone (COVT) dans les gaz résiduaires	20 mg C/Nm ³ (1)
(1) En cas d'utilisation de techniques permettant de réutiliser/recycler le solvant récupéré, une valeur limite d'émission de 50 mg C/Nm ³ s'applique pour les composés organiques volatils totaux.	

Pour les unités utilisant la concentration externe, par adsorption, des solvants contenus dans les effluents gazeux, telle que visée à l'article 3.17.3.8.2, 3°, en combinaison avec une technique de traitement de l'effluent gazeux, une valeur limite d'émission supplémentaire de 50 mg C/Nm³ s'applique pour les composés organiques volatils totaux au gaz résiduaire du concentrateur en sus des valeurs limites d'émission visées à l'alinéa 1er.

Section 3.17.9. Fabrication de bandes adhésives

Art. 3.17.9.1. Les valeurs limites d'émission indiquées dans les deux tableaux suivants s'appliquent aux émissions totales de COV et aux émissions de COV dans les gaz résiduaires résultant de la fabrication de bandes adhésives :

paramètre	valeur limite d'émission, moyenne annuelle
total des émissions de COV calculé d'après le plan de gestion des solvants	2,5 % des solvants utilisés à l'entrée
paramètre	valeur limite d'émission, moyenne journalière en cas de mesures en continu ou moyenne sur la période d'échantillonnage en cas de mesures périodiques
composés organiques volatils totaux exprimés en carbone (COVT) dans les gaz résiduaires	20 mg C/Nm ³ (1)
(1) En cas d'utilisation de techniques permettant de réutiliser/recycler le solvant récupéré, une valeur limite d'émission de 50 mg C/Nm ³ s'applique pour les composés organiques volatils totaux.	

Pour les unités utilisant la concentration externe, par adsorption, des solvants contenus dans les effluents gazeux, telle que visée à l'article 3.17.3.8.2, 3°, en combinaison avec une technique de traitement de l'effluent gazeux, une valeur limite d'émission supplémentaire de 50 mg C/Nm³ s'applique pour les composés organiques volatils totaux au gaz résiduaire du concentrateur en sus des valeurs limites d'émission visées à l'alinéa 1er.

Section 3.17.10. Revêtement de textiles, de films métalliques et de papier

Art. 3.17.10.1. Les valeurs limites d'émission indiquées dans les deux tableaux suivants s'appliquent aux émissions diffuses de COV et aux émissions de COV dans les gaz résiduaires résultant du revêtement de textiles, de films métalliques et de papier :

paramètre	valeur limite d'émission, moyenne annuelle
émissions diffuses de COV calculées d'après le plan de gestion des solvants	5 % des solvants utilisés à l'entrée
paramètre	valeur limite d'émission, moyenne journalière en cas de mesures en continu ou moyenne sur la période d'échantillonnage en cas de mesures périodiques
composés organiques volatils totaux exprimés en carbone (COVT) dans les gaz résiduaires	20 mg C/Nm ³ (1)
(1) En cas d'utilisation de techniques permettant de réutiliser/recycler le solvant récupéré, une valeur limite d'émission de 50 mg C/Nm ³ s'applique pour les composés organiques volatils totaux.	

Pour les unités utilisant la concentration externe, par adsorption, des solvants contenus dans les effluents gazeux, telle que visée à l'article 3.17.3.8.2, 3°, en combinaison avec une technique de traitement de l'effluent gazeux, une valeur limite d'émission supplémentaire de 50 mg C/Nm³ s'applique pour les composés organiques volatils totaux au gaz résiduaire du concentrateur en sus des valeurs limites d'émission visées à l'alinéa 1er.

Section 3.17.11. Fabrication de fil de bobinage

Art. 3.17.11.1. Les émissions totales de COV et la consommation d'énergie sont réduites par l'application de l'oxydation des COV intégrée au procédé et d'une ou de plusieurs des techniques énumérées aux points b) à d) de la MTD 27 des conclusions sur les MTD pour le traitement de surface à l'aide de solvants organiques, y compris pour la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques.

L'oxydation des COV intégrée au procédé, visée à l'alinéa 1er, suppose que le mélange d'air et de solvant qui résulte de l'évaporation du solvant lors du procédé répété de cuisson de l'émail est traité dans un système d'oxydation catalytique. La chaleur perdue du système d'oxydation catalytique est utilisée dans le procédé de séchage pour chauffer le flux d'air circulant ou comme chaleur de procédé à d'autres fins dans l'unité.

Art. 3.17.11.2. Les valeurs limites d'émission indiquées dans les deux tableaux suivants s'appliquent aux émissions totales de COV et aux émissions de COV dans les gaz résiduaires résultant de la fabrication de fil de bobinage :

paramètre	type de produit	valeur limite d'émission, moyenne annuelle
total des émissions de COV calculé d'après le plan de gestion des solvants	fil d'un diamètre moyen > 0,1 mm	3,3 g COV/kg de fil revêtu
	fil d'un diamètre moyen ≤ 0,1 mm	10 g COV/kg de fil revêtu
paramètre	valeur limite d'émission, moyenne journalière en cas de mesures en continu ou moyenne sur la période d'échantillonnage en cas de mesures périodiques	
composés organiques volatils totaux exprimés en carbone (COVT) dans les gaz résiduaires	40 mg C/Nm ³	

Section 3.17.12. Revêtement et impression d'emballages métalliques

Art. 3.17.12.1. Pour le revêtement et l'impression d'emballages métalliques, l'une des conditions suivantes est remplie :

1° la valeur limite d'émission pour les émissions totales de COV, indiquée dans le tableau suivant :

Paramètre	valeur limite d'émission, moyenne annuelle
total des émissions de COV calculé d'après le plan de gestion des solvants	3,5 g COV/m ² de surface revêtue ou imprimée

1° la valeur limite d'émission pour les émissions diffuses de COV et la valeur limite d'émission pour les émissions de COV dans les gaz résiduaires, indiquées dans les tableaux suivants :

Paramètre	valeur limite d'émission, moyenne annuelle
émissions diffuses de COV calculées d'après le plan de gestion des solvants	12 % des solvants utilisés à l'entrée

paramètre	valeur limite d'émission, moyenne journalière en cas de mesures en continu ou moyenne sur la période d'échantillonnage en cas de mesures périodiques
composés organiques volatils totaux exprimés en carbone (COVT) dans les gaz résiduaires	20 mg C/Nm ³

Pour les unités utilisant la concentration externe, par adsorption, des solvants contenus dans les effluents gazeux, telle que visée à l'article 3.17.3.8.2, 3°, en combinaison avec une technique de traitement de l'effluent gazeux, une valeur limite d'émission supplémentaire de 50 mg C/Nm³ s'applique pour les composés organiques volatils totaux au gaz résiduaire du concentrateur en sus des valeurs limites d'émission visées à l'alinéa 1er, 2°.

Section 3.17.13. Impression sur rotative offset à sécheur thermique

Art. 3.17.13.1. Pour l'impression sur rotative offset à sécheur thermique, l'une des conditions suivantes est remplie :

1° la valeur limite d'émission pour les émissions totales de COV, indiquée dans le tableau suivant :

paramètre	valeur limite d'émission, moyenne annuelle
total des émissions de COV calculé d'après le plan de gestion des solvants	0,04 kg COV/kg d'encre utilisée

2° la valeur limite d'émission pour les émissions diffuses de COV et la valeur limite d'émission pour les émissions de COV dans les gaz résiduaires, indiquées dans les tableaux suivants :

paramètre	valeur limite d'émission, moyenne annuelle
émissions diffuses de COV calculées d'après le plan de gestion des solvants	10 % des solvants utilisés à l'entrée

paramètre	valeur limite d'émission, moyenne journalière en cas de mesures en continu ou moyenne sur la période d'échantillonnage en cas de mesures périodiques
composés organiques volatils totaux exprimés en carbone (COVT) dans les gaz résiduaires	15 mg C/Nm ³

Section 3.17.14. Flexographie et impression en héliogravure non destinée à l'édition

Art. 3.17.14.1. Pour la flexographie et l'impression en héliogravure non destinée à l'édition, l'une des conditions suivantes est remplie :

1° la valeur limite d'émission pour les émissions totales de COV, indiquée dans le tableau suivant :

Paramètre	valeur limite d'émission, moyenne annuelle
total des émissions de COV calculé d'après le plan de gestion des solvants	0,3 kg de COV/kg d'extraits secs utilisés

2° la valeur limite d'émission pour les émissions diffuses de COV et la valeur limite d'émission pour les émissions de COV dans les gaz résiduaires, indiquées dans les tableaux suivants :

paramètre	valeur limite d'émission, moyenne annuelle
émissions diffuses de COV calculées d'après le plan de gestion des solvants	12 % des solvants utilisés à l'entrée

paramètre	valeur limite d'émission, moyenne journalière en cas de mesures en continu ou moyenne sur la période d'échantillonnage en cas de mesures périodiques
composés organiques volatils totaux exprimés en carbone (COVT) dans les gaz résiduaires	20 mg C/Nm ³ (1)

(1) En cas d'utilisation de techniques permettant de réutiliser/recycler le solvant récupéré, une valeur limite d'émission de 50 mg C/Nm³ s'applique pour les composés organiques volatils totaux.

Pour les unités utilisant la concentration externe, par adsorption, des solvants contenus dans les effluents gazeux, telle que visée à l'article 3.17.3.8.2, 3°, en combinaison avec une technique de traitement de l'effluent gazeux, une valeur limite d'émission supplémentaire de 50 mg C/Nm³ s'applique pour les composés organiques volatils totaux au gaz résiduaire du concentrateur en sus des valeurs limites d'émission visées à l'alinéa 1er, 2°.

Section 3.17.15. Impression en héliogravure d'édition

Art. 3.17.15.1. Les émissions de COV résultant de l'impression en héliogravure d'édition sont réduites par l'utilisation d'un système de récupération du toluène basé sur l'adsorption.

Art. 3.17.15.2. Les valeurs limites d'émission indiquées dans les tableaux suivants s'appliquent aux émissions totales de COV et aux émissions de COV dans les gaz résiduaires résultant de l'impression en héliogravure d'édition :

paramètre	valeur limite d'émission, moyenne annuelle
émissions diffuses de COV calculées d'après le plan de gestion des solvants	2,5 % des solvants utilisés à l'entrée
paramètre	valeur limite d'émission, moyenne journalière en cas de mesures en continu ou moyenne sur la période d'échantillonnage en cas de mesures périodiques
composés organiques volatils totaux exprimés en carbone (COVT) dans les gaz résiduaires	20 mg C/Nm ³

Section 3.17.16. Revêtement de surfaces en bois

Art. 3.17.16.1. Pour le revêtement de surfaces en bois, l'une des conditions suivantes est remplie :

1° la valeur limite d'émission pour les émissions totales de COV, indiquée dans le tableau suivant :

Paramètre	supports revêtus	valeur limite d'émission, moyenne annuelle
total des émissions de COV calculé d'après le plan de gestion des solvants	supports plats	0,1 kg de COV/kg d'extraits secs utilisés
	autres que supports plats	0,25 kg de COV/kg d'extraits secs utilisés

2° la valeur limite d'émission pour les émissions diffuses de COV et la valeur limite d'émission pour les émissions de COV dans les gaz résiduaires, indiquées dans les tableaux suivants :

Paramètre	valeur limite d'émission, moyenne annuelle
émissions diffuses de COV calculées d'après le plan de gestion des solvants	10 % des solvants utilisés à l'entrée
Paramètre	valeur limite d'émission, moyenne journalière en cas de mesures en continu ou moyenne sur la période d'échantillonnage en cas de mesures périodiques
composés organiques volatils totaux exprimés en carbone (COVT) dans les gaz résiduaires	20 mg C/Nm ³

Pour les unités utilisant la concentration externe, par adsorption, des solvants contenus dans les effluents gazeux, telle que visée à l'article 3.17.3.8.2, 3°, en combinaison avec une technique de traitement de l'effluent gazeux, une valeur limite d'émission supplémentaire de 50 mg C/Nm³ s'applique pour les composés organiques volatils totaux au gaz résiduaire du concentrateur en sus des valeurs limites d'émission visées à l'alinéa 1er, 2°.

Section 3.17.17. Préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques

Sous-section 3.17.17.1. Applicabilité

Art. 3.17.17.1.1. En application des dispositions relatives à l'applicabilité visées au point g) de la MTD 38, dans la MTD 39, au point a) de la MTD 47 et au point c) de la MTD 47 des conclusions sur les MTD pour le traitement de surface à l'aide de solvants organiques, y compris pour la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques, le permis d'environnement pour l'exploitation de l'établissement classé ou de l'activité classée peut prévoir une dérogation aux articles suivants du présent arrêté :

- 1° l'article 3.17.17.7.3, 7°, en application du point g) de la MTD 38 ;
- 2° l'article 3.17.17.7.4 en application de la MTD 39 ;
- 3° l'article 3.17.17.12.1, § 1er, 1°, en application du point a) de la MTD 47 ;
- 4° l'article 3.17.17.12.1, § 3, en application du point c) de la MTD 47.

Sous-section 3.17.17.2. Performance environnementale globale

Art. 3.17.17.2.1. La performance environnementale globale est améliorée par la mise en place et l'application d'un système de management environnemental comprenant l'ensemble des éléments énumérés à l'article 3.17.3.2.1, alinéa 1er, 1° à 20°.

En ce qui concerne en particulier la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques, les éléments suivants font également partie du système de management environnemental outre les éléments visés à l'alinéa 1er :

1° la prise en compte de l'évolution des produits biocides et de la législation s'y rapportant, dont l'autorisation des produits en vertu du règlement (UE) n° 528/2012 du Parlement européen et du Conseil du 22 mai 2012 concernant la mise à disposition sur le marché et l'utilisation des produits biocides, en vue d'utiliser les procédés les plus respectueux de l'environnement ;

2° l'établissement d'un plan de gestion des solvants pour le traitement à base de solvants ou le traitement à la créosote, visé à l'article 3.17.17.4.1, 3°;

3° l'établissement d'une liste de tous les procédés et équipements de réduction des émissions qui sont critiques sur le plan environnemental, visés à l'article 3.17.17.11.1, § 3, dont la défaillance pourrait avoir une incidence sur l'environnement. la liste des équipements critiques est tenue à jour ;

4° l'établissement de plans de prévention et de contrôle des fuites et des déversements, y compris de lignes directrices en matière de gestion des déchets résultant de déversements ;

5° l'enregistrement des fuites et déversements, et des plans d'amélioration ou contre-mesures.

Le système de management environnemental visé aux alinéas 1er et 2 est généralement applicable. Le niveau de détail et le degré de formalisation du système de management environnemental sont, d'une manière générale, en rapport avec la nature, la taille et la complexité de l'installation, ainsi qu'avec ses diverses incidences environnementales possibles.

Sous-section 3.17.17.3. Remplacement des substances nocives ou dangereuses

Art. 3.17.17.3.1. Les émissions d'hydrocarbures aromatiques polycycliques (HAP) et de solvants sont évitées ou limitées par l'utilisation de produits de préservation à base aqueuse en remplacement de produits de préservation à base solvantée ou de la créosote, à moins que les exigences de qualité ou les spécifications des produits ne l'empêchent. Dans le cas de produits de préservation à base aqueuse, l'eau tient lieu de transporteur pour les biocides.

Art. 3.17.17.3.2. Le risque pour l'environnement lié à l'utilisation de produits chimiques de traitement est réduit en remplaçant les produits chimiques actuellement utilisés par des produits moins dangereux, à moins que les exigences de qualité ou les spécifications des produits ne l'empêchent.

On contrôlera annuellement si de nouveaux produits alternatifs aux produits chimiques de traitement plus sûrs sont disponibles.

Sous-section 3.17.17.4. Utilisation efficace des ressources

Art. 3.17.17.4.1. Les ressources sont utilisées plus efficacement et l'incidence sur l'environnement et le risque associé à l'utilisation de produits chimiques de traitement sont réduits en diminuant leur consommation par l'application de toutes les techniques suivantes :

1° dans le cas d'unités nouvelles ou de transformations majeures d'unités : l'utilisation d'un système efficace d'application des produits de préservation[ZH1], comme des systèmes d'application dans lesquels le bois est immergé dans la solution de préservation. Le choix du système tient compte de la classe d'utilisation et du niveau de pénétration requis ;

2° le contrôle et l'optimisation de la consommation des produits chimiques de traitement pour l'utilisation finale spécifique. La consommation des produits chimiques de traitement respecte les recommandations des fournisseurs et n'entraîne pas de dépassement des valeurs prescrites en matière de rétention ;

3° pour les unités utilisant des produits chimiques de traitement à base solvantée ou de la créosote : l'établissement, une fois par an, d'un plan de gestion des solvants conformément à l'annexe 5.59.3 au titre II du VLAREM ;

4° lorsque du bois présentant un taux d'humidité spécifique est requis : la mesure et la rectification de l'humidité du bois avant traitement. Cela suppose que l'humidité du bois est mesurée avant traitement et rectifiée si nécessaire afin d'optimiser le processus d'imprégnation et de garantir la qualité requise des produits.

Sous-section 3.17.17.5. Livraison, stockage et manutention des produits chimiques de traitement

Art. 3.17.17.5.1. Les émissions résultant de la livraison, du stockage et de la manipulation des produits chimiques de traitement sont réduites par l'application des techniques suivantes et d'une technique mentionnée au point a) ou b) de la MTD 34 des conclusions sur les MTD pour le traitement de surface à l'aide de solvants organiques, y compris pour la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques :

1° techniques visant à réduire les pertes par évaporation dues à l'échauffement des produits chimiques stockés. Cela suppose que lorsque l'exposition à la lumière du soleil est susceptible d'entraîner l'évaporation des solvants et de la créosote stockés dans des cuves de stockage en surface, celles-ci sont abritées sous un toit ou revêtues d'une peinture de couleur claire afin de limiter l'échauffement des solvants et de la créosote ;

2° sécurisation des points de distribution. Cela suppose que les points de distribution desservant les réservoirs de stockage situés à l'intérieur de la zone en rétention sont sécurisés et mis à l'arrêt lorsqu'ils ne sont pas utilisés ;

3° techniques de prévention des débordements lors du pompage et de la circulation. Cela suppose notamment ce qui suit :

a) l'opération de pompage est supervisée ;

b) pour les grandes quantités, les réservoirs de stockage en vrac sont équipés d'un dispositif acoustique ou optique de protection contre le trop-plein et de systèmes d'arrêt si nécessaire[ZH2] ;

4° l'utilisation de réservoirs de stockage fermés pour les produits chimiques de traitement.

Sous-section 3.17.17.6. Préparation et conditionnement du bois

Art. 3.17.17.6.1. La consommation d'énergie ainsi que la consommation et les émissions de produits chimiques de traitement sont réduites en optimisant la charge en bois de la cuve de traitement et en évitant le piégeage des produits chimiques de traitement par l'application d'une combinaison des techniques énumérées dans la MTD 35 des conclusions sur les MTD pour le traitement de surface à l'aide de solvants organiques, y compris pour la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques.

Sous-section 3.17.17.7. Procédé d'application de produits de préservation

Art. 3.17.17.7.1. Les fuites et les émissions de produits chimiques de traitement lors des procédés non réalisés sous pression sont évitées par l'application de l'une techniques énumérées dans la MTD 36 des conclusions sur les MTD pour le traitement de surface à l'aide de solvants organiques, y compris pour la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques.

Art. 3.17.17.7.2. Les émissions d'aérosols dues à la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques de traitement à base aqueuse sont réduites en confinant les procédés de pulvérisation, en recueillant les résidus de pulvérisation et en les réutilisant pour la préparation de la solution de préservation du bois.

Art. 3.17.17.7.3. Les émissions de produits chimiques de traitement dues aux procédés sous pression tels que les autoclaves sont évitées ou réduites par l'application de toutes les techniques suivantes :

1° commandes de procédés permettant d'empêcher la mise en route tant que la porte de la cuve de traitement n'est pas hermétiquement fermée. Cela suppose que la porte de la cuve de traitement est hermétiquement fermée dès qu'elle est chargée et avant que le traitement ne débute. Des commandes des procédés sont prévues pour empêcher la mise en route de la cuve de traitement si la porte n'est pas hermétiquement fermée ;

2° commandes de procédés permettant d'empêcher l'ouverture de la cuve de traitement lorsqu'elle est sous pression ou remplie de la solution de préservation. Cela suppose que des commandes de procédés affichent la pression et indiquent si du liquide est présent dans la cuve de traitement et que l'ouverture de la cuve de traitement est empêchée tant qu'elle est sous pression ou remplie ;

3° système de verrouillage de la porte de la cuve de traitement. Cela suppose que la porte de la cuve de traitement est équipée d'un système de verrouillage empêchant l'écoulement des liquides dans le cas où il faudrait ouvrir la porte en urgence du fait qu'il permet l'ouverture partielle de la porte pour libérer la pression tout en empêchant l'écoulement des liquides ;

4° utilisation et maintenance des soupapes de sécurité. Cela suppose que :

a) les cuves de traitement sont équipées de soupapes de sécurité pour les protéger d'une pression excessive ;

b) l'air rejeté par les soupapes est dirigé vers un réservoir de capacité suffisante ;

c) les soupapes de sécurité sont inspectées au moins tous les 6 mois pour déceler les signes de corrosion, de contamination ou de montage incorrect et sont nettoyées ou réparées selon les besoins ;

5° contrôle des émissions dans l'air provenant de l'échappement de la pompe à vide. Cela suppose que l'air extrait des cuves sous pression par l'orifice de refoulement de la pompe à vide est traité ;

6° réduction des émissions dans l'air lors de l'ouverture de la cuve de traitement. Cela suppose qu'un temps d'attente suffisant est observé entre la dépressurisation et l'ouverture de la cuve de traitement afin de permettre l'égouttage du bois et la condensation ;

7° application d'un vide final pour éliminer l'excès de produits chimiques à la surface du bois traité. Cela suppose qu'un vide final est appliqué dans la cuve de traitement avant ouverture afin d'éliminer les produits chimiques en excès à la surface du bois traité pour éviter l'égouttage.

Art. 3.17.17.7.4. La consommation d'énergie dans les procédés sous pression tels que les autoclaves est réduite par l'utilisation d'une pompe à débit variable. Cela suppose qu'une fois la pression de service requise atteinte, le système de traitement bascule sur une pompe moins puissante qui consomme moins d'énergie.

Sous-section 3.17.17.8. Conditionnement post-traitement et stockage provisoire

Art. 3.17.17.8.1. La contamination du sol ou des eaux souterraines due à l'entreposage provisoire de bois fraîchement traité est évitée ou réduite et on veille à ce que les produits chimiques en excès puissent s'égoutter à l'intérieur de la cuve de traitement en laissant le bois s'égoutter pendant un laps de temps suffisant après le traitement et en ne sortant le bois traité de la zone en rétention qu'une fois qu'il est sec au toucher. La durée de la période de fixation est déterminée conformément à l'article 5.19.2.1.1, § 10, du titre II du VLAREM.

Sous-section 3.17.17.9. Gestion des déchets

Art. 3.17.17.9.1. La quantité de déchets à éliminer, en particulier les déchets dangereux, est réduite par l'application des techniques suivantes et de l'une des techniques ou des deux techniques visées aux points c) et d) de la MTD 41 des conclusions sur les MTD pour le traitement de surface à l'aide de solvants organiques, y compris pour la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques :

1° enlèvement des débris tels que sciure et copeaux de bois avant traitement ;

2° récupération et réutilisation des cires et des huiles.

Art. 3.17.17.9.2. Le risque environnemental lié à la gestion des déchets est réduit en stockant les déchets dans des conteneurs appropriés ou sur des surfaces imperméables et en conservant les déchets dangereux à part dans une zone en rétention, à l'abri des intempéries.

Sous-section 3.17.17.10. Surveillance de l'eau et des eaux souterraines

Art. 3.17.17.10.1. § 1er. La surveillance des rejets dans l'eau est mise en œuvre conformément aux méthodes de mesure visées à l'annexe 4.2.5.2, § 1er, au titre II du VLAREM. Lorsqu'aucune méthode de mesure n'est spécifiée, les normes CEN sont observées. En l'absence de normes CEN, les normes ISO, les normes nationales ou d'autres normes internationales garantissant l'obtention de données de qualité scientifique équivalente sont applicables.

§ 2. Par dérogation à l'article 2.3.1, alinéa 1er, les paramètres suivants dans les eaux usées, y compris les eaux pluviales potentiellement contaminées, sont surveillés avant chaque rejet discontinu :

1° les substances spécifiques des produits biocides utilisés, qui sont déterminées en fonction des produits biocides utilisés ;

2° le cuivre (Cu), si des composés du cuivre sont utilisés dans le procédé ;

3° les substances spécifiques des solvants utilisés, qui sont déterminées en fonction des solvants utilisés ;

4° les hydrocarbures aromatiques polycycliques (HAP), si le traitement à la créosote est utilisé. La surveillance porte sur les composés HAP suivants :

a) acénaphène ;

b) acénaphylène ;

c) anthracène ;

d) benzo(a)anthracène ;

e) benzo(a)pyrène ;

f) benzo(b)fluoranthène ;

g) benzo(g,h,i)perylène ;

h) benzo(k)fluoranthène ;

i) chrysène ;

j) dibenzo(a,h)anthracène ;

k) fluoranthène ;

l) fluorène ;

m) indéno(1,2,3-cd)pyrène ;

n) naphthalène ;

o) phénanthrène ;

p) pyrène ;

5° les hydrocarbures totaux.

À l'alinéa 1er, on entend par rejet discontinu : le rejet ponctuel d'un volume d'eau limité.

Art. 3.17.17.10.2. § 1er. La concentration de polluants dans les eaux souterraines est surveillée conformément aux méthodes de mesure énoncées dans le Compendium pour l'échantillonnage, la mesure et l'analyse de l'eau, en abrégé WAC. Lorsqu'aucune méthode de mesure n'est spécifiée, les normes CEN sont observées. En l'absence de normes CEN, les normes ISO, les normes nationales ou d'autres normes internationales garantissant l'obtention de données de qualité scientifique équivalente sont applicables.

L'emplacement, le nombre et le mode de mise en œuvre des piézomètres nécessaires à la surveillance des eaux souterraines sont déterminés par un expert agréé en assainissement du sol tel que visé à l'article 6, 6°, du VLAREM. La pose de ces piézomètres a lieu sous sa direction. À cet effet, l'expert agréé en assainissement du sol se fonde sur la procédure standard établie « Reconnaissance d'orientation du sol » publiée par l'OVAM. Les piézomètres existants peuvent être utilisés. Les données de surveillance obtenues sont évaluées par l'expert agréé en assainissement du sol,

qui vérifie la nécessité d'actes d'instruction complémentaires ou de mesures dans le cadre ou non d'un sinistre tel que défini dans le décret relatif au sol. Les données de surveillance et les résultats de l'évaluation doivent être mis à la disposition de l'autorité de contrôle si elle en fait la demande.

§ 2. Les paramètres suivants dans les eaux souterraines sont surveillés tous les 6 mois :

1° les substances spécifiques des produits biocides utilisés, qui sont déterminées en fonction des produits biocides utilisés aujourd'hui ou dans le passé ;

2° arsenic (As) ;

3° cuivre (Cu) ;

4° chrome (Cr)

5° les substances spécifiques des solvants utilisés, qui sont déterminées en fonction des solvants utilisés ;

6° les hydrocarbures aromatiques polycycliques (HAP) La surveillance porte sur les composés HAP suivants :

a) acénaphthène ;

b) acénaphthylène ;

c) anthracène ;

d) benzo(a)anthracène ;

e) benzo(a)pyrène ;

f) benzo(b)fluoranthène ;

g) benzo(g,h,i)perylène ;

h) benzo(k)fluoranthène ;

i) chrysène ;

j) dibenzo(a,h)anthracène ;

k) fluoranthène ;

l) fluorène ;

m) indéno(1,2,3-cd)pyrène ;

n) naphthalène ;

o) phénanthrène ;

p) pyrène ;

7° les hydrocarbures totaux.

Si la substance concernée n'est pas utilisée dans le procédé et s'il est démontré que les eaux souterraines ne sont pas contaminées par cette substance, la surveillance visée à l'alinéa 1er peut être omise après approbation de l'autorité de contrôle.

La fréquence de surveillance visée à l'alinéa 1er peut être ramenée à une fois tous les 2 ans après approbation de l'autorité de contrôle sur la base d'une évaluation des risques ou s'il est établi que les concentrations de polluants sont suffisamment stables.

Sous-section 3.17.17.11. Émissions dans le sol et les eaux souterraines

Art. 3.17.17.11.1. § 1er. Les émissions dans le sol et les eaux souterraines sont évitées ou réduites par le confinement ou la protection de l'unité et des équipements dans les parties ou zones suivantes de l'unité où sont entreposés ou manipulés les produits chimiques :

1° les zones de stockage des produits chimiques, les zones de traitement, de conditionnement post-traitement et de stockage provisoire, y compris les cuves de traitement, les récipients doseurs, les portiques de déchargement et d'extraction, la zone d'égouttage et de séchage, la zone de refroidissement ;

2° les conduites et canalisations acheminant les produits chimiques de traitement ;

3° les zones de (re)conditionnement de la créosote.

L'enceinte de confinement et les parois de protection remplissent l'ensemble des conditions suivantes :

1° elles sont revêtues de surfaces imperméables ;

2° elles sont résistantes aux produits chimiques de traitement ;

3° elles délimitent des espaces de capacité suffisante pour capter et contenir les volumes traités ou entreposés dans l'unité ou les équipements. Pour la capacité utile minimale, il est renvoyé aux dispositions de l'article 5.19.2.1.1, § 3, et des sections 4.1.7, 5.6.1 et 5.17.4 du titre II du VLAREM, le cas échéant.

En lieu et place des zones en rétention, des bacs de récupération constitués d'un matériau résistant aux produits chimiques de traitement peuvent également servir à contenir localement les produits chimiques de traitement s'égouttant ou s'échappant des équipements ou des procédés critiques.

Les liquides présents à l'intérieur des zones en rétention et dans les bacs de récupération sont recueillis afin de récupérer les produits chimiques de traitement en vue de leur réutilisation dans le système de traitement.

Les boues qui se forment dans le système de collecte sont éliminées en tant que déchets dangereux.

§ 2. Les émissions dans le sol et les eaux souterraines sont évitées ou réduites par l'utilisation de sols imperméables dans les zones qui ne sont pas en rétention et qui sont exposées à de possibles coulures, déversements, rejets accidentels ou lixiviation des produits chimiques de traitement. Cela suppose que les sols sont imperméables aux substances concernées.

Les liquides répandus sur les sols sont recueillis afin de récupérer les produits chimiques de traitement en vue de leur réutilisation dans le système de traitement.

Les boues qui se forment dans le système de collecte sont éliminées en tant que déchets dangereux.

§ 3. Les émissions dans le sol et les eaux souterraines sont évitées ou réduites par l'application de systèmes d'alarme signalant les défauts de fonctionnement pour les équipements considérés comme critiques tels que visés à l'article 3.17.17.2.1, alinéa 2, 3°.

§ 4. Les émissions dans le sol et les eaux souterraines sont évitées ou réduites par la prévention et la détection des fuites provenant des réservoirs de stockage souterrains et des canalisations souterraines de substances nocives ou dangereuses et par la tenue de registres à ce sujet. Cela comprend l'application de l'ensemble des éléments suivants :

1° le recours à des éléments enterrés est réduit au minimum ;

2° la mise en place d'un confinement secondaire tel qu'une enceinte de confinement à double paroi en cas de stockage souterrain de substances nocives ou dangereuses ;

3° l'installation de dispositifs de détection des fuites sur les éléments enterrés ;

4° l'exécution d'un contrôle régulier, fondé sur les risques, des canalisations et installations de stockage souterrains en vue de détecter les fuites éventuelles ;

5° la réparation des équipements fuyards ;

6° la tenue d'un registre des incidents susceptibles d'entraîner une pollution du sol ou des eaux souterraines.

§ 5. Les émissions dans le sol et les eaux souterraines sont évitées ou réduites par l'inspection et l'entretien réguliers de l'unité et des équipements. Il s'agit de vérifier l'intégrité et l'étanchéité des soupapes, des pompes, des conduites, des réservoirs, des récipients sous pression, des bacs de récupération, des enceintes de confinement et des murets de protection, ainsi que le bon fonctionnement des systèmes d'alarme.

§ 6. Les émissions dans le sol et les eaux souterraines sont évitées ou réduites par l'application d'une combinaison appropriée de techniques de prévention des contaminations croisées telles que visées au point 46, f) de la MTD 46 des conclusions sur les MTD pour le traitement de surface à l'aide de solvants organiques, y compris pour la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques.

Sous-section 3.17.17.12. Rejets dans l'eau et gestion des eaux usées

Art. 3.17.17.12.1. § 1er. Les rejets dans l'eau sont évités ou, si cela n'est pas possible, limités et la consommation d'eau est réduite par l'application de techniques visant à éviter la contamination des eaux pluviales. Cela suppose que les eaux pluviales sont tenues à l'écart des zones où sont entreposés ou manipulés les produits chimiques de traitement, des zones où du bois fraîchement traité est entreposé ainsi que des eaux contaminées en appliquant au moins les techniques suivantes :

1° canaux de drainage ou bordure de protection extérieure autour de l'unité ;

2° couverture, au moyen de toiture avec gouttières, des zones où les produits chimiques de traitement sont stockés ou manipulés, notamment pour :

a) la zone de stockage des produits chimiques de traitement ;

b) les zones de traitement, de conditionnement post-traitement et de stockage provisoire ;

c) les conduites et canalisations de produits chimiques de traitement ;

d) les installations de (re)conditionnement de la créosote ;

3° protection contre les intempéries, par exemple, par une toiture ou des bâches, des zones d'entreposage du bois si l'autorisation délivrée en vertu du règlement relatif aux produits biocides l'exige pour le produit de préservation du bois utilisé.

§ 2. Les rejets dans l'eau sont évités ou, si cela n'est pas possible, limités et la consommation d'eau est réduite par la collecte des eaux pluviales potentiellement contaminées.

Les eaux usées collectées ne sont rejetées qu'après application des mesures appropriées, notamment en matière de :

1° surveillance, telle que visée à l'article 3.17.17.10.1, § 2 ;

2° réutilisation, telle que visée au paragraphe 4 ;

3° traitement, tel que visé au paragraphe 5.

§ 3. Dans le cas d'unités utilisant des produits chimiques de traitement à base aqueuse, la consommation d'eau est réduite par l'utilisation des eaux pluviales potentiellement contaminées pour la préparation des solutions de préservation du bois à base aqueuse.

§ 4. Dans le cas d'unités utilisant des produits chimiques de traitement à base aqueuse, la consommation d'eau est réduite par la réutilisation des eaux de nettoyage. Cela suppose que l'eau utilisée pour laver les équipements et les récipients est récupérée et réutilisée pour la préparation des solutions de préservation du bois à base aqueuse.

§ 5. Si les eaux pluviales ou les eaux de nettoyage, visées aux paragraphes 3 et 4, potentiellement contaminées ne sont pas utilisables, ces eaux usées sont traitées dans une unité appropriée de traitement des eaux usées ou sont éliminées en tant que déchets dangereux.

Art. 3.17.17.12.2. Les rejets dans l'eau résultant de la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de créosote sont réduits en recueillant les condensats issus de la dépressurisation et du fonctionnement sous vide de la cuve de traitement ainsi que du (re)conditionnement de la créosote et en les traitant sur place au moyen d'un filtre à charbon actif ou d'un filtre à sable ou en les éliminant en tant que déchets dangereux.

Sous-section 3.17.17.13. Émissions dans l'air

Art. 3.17.17.13.1. Les émissions atmosphériques de COV résultant de la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques de traitement à base solvantée sont réduites en confinant les équipements ou les procédés émetteurs, en extrayant les effluents gazeux et en les dirigeant vers un système de traitement.

Art. 3.17.17.13.2. Les émissions atmosphériques de composés organiques et les odeurs provenant de la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de créosote sont réduites par l'utilisation d'huiles d'imprégnation à faible volatilité, c'est-à-dire de la créosote de type C telle que visée à l'article 5.19.2.1.2 du titre II du VLARÈM.

Art. 3.17.17.13.3. Les émissions atmosphériques de composés organiques résultant de la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de créosote sont réduites en confinant les équipements ou les procédés émetteurs tels que les cuves de stockage et d'imprégnation, la dépressurisation et le reconditionnement de la créosote, en extrayant les effluents gazeux et en les dirigeant vers un système de traitement.

Les valeurs limites d'émission de COVT et d'hydrocarbures aromatiques polycycliques (HAP), indiquées dans le tableau suivant, s'appliquent aux gaz résiduels rejetés résultant de la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques de traitement à base solvantée ou de créosote :

paramètre	type de produits chimiques de traitement	flux massique	valeur limite d'émission, moyenne journalière en cas de mesures en continu ou moyenne sur la période d'échantillonnage en cas de mesures périodiques
composés organiques volatils totaux exprimés en carbone (COVT)	à base solvantée ou créosote		20 mg C/Nm ³
somme des hydrocarbures aromatiques polycycliques (HAP) (1)	créosote		1 mg/Nm ³
benzo(a)pyrène	à base solvantée ou créosote	≥ 0,5g/h	0,1 mg/Nm ³

paramètre	type de produits chimiques de traitement	flux massique	valeur limite d'émission, moyenne journalière en cas de mesures en continu ou moyenne sur la période d'échantillonnage en cas de mesures périodiques
dibenzo(a,h)anthracène	à base solvantée ou créosote	≥ 0,5 g/h	0,1 mg/Nm ³
(1) La valeur limite d'émission se rapporte à l'ensemble des composés HAP suivants : acénaphène, acénaphylène, anthracène, benzo(a)anthracène, benzo(a)pyrène, benzo(b)fluoranthène, benzo(g,h,i)perylène, benzo(k)fluoranthène, chrysène, dibenzo(a, h)anthracène, fluoranthène, fluorène, indéno(1,2,3-cd)pyrène, naphthalène, phénanthrène et pyrène.			

Art. 3.17.17.13.4. Dans les gaz résiduels du traitement thermique des effluents gazeux résultant de la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques de traitement à base solvantée ou de créosote, les émissions de NO_x sont réduites et les émissions de CO sont limitées par l'optimisation des conditions de traitement thermique comme la conception et le fonctionnement. Cela suppose ce qui suit :

- 1° une bonne conception des chambres de combustion, des brûleurs et des équipements et dispositifs associés ;
- 2° l'optimisation des conditions de combustion par le contrôle des paramètres de combustion tels que la température, visée à l'article 3.17.3.6.4, et le temps de séjour, avec ou sans recours à des systèmes automatiques ;
- 3° une maintenance régulière programmée du système de combustion selon les recommandations du fournisseur.

Art. 3.17.17.13.5. Une valeur limite d'émission de 130 mg/Nm³ pour les NO_x, exprimés en NO₂, est applicable aux gaz résiduels rejetés du traitement thermique des effluents gazeux résultant de la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques de traitement à base solvantée ou de créosote.

L'alinéa 1er ne s'applique pas lorsque des effluents gazeux sont envoyés dans une installation de combustion.

Art. 3.17.17.13.6. La surveillance des émissions dans l'air est mise en œuvre conformément aux méthodes de mesure visées à l'annexe 4.4.2 du titre II du VLAREM. Lorsqu'aucune méthode de mesure n'est spécifiée, les normes CEN sont observées. En l'absence de normes CEN, les normes ISO, les normes nationales ou d'autres normes internationales garantissant l'obtention de données de qualité scientifique équivalente sont applicables.

Les fréquences de mesure suivantes s'appliquent aux gaz résiduels rejetés résultant de la préservation du bois et des produits dérivés du bois au moyen de produits chimiques de traitement à base solvantée ou de créosote :

paramètre	type de produits chimiques de traitement	flux massique	fréquence de mesure
composés organiques volatils totaux exprimés en carbone (COVT)	à base solvantée ou créosote	< 10 kg C/h	annuelle (1)
		≥ 10 kg C/h	en continu
hydrocarbures aromatiques polycycliques (HAP) (2)	créosote		annuelle (1)
benzo(a)pyrène	à base solvantée ou créosote	≥ 0,5 g/h	mensuelle
dibenzo(a,h)anthracène	à base solvantée ou créosote	≥ 0,5 g/h	mensuelle
naphthalène	à base solvantée ou créosote	≥ 2000 g/h	tous les 3 mois
oxydes d'azote (NO _x), exprimés en NO ₂	à base solvantée ou créosote, en cas de traitement thermique des effluents gazeux	< 5 kg NO _x /h	annuelle
		≥ 5 kg NO _x /h	loyer forfaitaire
		> 30 kg NO _x /h	en continu
monoxyde de carbone	à base solvantée ou créosote, en cas de traitement thermique des effluents gazeux	< 5 kg CO/h	annuellement
		≥ 5 kg CO/h	mensuelle
(1) Les mesures sont effectuées au niveau d'émission le plus élevé prévu dans les conditions normales de fonctionnement.			
(2) La surveillance porte sur les composés HAP suivants : acénaphène, acénaphylène, anthracène, benzo(a)anthracène, benzo(a)pyrène, benzo(b)fluoranthène, benzo(g,h,i)perylène, benzo(k)fluoranthène, chrysène, dibenzo(a, h)anthracène, fluoranthène, fluorène, indéno(1,2,3-cd)pyrène, naphthalène, phénanthrène et pyrène.			

».

CHAPITRE 4. — Disposition finale

Art. 51. Le ministre flamand qui a l'Environnement et la Nature dans ses attributions est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Bruxelles, le 1er avril 2022.

Le Ministre-Président du Gouvernement flamand,
J. JAMBON

La Ministre flamande de la Justice et du Maintien, de l'Environnement et de l'Aménagement du Territoire, de l'Énergie et du Tourisme,
Z. DEMIR